

MÜHENDİSNAME

İTÜ MEZUNLARI DERNEĞİ SÜRELİ YAYIN ORGANIDIR

ŞUBAT 2014 / SAYI 42

CAHİT İDİL

'Akıllı insanın en büyük rakibi kendisidir'

KURUMSAL SOSYAL SORUMLULUK

Levent Kafkaslı, Sadi Abalı, Timur Tiryakı,
Behçet Yumrukçalı görüşlerini paylaştı

FARUK YARMAN

'Dilerim demokrasimiz yine normale döner'

Eski milli basketbolcu LEVENT TOPSAKAL

'En büyük başarıım yetiştiğim kulübü
ikinci ligden çıkarmaktı'

PROF. İSMET AKA'nın kaleminden

Bir kampüs hikayesi: İTÜ Ayazağa

BU ŞEHİR YÜZYILLARDIR SİZİ BEKLİYOR

Roma İmparatorluğu'nun en görkemli kentlerinden biridir Sagalassos...

Burdur'un Ağlasun ilçesinin 7 kilometre kuzeyinde yükselerek Toroslarla buluşur.

Antik kentin merkezine, restorasyonunu kısa süre önce tamamladığımız Antoninler Çeşmesi hayat verir.

Çeşmenin de bulunduğu Yukarı Agora, kentin kalbinin attığı ve hayatın da aktığı bir anıtsal meydanaır.

Aygaz olarak, Antoninler Çeşmesi restorasyonunun ardından şimdi, yaklaşık 1400 yıllık bir aradan sonra,

Anadolu'nun en eski çarşılarından birini, Yukarı Agora'yı geleceğe kazandırmak için çalışıyoruz.

*Hedefimiz, Anadolu'nun gizli kalmış bir hazinesini daha ortaya çıkarmak,
sizi yüzyıllardır bekleyen bir Anadolu şehrinde tarihle yeniden buluşturmak...*

İDİL İNŞAAT T. A. Ş.

İnşaat sektörü içinde 40 yılı geçen faaliyetimizde önümüzdeki yılları değil daima 10 yıllık dönemleri düşündük, planladık, uyguladık ve uygulamaktayız.

Darülaceze Cad. Bilaş İş Merkezi No:31 Kat:1 Şişli İstanbul / TÜRKİYE
Tel : 0212 221 31 41 (Pbx) Faks : 0212 221 31 47 www.idilinsaatt.com.tr

Sochi 2014 Kış Olimpiyatları

Proje: Zayıf Akım, Bina Yönetim Sistem ve Teknolojileri Entegrasyonu

660.000 m²'lik kapalı alanda, medya merkezi, AVM ve 5 yıldızlı otellerden oluşan toplam 53 binada, 555.000 adet teknoloji ürünü kullanılarak 28 farklı sistemin entegrasyonunun gerçekleştirilmesi.

Proje: Medya Merkezi Mekanik ve Elektrik Sistem Entegrasyonu

Toplam 25 televizyon kanalı ve radyo istasyonunun, uluslararası yayın yapacağı 33.000 m² kapalı alanda, yüksek teknoloji içeren medya merkezinin altyapı ve entegrasyonunun gerçekleştirilmesi.

DÜNYANIN PROJELERİNE TEKNOLOJİ İMZASI

Uluslararası yüksek teknoloji projelerinin arkasında artık bir Türk şirketinin imzası var.

Rusya, Orta Asya, Orta Doğu ve Afrika'da, havaalanlarından olimpiyat köylerine, yüksek teknolojili akıllı binalardan, global medya merkezlerine ve hastanelere, anahtar teslim teknoloji çözümlerimizle sizlerin yanındayız.

Yakın coğrafyamızda hızla büyüyen Türk müteahhitlik firmalarını, yüksek teknoloji hizmetlerimiz ve yerel iş yapma becerilerimizle desteklemekten gurur duyuyoruz.

AKFA HOLDİNG

İSTANBUL NEW YORK MOSCOW WARSAW ASTANA DOHA JEDDAH BENGHAZI SHARJAH NAIROBI

www.akfaholding.com

İçindekiler

8 | ATAMA

KAPAK

Cahit İdil

10 | 'Akıllı insanın en büyük rakibi kendisidir'

TEMA: KURUMSAL SOSYAL SORUMLULUK

Tekfen İnşaat Yönetim Kurulu Üyesi ve Genel Müdür Levent Kafkaslı,

eFinans Genel Müdürü Sadi Abalı,

Index Grup İnsan Kaynakları Direktörü Timur Tiryaki,

NetApp Türkiye Genel Müdürü Behçet Yumrukçalı

16

SANATÇI

Tolga Örnek

'Mühendisliği çok sevmeme rağmen sinema hayatım oldu'

26

DERNEKLER

Bursa İTÜDER Başkanı Hasan Tuğcu

'Bursa İTÜDER olarak önceliğimiz: üyelerin birbirini tanması, işbirliğinin geliştirilmesi'

30

SÖYLEŞİ

Faruk Yarman

'Dilerim demokrasimiz yine normale döner'

36

YERLEŞKELER

Prof. İsmet Aka

Bir kampüs hikayesi: İTÜ Ayazağa

44

SPOR

Levent Topsakal

'En büyük başarıım yetiştirdiğim kulübü ikinci ligden çıkarmaktı'

52

DAMAK TADI

Ali Ezelsoy

Hem göze hem damağa hitap eden mutfak

58

FAKÜLTELER

Prof. Dr. Fatma Arslan

60'ıncı yılında Türkiye'nin ilk ve tek Maden Fakültesi

62

MEKAN

Hüseyin Cevahiroğlu

Ali Rıza Efendioğlu

Yeni yerinde, çeşitlenen

ürünleriyle İTÜ 1773 Satış Mekanı

68

KONUK YAZAR

Meral Tamer

Tüketici haklarından kansere, Benim sosyal sorumluluk projelerim

74

TEKNOLOJİ

Timur Sirt

Kurumları sosyal ağ korkusu sardı

76

SANAT

Bir tiyatro grubunun hikayesi...

78

GEZİ

Aysun Babacan

Dortmund:

kan + ter + bira + futbol

80

KİTAP

84

FENNİ KARİKATÜRLER

86

İZ BIRAKANLAR

Hayallerle gelen bir başarı öyküsü

88

HABERLER

90

Mutlu yıllar

Çamurlaştırılmış
Fosfat Boru Hattı Projesi
E&I işleri, El Jadida / Morocco

 SAFER
saferindustry.com

Yüz bini aşkın İTÜ mezunu ile buluşmanın en kolay yolu

Mezunları arasındaki iki cumhurbaşkanı, üç başbakan, sayısız bakan, milletvekili, iş adamı, bürokrat, mühendisle İstanbul Teknik Üniversitesi çatısındaki İTÜ Mezunları Derneği'nin dergisi Mühendisname, 42'nci sayısında da ilginç konu ve konuklarla yüksek çitasını koruyor.

5 bin kişiye imzalı dağıtılan ve iPad/ iPhone versiyonu ile binlerce kişiye ulaşan dergimizin bu sayısının ana teması kurumsal sosyal sorumluluk.

Dergide haber olarak yer almak için selinb@marjinal.com.tr, reklam ve ilan vermek için sibelu@marjinal.com.tr ile irtibata geçiniz.

Reklam Ücretleri

İç sayfalar	1.500 TL+KDV
Kapak içleri	2.500 TL+KDV
Arka kapak	3.000 TL+KDV

Teknik Özellikler

Boyut: 21 x 27.5 cm, +5'er mm taşma payı
CMYK, 300 Dpi Tiff ya da PDF

Rezervasyon için irtibat telefonları

0212 219 29 71 / 0530 232 68 96

www.itumd.org.tr

MÜHENDİSNAME

İTÜ Mezunları Derneği Adına İmtiyaz Sahibi
Erol Bilecik

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Pınar Efendioğlu

Yayın Kurulu
Erol Bilecik, Haluk Taner, Çağatay Özdoğru,
Aysun Barın, Esra Öztezcan, Sibel Kerimoğlu, Timur Sirt,
Veli Tan Kirtiş, Azmi Bakdur, Ali Rıza Efendioğlu,
Pınar Efendioğlu, Cem Yazıcı

Yönetim Yeri
İstanbul Teknik Üniversitesi Ayazağa Yerleşkesi
Süleyman Demirel Kültür Merkezi No:1/3 Maslak İSTANBUL

Tel: 0212 328 34 54 3 Hat
GSM : 0533 772 08 17
Faks : 0212 328 34 57
E-posta : bilgi@itumd.org.tr

Yapım
Marjinal | **PORTER NOVELLI**

Yayın Koordinatörü
Selin Babacan
selinb@marjinal.com.tr

Editör
Aysun Babacan, Leylan Yener Sınırdere

Sanat Yönetmeni
Şevket Dönmezoğlu

Reklam Satış ve Pazarlama
Sibel Üstümsık
0212 219 29 71 - 0530 232 68 96
sibelu@marjinal.com.tr

Marjinal Porter Novelli
Cumhuriyet Caddesi El Irak Apt. 165/5
Harbiye 34373 İstanbul

Baskı
Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1
Baha İş Merkezi A Blok Kat 2
34310 Haremide İstanbul
Sertifika No: 12026
Tel: 0212 412 17 00

Basıldığı Yer ve Tarih: İstanbul, Şubat 2014
Yayın Türü: Yerel, süreli, üç aylık
Reklamlar, reklam veren şirketin sorumluluğundadır.
Dergimizde yayımlanan yazılar, kaynak belirtilmek suretiyle kullanılabilir. Fotoğraflar izin alınmadan kullanılamaz.

Mühendisname, Basın Meslek İlkeleri'ne uymayı taahhüt eder.

Erol Bilecik
İTÜ Mezunları Derneği
Başkanı

Mühendisname 42'nci sayısı karşınızda...

Derneğimizin dergisi Mühendisname'nin 42'nci sayısında yine dopdolu bir içerikle karşınızdayız.

Mühendisname'nin 42'nci sayısında kapak konusu İdil İnşaat'ın kurucusu Cahit İdil ile yaptığımız söyleşi oldu. Üniversite yıllarından iş hayatına, İdil İnşaat'ın kuruluşundan bugüne dek yaptığı işlere kadar pek çok konuyu anlattı Cahit İdil.

Yeni sayımızın tema konusunu ise bugün sorumluluk sahibi her şirketin olmazsa olmazlarının arasında bulunması gereken kurumsal sosyal sorumluluk projeleri olarak belirledik. Yine farklı sektörlerden önemli isimler konuyla ilgili görüşlerini bizimle paylaştı, şirketlerinin gerçekleştirdiği projeleri anlattı.

Daha önce Gümüşsuyu, Maçka ve Taşkılla'yı anlattığımız 'Yerleşkeler' bölümümüzde bu kez Ayazağa Kampüsü'nün hikayesini okuyacaksınız. Bu yazımızı, rektörler tarafından verilen yetkiyle sekiz yıl kampüsün inşaatını yönetmekle görevlendirilen İTÜ İnşaat Fakültesi emekli öğretim üyesi Prof. İsmet Aka kaleme aldı.

Dergimizin bu sayısında yine farklı konu başlıkları altında birbirinden keyifli söyleşiler de yer alıyor. Havelsan eski genel müdürü Faruk Yarman hayatına dair sorularımızı yanıtlarken, Damak Tadı köşemizde Ali Ezelsoy ile Antakya mutfağının enfes tatlarını konuştuk. Spor sayfamızın konuğu ise basketbol kariyerine İTÜ'de başlayan ve Türkiye'nin en iyi takımlarında oynayan eski milli basketbolcu Levent Topsakal oldu. Topsakal, İTÜ'de başlayan basketbol hayatının nasıl şekillendiğini ve sonrasını dergimize anlattı.

Fakülteler sayfamızda Maden Fakültesini tanıttık. 60'ıncı yılı olması nedeniyle bu yıl ayrı bir heyecan yaşayan fakültenin tarihini ve fakülteye bağlı bölümleri Dekan Prof. Dr. Fatma Arslan'dan dinledik. Derneklerimiz sayfasının konuğu ise İTÜ Bursa Derneği idi. Geçen sayımızda başlattığımız yeni köşemiz 'İz Bırakanlar'da ise 2013 Kasım ayında kaybettiğimiz Ertuğrul Kurdoğlu'nu andık.

Dergimizin diğer sayfalarında konuk yazarımız Milliyet gazetesi yazarı Meral Tamer'in kaleminden Tüketici Haklarından Kansere, Benim Sosyal Sorumluluk Projelerim başlıklı yazıyı okurken, Aysun Babacan ile Dortmund'da gezeceksiniz.

Keyifli okumalar...

**Sizler, yani yeni Türkiye'nin
genç evlatları!**

**Yorulsanız dahi beni takip
edeceksiniz...**

**Dinlenmemek üzere
yürümeye karar verenler,
asla ve asla yorulmazlar.**

**Türk Gençliği gayeye,
bizim yüksek idealimize
durmadan, yorulmadan
yürüyecektir.**

6 mart 1922 - TBMM

Mezunların görev değişiklikleri

İTÜ Mezunlarının son dönem atama ve transfer haberleri...

Ali Oktay Ortakaya,
Panasonic Türkiye

Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği '02 mezunu olan Ali Oktay Ortakaya, Eylül '13 tarihinden itibaren Panasonic Türkiye **Kurumsal Mobil Çözümler Ülke Müdürü** olarak görev yapıyor.

Engin Utkan,
Teleperformance

Endüstri Mühendisliği '94 mezunu Engin Utkan, 2013 Eylül ayından itibaren Teleperformance **CEO'su** olarak görev yapıyor.

Murat Geriş,
Garanti Bankası

Fizik Mühendisliği '00 mezunu olan Murat Geriş, Temmuz '13 tarihinden itibaren Garanti Bankası **İnsan Kaynakları, Eğitim ve Kalite Müdürü** olarak görev yapıyor.

Berk Gürdoğan,
Pfizer

1992 İnşaat Mühendisliği mezunu Berk Gürdoğan, 1 Ocak 2014 itibarıyla Pfizer Global Yerleşik Ürünler **Doğu Avrupa Bölge Başkanlığı** görevine atandı.

Esmal Meral,
Eteration

Matematik Mühendisliği '91 mezunu Esmal Meral, Haziran '13 itibarıyla Eteration **Eğitim Koordinatörü** olarak görev yapıyor.

Muzaffer Seçgin,
CALLPEX

Endüstri Mühendisliği '06 mezunu olan Muzaffer Seçgin, Temmuz '13 tarihinden itibaren Callpex **İnsan Kaynakları Müdürü** olarak görev yapıyor.

Boğaç Göncü,
Sahibinden.com

'95 İşletme Mühendisliği mezunu olan Boğaç Göncü, Ağustos '13 tarihinden itibaren sahibinden.com **Pazarlama Genel Müdür Yardımcısı** olarak görev yapıyor.

Levent Kafkaslı,
Tekfen İnşaat

İnşaat Mühendisliği '87 mezunu olan Levent Kafkaslı, 2013 Mayıs ayından itibaren Tekfen İnşaat **Genel Müdürü** olarak görev yapıyor.

Onur Altınbaş,
Verifone Türkiye

Uçak Mühendisliği '99 mezunu olan Onur Altınbaş, 2013 Ağustos ayından itibaren Verifone **Türkiye Güney Avrupa ve Rusya'dan Sorumlu Genel Müdürü** olarak görev yapıyor.

Cihan Önal,
Pepsico Türkiye

İşletme Suny '13 mezunu olan Cihan Önal, Kasım '13 tarihinden itibaren PepsiCo **Türkiye Kanal ve Kategori Geliştirme Uzmanı** olarak görev yapıyor.

Mehmet Kalay,
Hilti

'04 Makine Mühendisliği mezunu olan Mehmet Kalay, Şubat '13 tarihinden itibaren Hilti **Türkiye ve Orta Asya'dan Sorumlu Genel Müdürü** olarak görev yapıyor.

Ömer Kasap,
Glasshouse Türkiye

Matematik Mühendisliği '03 mezunu Ömer Kasap, Mart '13 tarihinden itibaren GlassHouse **Türkiye Teknik Destek Uzmanı** olarak görev yapıyor.

e-Faturanız Nisan'a Kadar Bizden

Şimdi e-faturalı olmak isteyen herkes,
Nisan 2014'e kadar hiçbir ücret ödmeden
fatura gönderip alabiliyor

Hemen eFinans'la e-fatura'ya geçin;
size uygun paketinizi seçin, Nisan 2014'e kadar
bedava faturalaşmanın avantajını yaşayın!

Ayrıntılı bilgi için **0850 250 67 50** numaralı çağrı merkezimizi arayabilir;
www.efinans.com.tr adresimizi ziyaret edebilirsiniz.

Cahit İdil
İnşaat Yüksek Mühendisi
İdil İnşaat
Yönetim Kurulu Başkanı

Akıllı insanın en büyük rakibi kendisidir

1998 yılında Rusya Federasyonu Özerk Cumhuriyeti Başkörtöstan Cumhurbaşkanlığı kararıyla Başkörtöstan Cumhuriyeti Şeref Belgesi'ne sahip olan İdil İnşaat Yönetim Kurulu Başkanı Cahit İdil, 1998 yılında da İTÜ'ye katkıları sebebiyle Şükran Plaketi aldı.

1955 yılında İTÜ İnşaat Fakültesi'nden mezun olan ve 1973 yılında İdil İnşaatı kuran Cahit İdil'e İTÜ yıllarını, mezun olduktan sonraki meslek hayatını, İdil İnşaat'ın kuruluş öyküsünü ve daha pek çok konuyu sorduk...

İTÜ yıllarınıza kadarki hayatınızı kısaca anlatabilir misiniz?

12 Ağustos 1931'de İstanbul Üsküdar'da doğdum. Dedem ve babam subaydı. Dedem şehit düşmüştü, babam ise İstiklal Gazisi'ydi. Beş kardeşlik, en küçüğü bendim. İlk mektepten itibaren matematik, fizik, kimya, astronomi derslerim çok iyiydi.

Lise mezuniyet ve Bakalorya fen derslerim çok yüksekti. 1950 yılı yazında diplomamı Haydarpaşa Lisesi'nden alıp, İTÜ'ye en yüksek puanla girilen İnşaat Fakültesi'ne kaydımı yaptırmak üzere Gümüşsuyu'na gittim. O sene 'Giriş Sınavı' kondu dediler. Birçok kişi sınav konduğunu öğrenmiş ve yaz boyu çalışmıştı. Fazla fark etmedi, İTÜ'ye 17'nci sırada girdim.

Netice belli olunca rahmetli babama; "Teknik Üniversiteye girdim babacığım!" dedim. Babam da bana; "Vah yavrum vah, sen şerefli bir Türk hakimi olurdun!" dedi. Babam emekli İstihkam Subayı idi. Milli Mücadele başlarken, Kurmay

Subay olmak üzere Harp Akademisi'ne yazılmışken, Şark Cephesi'ne gönüllü tayin olup gitmiş. İTÜ'den evvelki hayatımın özeti böyleydi.

İTÜ'de öğrenci olmak nasıldı?

Birinci sınıftan itibaren stajlarda kendi meslek dünyamızı tanımaya başladık, çok heyecan verici ve güzeldi. Bütün arkadaşlar kendimize verilen her vazifeyi en iyi şekilde yapıyorduk ve bu anılarımızı birbirimizle zevkle paylaşıyorduk. Her sene üç aylık stajlarımızda maddi olarak da gittikçe daha iyi imkanlarımız oluyordu... Çok muhteşem hocalarımız vardı. Biz İTÜ'lü olmak ayrıcalığını her yerde hissediyorduk. Etrafımızdaki arkadaşlarımızın kapasiteleri, espri ve düşünce seviyeleri fevkaladeydi.

Birbirimizi çok severdik. Hep birlikte fikrî ve meslekî gelişmemizde birbirimize faydalarımız oldu. Hâla hayatta olanlarımız ve eşleri büyük bir ailenin fertleri gibiyiz. Mesleğimizde her zaman ve her yerde en öndeydik. Bizim sınıftan sekiz profesör, bir rektör, milletvekilleri ve genel müdürler çıktı. Hızını alamayıp ayrıca Hukuk ve İktisat Fakültesi'ni de bitirenler oldu. Büyük firmalar kurdular. Hem memleketimize hizmet ettiler hem de yurt dışında çok büyük işler yaptılar.

İTÜ yıllarınız nasıl geçti?

Birinci sınıfa başladığımda muhteşem bir sınıfta olduğumu fark ettim. Ben bu zamana kadar en önde ve fevkalade bir talebeydim. Şimdi 120 kişilik dev kadronun bir parçası oldum artık. Biz memlekete borçlu doğduğunu kabul eden bir nesiliz. Mühendisliğin altın çağını yaşadık ama imkanlarımız kısıtlıydı. Sürgülü cetvelle inanılmaz mühendislik problemleri çözerdik. Bence akıllı bir insan, kendinden başkasıyla yarışmaz zira, en büyük rakibi kendisidir. Devamlı kendini geçeceksin, aşacaksın.

Önemli bir anımı anlatayım: Orta okuldan beri arkadaşım olan Rahmetli Cezmi Türkay ile birlikte birinci sınıfta fizik bitirme sınavına girdik. Hoca beni kürsüye oturttu, Cezmi de ön sırada karşımdaydı. Sınavdan çıkınca beraber Cennet Bahçesi'ne gidip tavla oynayacaktık. Sınavda tam puan 20'yd. İkimiz de 10 numarayı garanti edince sınavdan çıkacaktık. Ben suallerin en zorundan başlayarak (suallerin not değerleri 8-6-4-2 idi) yapmaya başladım. Sekiz puanlık suali çözünce, altılık suale geçtim, onu da bitirince Cezmi'ye baktım bana kaşlarını kaldırıp "hayır" dedi. Bu seferde dörtlük soruya başladım ve bitirdim. Cezmi galiba işini tam

“

Yedek subay okulundan mezun olunca üç ay Babaeski Zırhlı Tugayı'nda sondaj kuyularıyla ilgili hizmet verdikten sonra geri kalan askerlik süremde, Ankara'da 28'inci tümen emrinde DSİ'de hizmet verdim. Genel müdürüm Süleyman Demirel'di.

”

Cahit İdil, Sibel Kerimoğlu

garantiye almaya çalışıyordu. Ben de iki puanlık son soruyu yapmaya başladım, biraz yapınca Cezmi'nin yüzü güldü. Biz kağıtlarımızı hocamıza verdik, tavla oynamaya gittik. Ben bu sınavdan 18'le sınıfta en yüksek notu almıştım.

İTÜ ikinci sınıfta okurken 1952 yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde okuyan eşimle tanıştım. Tanışmamızdan dokuz yıl sonra 1961 yılında evlendik. Demek ki, tanışmamızdan bugüne kadar 61 yıl ve evlenmemizden 52 yıl geçmiş. Hâlâ birbirimize karşı aynı sevgi ve saygı ile yaşıyoruz.

İki tane de kızınız var...

30 Mart 1962'de doğan büyük kızım benim gibi matematik, fizik, kimyayı severdi. 1979'da İTÜ giriş imtihanında yine benim gibi ilk tercihini (İTÜ'de yeni kurulmuş olan Sanayi Mühendisliği'ni) kazandı.

3 Haziran 1969'da doğan ikinci kızım annesi gibi sosyal ilimlere kabiliyetliydi. Üniversite tahsilini de o istikamette tamamladı. Netice olarak iki kızım ve ikisi erkek, üçü kız beş torunum var.

Mezun olduktan sonra kendi şirketinizi kurana kadar geçen dönemde neler yaptınız?

1955 yılında İTÜ'den mezun olduktan sonra İTÜ Hidrojeoloji Enstitüsü'ne girdim ve Ekim 1956'da Hidrojeolog unvanını da kazanmış oldum. Ankara DSİ Yeraltı Suları Dairesi'nde Türkiye yeraltı suları sondajları baş mühendisi olarak Batı Anadolu'da içme suyu sondajları yaptım. 1958'de askere gittim. Yedek subay okulundan mezun olunca üç ay Babaeski Zırhlı Tugayı'nda sondaj kuyularıyla ilgili hizmet verdikten sonra geri kalan askerlik süremde, Ankara'da 28'inci tümen emrinde DSİ'de hizmet verdim. Genel müdürüm Süleyman Demirel'di. Süleyman

Bey, çok genç yaşında DSİ Genel Müdürü olmuştu. Muhteşem bir hafızası vardı ve insan sevgisiyle doluydu. Bilahare siyasete girdi, Başbakan ve Cumhurbaşkanlığı seviyelerinde de memleketine ve milletine hayırlı hizmetler verdi. Askerliğimin sona ermesiyle Yeraltı Suları Reisliği'nde Fen Heyeti Müdürü ve akabinde Reis Muavini olarak hizmet verdim. Çok genç yaşında devlet hizmetinde çok üst seviyelere geldiğim bir zamanda, hayatımı devlet organizasyonu dışında denemek istedim. Antalya Dokuma Fabrikası inşaatına proje müdürü olarak gittim. Bu işimi tamamlayınca yine Antalya'da kendi adımla taahhüt işleri yapmaya başladım. 10 sene sonra 1973 yılında İdil İnşaat şirketimi kurdum. 1978'de şirketin merkezini Ankara'ya ve sonra da ilaveten İstanbul'a da taşıdım. 1982'de Suudi Arabistan'a gittim. Mekke, Medine, Buraydah ve Riyad'da ön germeli köprüler, beş yıldızlı oteller, iş merkezleri, villalar, su depoları, cami, ve Kabe'nin tam karşısında Al Ajyad (Forum) Otel'i'ni tamamladım ve birçok mühendislik ağırlıklı işler yaptım.

Türkiye'de taahhüt işlerine başladığımda makineli çalışma imkanlarımız çok kısıtlıydı. Yurtdışına çıktıktan sonra makine ve ekipman imkanlarına kavuştuk. Türkiye'de limanlar, rıhtımlar, iskeleler, çelik ve betonarme toplam 750 bin tonluk tahıl depoları, anahtar teslimi kireç ve gaz beton fabrikaları, ön germeli köprüler, kavşaklar, tünel, baraj ve televizyon kuleleri, sulama, pompa tesisleri; Antalya'da bin 200 dairelik bir site, İzmir Torbalı'da Philip Morris Sabancı sigara fabrikası ve benzer işler yaptım. Türk firmaları zamanla Avrupalı ve hatta Amerikalı inşaat firmaları ile yarışabilir hale geldi ve hâlâ Türk firmalarının güçleri artmaya devam ediyor.

“

İstanbul'da rahmetli başbakanımız Menderes'in ve iki arkadaşının anıt kabrini proje dahil tam 50 günde tamamladım. Sevgili ağabeyim Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın anıt kabrini de bir yıllık mukavele müddeti olmasına rağmen proje dahil tam 50 günde tamamladım. Allah gani gani rahmet eylesin dördüne de.

”

Akademisyen olarak devam etmek yerine iş hayatına atılmayı tercih etmeniz bir sebebi var mıydı?

İTÜ'yü bitirdikten sonra önümde iş hayatına atılmak, akademisyen olmak, yurtdışında çalışmak ve politikaya girmek gibi yollar vardı. Akademisyen olmayı hiç düşünmedim. Yurtdışında bir firmaya girip çalışmak memleketimden uzakta yaşamak bana hiç hoş gelmedi. Memleketimde yapılacak çok

iş vardı. Politika bir mizaç meselesiydi bence. Önce kendi mesleğimde bir yerlere gelmeden politikacı olmanın da memlekete bir faydası olmazdı. Geriye iş hayatına atılmak kaldı. Ben de onu yaptım zaten.

İdil İnşaat'ı kurma fikri nasıl çıktı?

Proje şefi olarak başladığım serbest hayatta kendi ismimle aldığım okul inşaatları, eski eser restorasyonları, yağ fabrikası,

İTÜ Mezunlar Derneği kurucularındanım

Kurucuları arasında bulunduğum İTÜ Mezunlar Derneği Başkanlığı'nı da arkadaşlarımla birlikte heyecanla yaptım. Heyecanla çalıştık. Çok büyük bir çınar ağacı gibiydik. Hâlâ hayatta olan büyüklerimiz vardı. Bir heyecan içinde organize olarak başladık, bugünlere ulaştık. Bu vesileyle çok güzel hatıralarımız oldu. Bu süreç içinde ne mutlu ki İTÜ'de giriş sınavına girip iki yıl okuduğum Gümüşsuyu ve üç yıl okuduğum Taşkışla binalarımızın restorasyon ve tadilat işlerini yapmak da (1994-2002 yılları arasında) bana ve firmama nasip oldu. İTÜ Geliştirme Vakfı'nın da kurucularındanım. Bizim statümüze

göre Başkan İTÜ Rektörü idi. Vakfımızın kuruluşundan itibaren 13 yıl iki başkan vekilinden biri olarak çok muhterem Sedat Üründül ağabeyim, çok sevgili Erol Üçer ve Allah rahmet eylesin Ertuğrul Kurdoğlu kardeşimle, vakıf yönetim kurulunda hizmet verdik. 13'üncü sene sonunda işlerimin çoğalması sebebiyle, bu hizmetin devamı için rektörlük makamınca kızım Sibel Kerimoğlu'nu vazifelendirdiler. Hâlâ İTÜ Geliştirme Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi.

İTÜ, giriş imtihanına girdiğim andan bugüne kadar, bütün hayatımın en büyük güzelliğidir. İTÜ'lü olmaktan her zaman gurur duydum.

sulama kanalları, pompa istasyonları yaptım. Son geldiğim iş seviyesinde şirketleşme kararına vararak İdil İnşaat'ı kurdum.

Bugüne kadar en severek yaptığınız işler hangileriydi?

Ben her yaptığım işi severek, kendimden bir şeyler katarak ve en iyisini yapmaya çalışarak tamamladım. Her işin ayrı bir zevki ve heyecanı vardı. Bunların içinde birisini seç derseniz, İTÜ Gümüşsuyu ve Taşkışla binalarımızda yaptığım diğer işlerime göre ufak olmasına rağmen bir başka heyecan duyduğum restorasyon işleridir. İkinci olarak da Antalya'da 1973 yılında sekiz ayda bitirdiğim Antalya'nın ilk tatil köyü olan İtalyan Valtur tatil köyüdür. Şimdi Antalya Kemer'de Club Med Tatil Köyü olarak hizmet görüyor.

Yurtdışında hangi projeleri gerçekleştirdiniz?

Suudi Arabistan işlerinin sonunda 1990'da Rusya'ya gittik. Moskova, Tümen, Krasnodar, Başkörtöstan, Samara, Rostov bölge müdürlüklerimizde sigara, Coca-Cola fabrikaları, hastaneler, bedesten ve geniş çapta iş merkezleri, otel; Kazakistan'da sulama, drenaj, yol, bira fabrikası; Romanya Bükreş'te Philips Morris Greenfield sigara fabrikası; Özbekistan Shurtan Gaz fabrikası (Alman Strabag firması ile) tamamlandı.

Son 10 senedir Afganistan'da üsler içinde yaşam siteleri, hava meydanları, yollar yaptık. Şu anda Türkmenistan ve Özbekistan sınırlarına paralel 235 km uzunluğunda bir yol yapıyoruz. Kabil'de Hollanda sefaret binalarını yaptık. Bu arada Riyad'da büyük teknolojik bir bina ile şu anda Afrika (Djibuti)'da Amerikan Ordusu'na iki hava meydanı yapıyoruz.

PANELTON®

Cepheleriniz için uygulamada **hızlı**
Kullanımda **dayanıklı** çözümler

Sürdürülebilir bir ekonomik büyüme için

Kurumsal Sosyal Sorumluluk

Howard Rothmann Bowen 1953 yılında yayımlanan *Social Responsibilities of the Businessman* adlı kitabında, 'sosyal sorumluluk' kavramını ilk kez kullandığında işin bugünkü boyutlarına erişeceğini düşünmüş müdür bilinmez ama bugün kurumsal sosyal sorumluluk, şirketlerin temel gündem maddelerinden birine dönüşmüş durumda.

Dönemine ve şirketine göre değişen sosyal sorumluluk projeleri, bugün pek çok farklı çeşidiyle karşımıza çıkıyor. Şirketlerin çevreye, topluma, çalışanlarına, müşterilerine kısacası bir şekilde ilişki içinde olduğu ve etkiledikleri tüm paydaşlara karşı sorumlu ve etik davranması ilkesine dayanan bu projeler, çevreden sağlığa, eğitimden spora kadar birçok alanda yürütülüyor.

Türkiye'de de kurumsal sosyal sorumluluk projelerinin her yıl yükselen bir grafik sergilediğini görüyoruz. Belli başlı tüm şirket ve markalar, iş planlarına sosyal sorumluluk başlığını mutlaka dahil ediyor, bu alanda çeşitli stratejiler geliştirip uyguluyor. Doğanın korunması, çevreye verilen zararın azaltılması ve telafi edilmesi adına yapılan çalışmalar, insanların hayatını olumlu yönde değiştiren uzun vadeli projelere pek çok örnek göstermek mümkün.

Mühendisname'nin bu sayısında böyle önemli bir konuyu tema konusu olarak belirledik ve kurumsal sosyal sorumluluk projeleri yürüten firmalardan konuyla ilgili görüş aldık. Farklı sektörlerden önemli isimlere kurumsal sosyal sorumluluk projelerinin öneminden kendi şirketlerinin yürüttüğü projelere kadar çeşitli sorular yönelttik...

Projelerimizin odağında insan ve çevre var

Şirketlerin ürün ve hizmet açısından farklılaşmalarının giderek zorlaştığı günümüzde, kurumlar artık sadece kârlılıklarıyla değil, kârı nasıl elde ettikleriyle, yani itibarları, çevreye olan duyarlılıklarıyla da değerlendiriliyor.

Levent Kafkaslı
Tekfen İnşaat
Yönetim Kurulu Üyesi ve Genel Müdür

Bir projenin KSS projesi olması için; sürdürülebilir olması, gönüllülük esasına dayanması, kurumun iş stratejileri ya da faaliyetlerinden ayrı düşünülmemesi ve kurumun çalışanları, müşterileri, tedarikçileri ve kamu aktörleri gibi iç ve dış paydaşlarının da bu projeye dahil olmaları gerekmektedir.

Tıpkı bireyler gibi, her şirket topluma karşı sorumludur. Şirketlerin ürün ve hizmet açısından farklılaşmalarının giderek zorlaştığı günümüzde, kurumlar artık sadece kârlılıklarıyla değil, kârı nasıl elde ettikleriyle, yani itibarları, çevreye olan duyarlılıklarıyla da değerlendiriliyor. Bir şirketin güvenilirliği söz konusu olduğunda, kurumsal yönetim ile beraber kurumsal sosyal sorumluluk kavramları giderek öne çıkıyor.

Sosyal sorumluluk sahibi markaların ürünleri daha fazla tercih ediliyor, toplumda daha saygın bir yere sahip oluyorlar, mesajları daha kolay algılanıyor ve benimseniyor. Aynı zamanda toplumsal olarak bir fayda üretmek, uluslararası pazarda daha rekabetçi olmak, çalışanların sürece daha etkin katılmaları ve en nihai olarak toplumun sürdürülebilir kalkınma hedeflerine katkıda bulunmak açısından da KSS projeleri önem taşıyor.

Tekfen çatısı altındaki her şirket, kendi program ve öncelikleri doğrultusunda sosyal sorumluluk projelerine kaynak ayırıyor ve çalışmalarını da toplumla ve doğal çevresiyle uyum içinde yürütmeyi temel ilkelerinden biri olarak kabul ediyor.

Bilinç düzeyi artırıyor

Topluma karşı sorumlu olma kavramının kültürümüzde asırlara dayanan bir geçmişi var. Vakıf kavramı bu topraklardan çıkmıştır. Ancak bu değerlerin kurumsal bir çerçeveye oturtulması ve uygulanması, dünya ile olan hızlı entegrasyon, devlet ve özel sektörün kurumsallaşma seferberliği ve neticesinde, farklı coğrafyalardaki örneklerden yola çıkılarak gerçekleşen bir öğrenme süreciyle daha etkili oldu. Son yıllarda dünyada birçok uluslararası şirket kurumsal sosyal sorumluluk alanında rehber niteliğinde prensipler yayınlıyor. Türkiye’de KSS projelerinde bilinç düzeyi de her geçen gün artıyor.

Kavramın AB tarafından da bir tanımı yapılmış. Avrupa Komisyonu 2001 yılında yayınladığı yeşil kitabında, KSS’yi şirketlerin sosyal ve çevresel duyarlılıklarını yaptıkları işlere ve diğer kurumlarla ilişkilerine gönüllü bir şekilde entegre etmeleri olarak tanımlamış. Kurum ve kuruluşların imajına olumlu katkı yapma, girişimciliği teşvik etme, özellikle toplumsal problemler için üretilen ürünlerde daha iyi inovasyon performansı ve paydaşlarla daha kuvvetli ilişkiler sağlaması, AB’nin KSS’yi destekleme sebeplerinden sadece birkaçı.

Türkiye’de günümüzde resmi ve özel kurumlar KSS’yi ana iş stratejilerine dahil etmeye başladılar. SPK

tarafından beyan edilen Kurumsal Yönetim İlkeleri, paydaş politikalarının raporlanmasını ve KSS uygulamalarını şirketlerin gündemine soktu, bana göre bu alanda bir farkındalık yarattı.

Daha geçtiğimiz sene Capital dergisinin yaptığı bir araştırma, Türkiye’de KSS projelerinin, şirketler için gün geçtikçe artan önemini de gözler önüne seriyor, zira bu araştırmaya göre, CEO’ların yüzde 68’i KSS’nin büyüme fırsatları yarattığı konusunda hemfikir. Sayıları henüz az da olsa bazı şirketler sadece bu konuda çalışan KSS departmanları açıyor. KSS projelerini, hibe, yardım gibi değil, profesyonel yaklaşımla ele alıyorlar ve projelerine olan gönüllü desteği artırmak, katılımı güçlendirmek için reklam ve tanıtım kampanyaları yürütüyorlar. Özetle şunu söyleyebilirim: Özellikle son yıllarda kurumların hem kendi iş faaliyetlerini hem toplumu geliştirmek amacıyla KSS alanında ciddi bir çabası söz konusu. Ancak yine de alacak yolumuz olduğuna inanıyorum.

Geleceğe yapılabilecek en büyük yatırım eğitim

Bana en anlamlı gelen projeler, toplumun eksik kalmış alanlarında doğrudan katkı sağlayan ve sürdürülebilir projeler. Bir ülkenin geleceğine yapılabilecek en büyük yatırımın eğitim olduğu kanaatindeyim. O sebeple, benim

en çok hoşuma giden projelerin başında, eğitim seferberliğini tüm Türkiye’ye yaymayı ve her kız çocuğunu okullu yapmayı hedefleyen ‘Baba Beni Okula Gönder’ projesi olmuştur.

Bunun dışında beğendiğim bir diğer proje aynı zamanda bir inşaatçı olarak benim de önem verdiğim ve bu alanda daha fazla projenin geliştirilmesi gerektiğine inandığım bir proje: Koç Topluluğu tarafından MEB işbirliğiyle yürütülen ‘Meslek Lisesi Memleket Meselesi’ projesi. Bu projenin, olanakları kısıtlı, başarılı ilköğretim mezunu gençlerin sanayi, bilişim ve hizmet sektörüne eleman yetiştiren meslek liselerine girmelerini desteklemesini, dahası onlara fabrikalarda staj imkanı sunarak saha tecrübesi kazandırmasını son derece önemli bir hizmet olarak görüyorum.

Tekfen İnşaat olarak da benzer ihtiyaçtan hareketle, çelik üretimi yapan Adana Ceyhan’da bulunan, Tekfen Ceyhan Çelik İmalat Fabrikamızda, işlerinde ehil, iş güvenliği kurallarına uyan kaynakçılar yetiştirmek üzere kurduğumuz bir kaynakçı eğitim okulumuz bulunuyor. Gençleri eğitiyor ve başarılı olanlara iş imkanı sağlıyoruz. Özellikle inşaat sektöründeki, eğitilmiş, nitelikli ara eleman ihtiyacını karşılamaya yönelik projelere ağırlık verilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Çevrenin korunmasına önem veriyoruz

Sosyal sorumluluk projelerimizi, hem Tekfen grup şirketlerimiz yoluyla hem de Tekfen Holding’in ortakları, kurucu üyeleri ve grup şirketleri tarafından kâr amacı gütmeyen bir kuruluş olarak 1999 yılında kurulmuş olan Tekfen Vakfı aracılığıyla gerçekleştiriyoruz. Tekfen çatısı altındaki her şirket, kendi program ve öncelikleri doğrultusunda sosyal sorumluluk projelerine kaynak ayırıyor ve çalışmalarını da toplumla ve doğal

çevresiyle uyum içinde yürütmeyi temel ilkelerinden biri olarak kabul ediyor. Önceden de belirttiğim gibi, faaliyet alanlarımızda sürdürülebilirlik ilkesi çerçevesinde doğal kaynakların doğru kullanımı toplumsal gelişimin sağlanması ve çevrenin korunması konularına büyük önem veriyoruz.

Yürüttüğümüz sosyal sorumluluk projelerinin faaliyetlerimizle ilgili olmasına ve iş yaptığımız coğrafi bölgelerde sektörel ve toplumsal geleceğimiz için değer yaratmasına önem veriyoruz. KSS projelerimizin odağında öncelikli olarak 'insan ve çevre' var.

Çalışmalarımızdan iki örnek

Tekfen İnşaat olarak faaliyet gösterdiğimiz 10 ülkede, o ülkelerin bir kurumuymuşçasına şantiyelerimizin bulunduğu yakın çevremize ve toplumun ihtiyaçlarına hassasiyetle yaklaşıyoruz. Bunu en güzel şekilde destekleyecek olan iki çalışmamızı, yaklaşık 18 yıldır faaliyet gösterdiğimiz Azerbaycan'dan örnek vermek isterim.

Bakü-Tiflis-Ceyhan Ham Petrol Boru Hattı'nın, Hazar kıyısında inşa ettiğimiz Sangaçal Terminali projesi süresince, çevre köylerle birçok çalışma yaptık. Yüksek sayıda eleman ihtiyacı olan projemize yetişmiş eleman istihdam etme sıkıntısına çare arayışı çerçevesinde bölgede yerleşik üç köyün halkına açık ve ücretsiz eğitim merkezleri açarak, başvuruda bulunan adayların bilgi ve beceri düzeylerini tespit ettik, onlar için mesleki kurslar, gelişim programları düzenleyerek, bunların neticesinde başarılı olanları projemizde istihdam ettik. Böylece kazan-kazan yaklaşımıyla, kendi insan kaynağı ihtiyacımıza çözüm yaratırken, köy halkına iş, aş imkanı da yarattık.

Çevre duyarlılığımıza güzel bir örnek ise yine aynı projede kurduğumuz kaplumbağa çiftliğimizdir. Sangaçal Terminali projesinin

başlangıç aşamasında, saha temizliği gibi işlemler, şantiye alanımızın geçiş ve yumurtlama alanı olan kaplumbağalar için ciddi bir tehlike arz ediyordu. 1997 yılında Uluslararası Doğayı Koruma Birliği tarafından tehdit altındaki korumaya muhtaç hayvanlar kategorisine alınan kaplumbağalar için oluşturduğumuz kurtarma ve koruma planı ile proje sahasında yaşayan toplam 151 kaplumbağa, bu alana yakın bir yerde kurulan çiftlikte yaşamlarını sürdürmeye devam etti. Kaplumbağaların sağlık ve güvenliği proje boyunca uzman bir zoolog tarafından kontrol edildi.

Sürdürülebilirlik müteahhitliğin temeli

Sürdürülebilirlik kelimesi geçmiş çok uzun zamana dayanmayan bir tanımlama. Kurumsal sürdürülebilirlik, şirketlerde uzun vadeli değer yaratmak amacıyla, ekonomik, çevresel ve sosyal faktörlerin kurumsal yönetim ilkeleriyle birlikte şirket faaliyetlerine ve karar mekanizmalarına uyarlanması ve bu konulardan kaynaklanabilecek risklerin yönetilmesi olarak tanımlanıyor. Benim bundan anladığım, daha iyi bir dünya için herkesin elini taşın altına koyması gerektiridir. Ancak bunun uzun vadede mümkün olmasını sağlamanın temelinde de kâr

yaratmak için var olan şirketlerin kârlılık ile 'daha iyi bir dünya' hedeflerini bir arada gözetebilme becerisine sahip olması yatıyor.

Sürdürülebilirlik, bir anlayış olarak müteahhitliğin temelidir. Bir müteahhit olarak, işimizi çalışanlarımızın iş güvenliğini ön planda tutarak, doğru şekilde, doğru zamanda yapıp teslim edeceğimize dair kelimenin tam anlamıyla işverenimize 'söz veriyoruz'. Benim için daha basit ifadelerle 'sözünün eri olmak', 'yaptıklarının arkasında durmak' ve bunları tutarlı bir şekilde devam ettirmektir sürdürülebilirlik.

Halka açık bir şirket olan Tekfen Holding, 2014 yılı itibarıyla BİST'in Sürdürülebilir Endeksi'ne dahil edilen şirketlerin arasında yer almaktadır. Böylece kurumun sürdürülebilirlik performansı uluslararası kriterler temelinde de kayıtlar altına alınıyor olacak. Takip edilecek olan ana başlıklar arasında kısaca, Kurumsal Yönetim İlkeleri başlığı altında hesap verilebilirlik, finansal şeffaflık; sosyal konularda insan hakları, çalışan hakları; tedarik zinciri, iş sağlığı ve emniyeti, son olarak çevre konusunda ise genel anlamda çevreye duyarlılığın yanı sıra biyo-çeşitliliğin korunması ve iklim değişikliği gibi konular vardır.

Şirketlerin verimlilik ve çevreye saygılı olma çabalarına destek veriyoruz

Gerek iş alanımızın belirlediği çevreye duyarlı yaklaşımlar, gerekse toplumun yaşam kalitesini artırmaya yönelik düşüncelerimiz bizi kaynaklarımızı korumaya ve çevre bilincinin geliştirilmesine yönelik projelere yönlendiriyor.

Sosyal sorumluluk projeleri, globalleşen dünya ekonomisi ve beraberinde getirdiği rekabetle birlikte kurumlar için büyük önem kazandı. Kurumsal sosyal sorumluluk, kurumlar için hem marka değerlerine katkısı hem de çevresel, kültürel ve toplumsal gelişmeyi sağlama sorumluluğu açısından önemli. Şirket çalışanlarının da dahil edilebileceği kurumsal sosyal sorumluluk projeleriyle, çalışanların şirketlerine bağlılıkları artar. Sonuç olarak kurumsal sosyal sorumluluk projelerinin hem topluma hem de şirketlere getirisi vardır.

Günümüz ekonomi koşullarında kurumlar paydaşlarına, çalışanlarına, müşterilerine, ortaklarına, bulunduğu çevre ve topluma karşı sorumludurlar. Kurumsal sosyal sorumluluk, Türkiye’de büyük şirketlerin yanı sıra küçük ve orta ölçekli şirketler için de önem kazandı. Özellikle marka değerine katkısı düşünüldüğünde tüm şirketler için vazgeçilmez olmaya başladı. Bu anlamda Türkiye’de kurumların sosyal sorumluluk projelerine destek verdiğini, fakat dünyadaki duruma bakıldığında bu desteğin yetersiz olduğunu söyleyebiliriz.

Türkiye ekonomisinin yaşadığı değişim süreci ve ekonomi politikaları, dünya ekonomisiyle etkileşimi artırdı. Bu etkileşim

Sadi Abalı
eFinans Genel Müdürü

sonucunda ekonomi daha da gelişti ve dünya ekonomisinde önemli yeri olan kurumsal sosyal sorumluluk kavramı ülkemizdeki şirketler için de önemli hale geldi. Bu anlamda da Türkiye’nin çok yol kat ettiğini düşünüyorum.

Markanın bilinirliğine etki eder

Kurumsal sosyal sorumluluk projeleri markanın itibarı, bilinirliği ve tercih edilirliğine doğrudan etki eder. Şirketin satılan üründen elde edilecek kârının bir kısmının projeye aktarılıyor oluşu bile o

ürünün tercih edilirligini, markanın ön planda olmasını sağlar. Projede şirket çalışanlarının da çalışmaya dahil edilmesi şirkete bağlılığı artırır. Böylelikle kurumsal sosyal sorumluluk projelerinin topluma olduğu kadar kuruma ve markaya da olumlu katkılar sağladığını söyleyebiliriz.

Her şirketin çevre politikası ve vizyonu doğrultusunda özellikle kaynaklarımızla ilgili projelere önem vermesi gerektiğini düşünüyorum. Hızla tükenen kaynaklarımız nedeniyle ileride büyük ve telafisi zor sorunların olmaması için enerji verimliliği, kaynak tüketimi, atık yönetimi, geri dönüşüm alanlarında yapılacak projelerin önem taşıdığı inancındayım.

Elektronik fatura ve defter uygulamalarının öncüsü

eFinans çok genç bir firma; 2013 yılının ikinci yarısında kuruluş çalışmalarımızı tamamladık. Belirlediğimiz değerler arasında doğaya saygılı çalışmayı hemen ekledik ve attığımız her adımda da bunu göz önünde bulundurmaya çalıştık. eFinans'ın bu yönde en büyük katkısı şu anda müşterisi olan 500'e yakın şirkete, verimliliklerine ve doğaya, çevreye saygılı iş yapış şekillerini benimsemelerine ve uygulamalarına destek veren bir platform sağlamakla gerçekleşiyor.

eFinans, Türkiye'de elektronik fatura ve elektronik defter uygulamalarının öncüsü olan bir hizmet şirketi. Keskin rekabetin söz konusu olmadığı bir sektörde kalmadığı dünya ve Türkiye ekonomisinde bugün şirketlerin bir numaralı sorunu verimlilik ve bununla doğrudan bağlantılı olan kârlılıktır. Bildiğiniz gibi ticaretin ana unsurlarından birisi fatura ve klasik fatura yani kağıda basılı fatura şirketlerin maliyetlerinde önemli bir ağırlığa sahip. Özellikle de yüksek sayıda fatura söz konusu

olan ve fatura tutarlarının çok yüksek olmadığı iş kollarında bu ağırlık daha da belirgin hale gelir. Kağıda basılı bir faturanın anlaşmalı matbaada hazırlanması, üzerine bilgilerin yazılması, zarflanması, karşı tarafa posta veya kargo yoluyla hatta bazen elden gönderilmesi, alıcı tarafından şirket içinde doğru yere ulaştırılması, zarfın açılıp bilgilerin sistemlere girilmesinde ciddi maliyetler ortaya çıkıyor. Ülkemiz koşullarında bu maliyetlerin fatura başına 6 ila 8 TL civarında olduğu hesaplanıyor.

Bu süreç de genellikle yedi, sekiz gün civarında bir zamanda gerçekleşir ki bu da şirketlerin verimliliği, nakit yönetimleri açısından kayıp bir süredir. Klasik faturayla çalışmada bilgi girişlerinde ortaya çıkabilen hatalı girişlerden dolayı oluşan kaynak ve zaman kayıpları, hatta faturanın kaybindan dolayı yaşanan kayıplar da göz ardı edilemeyecek öneme sahiptir. Bunlara ek olarak kağıda basılı faturaların arşivlenmesi ve daha sonra ihtiyaç duyulan faturaların arşivden bulunması için harcanan kaynaklar ve fiziksel arşiv için ayrılması gereken alan da ek maliyet kalemleri olarak hesaba katılmalıdır. eFinans'ın sunduğu elektronik fatura hizmeti sayesinde fatura başına maliyetler klasik fatura maliyetlerinin 10'da birine hatta daha da düşük değerlere çekilebiliyor. Bu, maliyetlere olan katkısı. Buna ek olarak kağıt tüketiminin ortadan kalkmasıyla doğaya ve çevreye verilen zarar ortadan kalkıyor. Faturaların basılmasında ve yazdırılmasında kullanılan kimyasal malzemelere gerek kalmıyor ve tüm bunlara ek olarak faturaların alıcıya ulaşmasında harcanan enerji yok denilecek seviyelere indiriliyor. Elektronik faturaların arşivlenmesi ve faturaların arşivden bulunması da çok kolay hale geliyor. Benzer şekilde şirketlerin tutmak zorunda oldukları ve eskiden tonlarca kağıt israfının yaşandığı, bilgi

girişlerinde ortaya çıkabilen hatalar sebebiyle ciddi bir iş yükü olan şirket defterlerinin de elektronik olarak tutulması artık mümkün ve bu noktada elektronik fatura gibi verimlilik ve doğaya saygılı çalışmalar, önemli bir adım olarak ortaya çıkıyor.

Bu şekilde müşterilerimizin verimlilik ve sosyal sorumluk çabalarına büyük katkı sağlıyoruz. 2014 yılı sonunda müşterimiz olan şirketlerin sayısının 10 binin üzerine çıkmasını planlıyoruz. Bu şirketler Türkiye'nin en büyük şirketleri arasında olan şirketler.

En önemli sorun enerji

Bir bilişim hizmetleri şirketi olduğu ve hizmetlerini sunarken kesintisiz çalışan bilgisayar ve ağ yapılarını işletmek zorunda olduğu için elektrik enerjisine ihtiyaç duyan eFinans, enerji sorununun hem Türkiye'nin hem de dünyanın çevresel ve ekonomik açılarından en büyük sorunlarından birisi olduğunun bilinciyle en verimli veri merkezi sistemleri ve teknolojilerini kullanarak minimum enerji harcamasıyla hizmetlerini sürdürmeyi kendisine amaç ediniyor.

Sorumluluk kendimizde başlıyor. İlk olarak şirket çalışanlarında geri dönüşüm bilincinin geliştirilmesi, şirket içi çalışmalarda sanal toplantı olanaklarının kullanılması, seyahatleri azaltma, araç optimizasyonu gibi standartlar oluşturduk. Üniversitelerde e-fatura ve e-defter konulu seminerler düzenliyor; hem mesleğe yeni başlayacak gençlerimizi bilgilendiriyor hem onlara staj ve hatta kısmi zamanlı da olsa profesyonel bir ortamda çalışma imkânı sağlıyoruz. Ayrıca yakın vadede müşterimiz olan her tüzel kişi adına bir ağaç dikip, fatura ekinde bu belgeyi de ileterek bir orman oluşturma projemizi hayata geçirmek üzere çalışmalarımız sürüyor.

Eğitim, spor ve çevre alanında çalışmalarımız var

Sosyal sorumluluk aynı zamanda bireysel bir bilinçlenme süreci ve bir sorumluluk meselesidir. Asıl önemli olan tüm çalışanlarımızı, hedef kitlelerimizi, kısaca toplumu adım adım bu konuda bilinçlendirmemizdir.

Timur Tiryaki
Index Grup
İnsan Kaynakları Direktörü

Kurumlar günümüzde temel varoluş amaçlarında ekonomik değer yanı sıra sosyal değer üretmeleri gerektiği bilincine varmaya başladılar. Ayrıca sosyal değer üretmenin çalışanları mutlu ettiği ve aidiyet duygusunu artırdığı görülüyor.

Bireysel bilinçlenme önemli

Kurum çeşitliği açısından baktığımızda kesinlikle yeterli değil ancak son 10 yılda ciddi bir yol kat etmiş bulunuyoruz. Kurumların bu konuyu öğrenmesi sürecinde pazarlama tekniklerini baz alarak ilerlemesi başlangıçta konunun algısına biraz zarar verdi. Algı yönetimi ve bir marka stratejisi olarak sosyal sorumluluğun doğasında bir problem olduğunu insanlar algıladı.

Sosyal sorumluluk aynı zamanda bireysel bir bilinçlenme süreci ve bir sorumluluk meselesidir. Asıl önemli olan tüm çalışanlarımızı, hedef kitlelerimizi, kısaca toplumu adım adım bu konuda bilinçlendirmemizdir. Zamanla bunu öğrenen şirketler artık daha çok çalışanlarına hizmet ve yardımlaşma deneyimi yaşatmaya, gönüllülüğü teşvik etmeye, birlikte karar verilen kampanyalar yürütmeye başladılar. Bu da sürecin sağlıklı bir raya oturmaya başlamasını sağladı.

Başta bireysel farkındalık ve bilinç olmak üzere dünyada pek çok kurumun kurumsal sosyal sorumluluk konusuna daha fazla önem ve öncelik verdiğini düşünüyorum. Özellikle çok uluslu global firmalarda sosyal sorumluluk

Kurumsal sürdürülebilirlik, sadece ekonomik yarar sağlamıyor, genel olarak çevreye ve topluma da değer katıyor. Bu bakış açısından yola çıkacak olursak, günümüzde sosyal sorumluluk, kurumların itibarını ve güvenilirliğini güçlendiren olmazsa olmaz bir kavram haline aldı. Doğrudan şirketin kurumsal itibarını güçlendirirken, tüketici nezdinde öncelik kazanma, rakipler arasından ayrışma, müşteri

ve çalışan sadakati gibi pozitif algılara da doğrudan katkı sağlıyor ve pekiştiriyor. İç ve dış hedef kitle algısına olumlu etkilerinin yanı sıra sürdürülebilir dünya ve sürdürülebilir gelecek için önemli faydalar sağlıyor. Tüm bu etkenler göz önünde bulundurulduğunda gerçekten bir soruna çözüm üreten sürdürülebilir sosyal sorumluluk projeleri içinde yer almak kurumlar için önemli.

kavramı kurum kültürünün bir parçası olmuş durumda. Türkiye’de de bu konuda öncü firmalar ve kazandırdığı değerli projeler var; ancak Türkiye daha yolun başında.

Bilinirlik adına farkındalık yaratıyor

Gerçekten bir amaca ve çözüme hizmet eden projelerin kurumlara kazandırdığı en büyük katkının ilişki yönetimindeki kolaylık olduğunu düşünüyorum. İç ve dış tüm hedef kitlenin güven ve itibarını kazanma adına algıda seçicilik yaratıyor. Kurumsal itibarı güçlendirmenin bir sonucu olarak risk yönetimini kolaylaştırırken marka bilinirliği adına da önemli farkındalık yaratıyor. Birbiriyle aynı işlevi sunan pek çok markanın arasından sıyrılıp rekabette öne geçmenize, pazar lideri olmanıza katkı sağlıyor.

Gelişmekte olan bir ülke olarak bu konuda her alanda önemli fırsatlar olduğunu düşünüyorum. OECD ülkeleri, UNDP verileri, Dünya Bankası ve Birleşmiş Milletler nezdindeki birçok raporda insani endeksler, sosyal, eğitim, şeffaflık vb. konularda ekonomik verilerdeki sıralamamızın çok geride olduğunu görüyoruz. Bu da yine şirketlerin Türkiye’de ekonomik değer kadar en azından sosyal değere katkı sağlaması gerektiğini gösteriyor.

Kardelenler projesi çok başarılı

Turkcell’in Kardelenler projesi, sosyal bir konuya uzun vadeli, sürekli ve düzenli destek olması ve sonrasında da iletişiminin bir o kadar başarılı yürütülmesi açısından kesinlikle en iyi sosyal sorumluluk projelerinden biri.

Yine aynı şekilde Coca-Cola Vakfı’nın yereldeki küçük projeleri destekleyip göz önüne getirmesi, sosyal girişimcilere destek vermesi fikrimce kitlesel büyük yapılara destek olmak kadar değerli. TEB’in AÇEV’e ve Garanti Bankası’nın TOG’a sponsor olması önemli sürdürülebilir bir destek sağlaması açısından da oldukça değerli. Garanti Bankası’nın

Anadolu’nun Genç Yüzü Bilişimle Aydınlanıyor projemizle Doğu ve Güneydoğu Anadolu’da bilişim konusunda eğitim almış gençlere İstanbul’daki öncü bilişim firmaları ve Index Grup şirketlerinde staj imkanı sunuyoruz.

Gönüllülük Kulübü Yoncalar projesi de yine başarılı bir iç sosyal girişimcilik örneği.

Eğitim, çevre ve spor alanında projelerimiz var

Türkiye’nin en büyük bilişim teknolojileri distribütörü Index Grup olarak sürdürülebilirlik ve sosyal sorumluluk adı altında yaptığımız çalışmalar eğitim, çevre ve spor başlıkları altında toparlanabilir. Eğitim alanında iki yılını tamamladığımız ve bu yaz üçüncüsünü yapmaya hazırlandığımız Anadolu’nun Genç Yüzü Bilişimle Aydınlanıyor adlı projemizle, iş imkanı bakımından çok kısıtlı seçeneklere sahip olduklarını gördüğümüz Doğu ve Güneydoğu Anadolu’daki gençlerden bilişim konusunda eğitim almış olanlara İstanbul’daki öncü bilişim firmaları ve Index Grup şirketlerinde staj imkanı sunarak kariyer gelişimlerine katkı sağlamaya çalışıyoruz.

Anadolu’nun Genç Yüzü Bilişimle Aydınlanıyor projesine, özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu’da bulunan üniversitelerin, bilgisayar mühendisliği ve bilgisayar programcılığı bölümlerinden son sınıfa geçecek olan öğrencilerin katılımı sağlanıyor. Staj programı kapsamında öğrencilerin temmuz ayı boyunca, bilişim sektörünün öncü firmalarında, eğitimini aldıkları alanda çalışmaları sağlanıyor. Ve böylece profesyonel hayata dair tecrübeler edinmeleri hedefleniyor. Staj süresi boyunca İstanbul’da konaklayan gençlerimiz büyük şehirde yaşama deneyimiyle birlikte,

düzenlediğimiz kültür turları ile İstanbul’un kültürel değerlerini de yakından tanıma fırsatı buluyor.

TEMA’dan seminerler aldık

Çevre konusundaki faaliyetlerimizi iki ana başlıkta yürütüyoruz. Birincisi, Çevko ile yürüttüğümüz geri dönüşüm işbirliği anlaşması. İkincisi ise Index Grup Gönüllüleri’nin yürüttüğü ofis atıkları çevre programı. Çevre Komitesi olarak adlandırdığımız bu komite, belirli ofis atıklarının toplanması konusunda kurduğumuz sistemi kendi görev tanımları dışında tamamen gönüllü olarak yönetiyorlar. Kağıt ve plastik malzemelerimiz TEMA dahilinde gerçekleştirilen bir geri dönüşüm programına devrediliyor ve başışa dönüşüyor. Tüm şişe ve damacana kapakları Türkiye Omurluk Felçlileri Derneği’ne (TOFD) başışlanıyor. Hatta çalışanlarımız, evlerindeki kapakları da ofise getiriyorlar. Ofisimizde pil geri dönüşüm istasyonları, kargo poşeti istasyonları da var. Yıl içinde TEMA’dan aldığımız seminerler ile enerji tasarrufu ve doğa koruma bilinci konusunda çalışanlarımıza açık eğitimler de yaptık.

Spor alanında ise Anadolu’daki spor takımlarına verilen desteklerin, hem o şehrin tanıtımının yapılması hem de bu bölgelerin ilerleme kaydetmesi adına ihtiyaç duydukları motivasyona sahip olmaları için çok önemli olduğuna inanıyoruz. Bu doğrultuda da Index olarak Hatay Spor Futbol Takımı yanı sıra grup şirketlerimizden Homend ile de ‘Homend Antakya Belediye Spor Kadın Basketbol Takımı’ sponsorluğumuz bulunuyor.

Doğa ve enerji konularında projelere destek veriyoruz

Türkiye'nin ihtiyaç duyduğu sosyal sorumluluk projelerinin en çok eğitim alanında yapılması gerektiği görüşünü savunuyorum. Çünkü Türkiye'nin farklı yerlerindeki uçurumun en fazla olduğu alan, eğitim alanı.

Behçet Yumrukçallı
NetApp Türkiye Genel Müdürü

"Toplumdan kazandığının bir kısmını topluma geri vermek" olarak tanımlayabileceğimiz sosyal sorumluluk projelerinin çalışan, müşteri, iş ortakları gibi çok geniş bir eko-sistemde kuruma karşı güçlü bir bağlılık yarattığını

görüyoruz. Çözümün bir parçası olmak, çalışanlar için önemli bir motivasyon kaynağı olabildiği gibi, sahiplenilen proje sayesinde markanın faaliyet gösterdiği sektörde, hatta yerküre üzerinde fark yaratmasına yardımcı oluyor.

Yardımlaşma kültürü toplumumuzun özünde var. Yardımlaşmanın daha örgütlü ve kurumsal hale gelmesi ise etki alanını artırıyor. Son yıllarda sivil toplum örgütleri ile birlikte daha uzun soluklu ve kapsamlı projeler geliştirildiğini görmek gerçekten mutluluk verici. Fakat sosyal sorumluluk projelerinin kalıcı etkilere sahip olabilmesi için yapılan çalışmaların şirketin yöneticisinden çalışanlarına kadar herkes tarafından sahiplenilmesi gerekiyor. Proje başlangıcından itibaren gerek ürünlerin, gerekse markanın yüzü olan kişilerin, şirket sözcüsü olan yöneticilerin projenin mesajlarına ters düşmemesi gerekiyor.

Çok kısa sürede, kısıtlı bütçelerle kurumsal sosyal sorumluluk bazında gerçek bir çözüm yaratmak mümkün değil. Bunun için sabırlı ve özverili olmak gerekiyor ve uzun soluklu bir sürece girildiğinin bilinmesi gerekiyor. Geliştirilen projeler, ancak kurum kültürü haline geldiğinde ve tüm iletişim faaliyetlerinde sahiplenildiğinde sürdürülebilir hale gelmiş oluyor.

Bu bakış açısıyla, çalışma ortamlarımızı ve tüm canlıların yaşam alanı olarak gördüğü dünyamızı, iş yapma biçimlerimizle birlikte daha iyi hale getirmek için farklı sektörlerde faaliyet gösteren firmalar ile stratejik işbirlikleri yürütüyoruz.

Eğitim alanına ağırlık verilmeli
Sosyal sorumluluk projelerinin

her alanda gerçekleştirilmesinin ülkemizin farklı yerlerindeki uçurumları azaltması bakımından gerekli olduğunu düşünmekle beraber, Türkiye'nin ihtiyaç duyduğu sosyal sorumluluk projelerinin en çok eğitim alanında yapılması gerektiği görüşünü savunuyorum. Çünkü Türkiye'nin farklı yerlerindeki uçurumun en fazla olduğu alan, eğitim alanı. Diğer konulara nazaran eğitim konusundaki fiziksel ve altyapısal bariyerler çok daha görünür düzeyde. Sosyal sorumluluk projelerinin eğitim konusuna daha fazla odaklanması sayesinde bu bariyerlerin zamanla yok olabileceğine olan inancım tam. Eğitim alanındaki vizyonumda da, Türkiye'nin bu engelleri aşarak kendine özgü coğrafyasında, çevresindeki ülkeleri baz aldığımızda cazip bir 'eğitim merkezi' olabileceği görüşünü savunuyorum. Böylece, sadece yerel olarak değil, bulunduğumuz coğrafyadaki eğitim sorunlarının da üstesinden gelip rol model olarak kabul edilmemiz işten bile değil.

Bana göre Türkiye'de gerçekleştirilmiş anlamlı kurumsal sosyal sorumluluk projelerinden biri Kardelenler projesi. Türkiye'de eğitim konusunda oluşturduğu bilinç ve yarattığı etki anlamında beni en çok etkileyen projelerden biri olmuştur.

İnsan merkezli yaklaşım

NetApp olarak Fortune dergisinin 2013'te belirlediği 'Çalışmak için En İyi 100 Şirket' listesinde ilk 10'da (altıncı sırada) ve üç yıl üst üste 'Dünyanın En İyi Çok Uluslu İşverenleri' listesinde yer almamızın bir sebebi de, oluşturduğumuz şirket kültürüdür. NetApp, çalışanlarına duyduğu saygıyı ve onlara gösterdiği özeni, özellikle doğa ve enerji konusundaki hassasiyeti ile destekliyor ve geliştirdiği ürünler kadar destek verdiği projelerde de aynı duyarlılığı gösteriyor. Sivil toplum kuruluşlarına (STK) ve okullara hem zaman ve emek

2013 yılında, STK'lara ve üniversitelere kurumsal sosyal sorumluluk çerçevesinde 1,42 milyon dolar nakdi yardımda bulunurken, yapılan aynı yardım tutarı da 693 bin 564 dolara ulaşmıştı.

ayırıyor, hem de maddi ve ürün-hizmet bazında destek sağlıyoruz.

2013 yılında, STK'lara ve üniversitelere kurumsal sosyal sorumluluk çerçevesinde 1,42 milyon dolar nakdi yardımda bulunurken, yapılan aynı yardım tutarı da 693 bin 564 dolara ulaşmıştı. NetApp Silikon Vadisi Topluluğu Fonu ise dünya çapındaki doğal afetler sonrasında afet yardımı olarak kullanılmak üzere, 70 bin dolar ek destek topladı.

Gönüllülük Zamanı

'Gönüllülük Zamanı' (Volunteer Time Off) adlı program ise her çalışana sene içinde bir kez olmakla birlikte beş gün üst üste tam ücretli olarak herhangi bir STK'da çalışma imkânı tanıyor. Üstelik NetApp'taki çalışma saatleri içerisinde.

2012 yılı boyunca dünya çapında 2 bin 942 NetApp çalışanı toplam 49 bin 58 saat ayırarak gönüllülük projelerinde görev almış görünüyor. 2 milyon 725 bin 607 dolar değerinde bir çalışma performansı ortaya çıkaran bu programa katılım, geçtiğimiz yıla oranla yüzde 30 artış göstermiş durumda.

Doğa Dostu Yönetim Programı

Çevre yönetimi, yeşil BT ve sürdürülebilirlik, müşterilerimizin ve iş ortaklarımızın sahip olduğu değerleri yansıtmak için son derece önemli. Çünkü şirketimiz kurulduğu günden bu yana, operasyonları, ürünleri ve hizmetlerinin doğa dostu olmasına, ilgili yasa ve

düzenlemelerle gözetilmesine ve doğada bıraktığı ayak izlerinin minimumda tutulmasına özen gösteriyor.

Yeşil BT kavramı

Artarak büyüyen veri, daha fazla depolama ihtiyacı anlamına gelirken, geleneksel depolama yöntemlerinin kullanılması da daha fazla disk ve depolama sistemi demektir. Ancak bu da daha fazla enerji tüketimi, soğutma ve alan ihtiyacı anlamına gelir. İşte bu noktada devreye giren 'yeşil BT' kavramı, NetApp'ın sunduğu depolama verimliliğinin hem adı hem de sonucu.

Enerji tüketimini basit bir denklem ile çözmeye yoluna gidiyoruz: Makineleri ve diskleri azaltarak destek, alan, insan gücü ve operasyon maliyetinde tasarruf yapılmasına yardımcı oluyoruz. Veri merkezi verimliliğini artıran ve enerji tüketimini azaltan NetApp yöntemlerinin en önemlisi ise pek çok farklı sistemi birkaç farklı sistemde birleştirerek kullanışlı teknolojileri verimlilik amacıyla kullanması.

Yeşil BT, enerji tüketiminin yanı sıra ürün tasarımı, üretim, kullanım ve atığa dönüştürme aşamalarında da önem kazandı. Yüzde 99 oranında geri dönüştürülebilir bir sisteme sahip. Milyonlarca dolar çöp depolarına gitmeden hemen önce onları değere dönüştürerek sürdürülebilirliği sağladı.

Mühendisliği çok sevmeme rağmen sinema hayatım oldu

Hem mühendisliğin hem de sinemanın, en güzel işi, en kısa zamanda, en ucuza yapma hedefi üzerine kurulu olan iki alan olduğunu söyleyen yönetmen Tolga Örnek, iki alanın da sorun çözmeyi gerektirdiği için düşünce yapılarının birbirine benzediğini ve teknik bir iş olan sinemada, mühendislik altyapısının çok faydasını gördüğünü anlatıyor.

Üniversite eğitimi için İTÜ'yü tercih etmeniz nedenleri nelerdi?

Mühendislik konusunda ülkenin en iyi üniversitelerinden biri, çok köklü, insanlara değer veren ve çok yönlü öğrenciler yetiştirmek istediği için.

İTÜ Metalurji ve Malzeme Mühendisliği bölümü mezununuz ama kariyerinize yönetmenlik yolunda devam ettiniz. Yönetmen olma fikri kafanızda ne zaman netleşti?

Yönetmen olma fikri yüksek lisans öğrenimi için Amerika'ya gittiğim

zaman iyice gelişti. Mühendislik dalını çok sevmeme rağmen asıl gönlümde yatanın, hayatım boyunca yapmak istediğim işin sinemacılık olduğunu fark ettim. Mühendislik çok sevmeme rağmen bana iş gibi geliyordu ama sinema hayatım oldu.

Yönetmen Tolga Örnek

İlgisiz gibi görünse de İTÜ'de aldığınız eğitim içeriğinin, bu meslekte sizi farklılaştıran bir yönü oldu mu?

Hiç ilgisiz değil. İki alan da, en güzel işi, en kısa zamanda, en ucuza yapmak üzerine kurulu. İki alan da çok yönlü düşünmeyi ve sorun çözmeyi gerektirdiği için ikisindeki düşünce yapıları birbirine çok benziyor. Ayrıca sinema oldukça teknik bir iş olduğu için mühendislik altyapımın çok faydasını gördüm.

İTÜ'de lisans eğitimden sonra Amerika'da iki farklı dalda yüksek lisans yaptınız. Bu tercihlerinizden biraz bahsedebilir misiniz?

İlki malzeme mühendisliği idi. İkincisi sinema yüksek lisansıydı. Metalurji ve malzeme mühendisliğini çok sevdiğim ve burs aldığım için bu alanda devam etmek istedim. Aslında doktora yapıyordum ama sinemaya karar verince doktoramı yüksek lisansa çevirdim. Sonra da sinema okullarına başvurduğum ve üç okuldan burs aldım. American Üniversitesi'ni (Washington, DC) tercih ettim.

Hem belgesel hem sinema filmlerinizi var. Belgesel ve film çekmek arasında nasıl bir farklılık var? Hangisi, hangi taraflarıyla sizi doyuruyor?

Film çekmekten şu anda çok zevk alıyorum. Belgeseldeki yaratıcılığınız gerçeklerle sınırlı ama kurmacada daha özgür oluyorsunuz. Yaratıcılığınızla daha serbest olabiliyorsunuz. Bir de ben oyuncularla çalışmayı çok seviyorum. Onlarla çalışmak, beraber karakterler yaratmak hoşuma gidiyor.

Aslında Türkiye pek çok medeniyete ev sahipliği yapmış önemli bir konuma sahip. Neden yeterince belgesel yapılamıyor?

Belgesel yapmak çok zorlaştı. Sponsor desteği çok azaldı. Filmleri gösterebileceğiniz mecralar azaldı,

“

Film çekmekten şu anda çok zevk alıyorum. Belgeseldeki yaratıcılığınız gerçeklerle sınırlı ama kurmacada daha özgür oluyorsunuz. Yaratıcılığınızla daha serbest olabiliyorsunuz.

”

Senin Hikayen film seti

bu mecralardan para kazanıp işinize devam etmek de çok zorlaştı.

Bugüne kadar sizi en fazla heyecanlandıran işiniz hangisiydi? Neden?

En son yaptığım filmim, Senin Hikayen. Bunun pek çok nedeni var. Bugüne kadar yaptığım en

gerçekçi film; bana en yakın, benim hayatımdan izler taşıyan en duygusal filmim. Herkesin kendinden bir şeyler bulabileceği bir aile ve aşk filmi. O nedenle duygusunu çok seviyorum bu filmin. Beni en çok etkileyen filmim oldu. Bir de tabii filmde oğlumun oynamış olması da benim için ayrı bir anı.

Bir filmin iyi olmasını sağlayan en önemli unsur nedir?

Bence senaryo ve oyuncular. Hikaye iyi olmadan, oyuncular rollerinde inandırıcı olmadan bir filmin iyi olması mümkün değil. Müzik, görüntü, kurgu vs. gibi diğer tüm unsurlar iyi olsa da bu iki unsur güçlü olmazsa ambalajı iyi ama içi boş bir kutu gibi olur filmler.

Türkiye'deki sinema sektörünü değerlendirmenizi istesem? Gördüğünüz en önemli artı ve eksileri neler?

Çok yetenekli sinemacılarımız ve oyuncularımız var. Çok güzel ve renkli filmler çekiyoruz ama bir yandan da çok fazla film çekiliyor. Her sene çekilen filmlerin sayısı artıyor ama kalite aynı oranda yükselmiyor. O nedenle dağıtımçıların ve yapımcıların biraz daha seçici olmaları gerekiyor. Çünkü çıkan filmler birbirini baltalıyor ve kaliteli filmlerin sinemalarda direnme güçlerini törpülüyor.

Hem yabancı hem Türk en başarılı bulduğunuz yönetmenler kimler?

Türkiye'den Derviş Zaim ve Ezel Akay. Yurtdışından Stanley Kubrick, Michael Mann, James Cameron, Akira Kurosawa.

En başarılı bulduğunuz oyuncular?

Türkiye'den isim vermem doğru olmaz. Kimseyi alındırmak istemem. Yurtdışından Daniel Day Lewis, Robert DeNiro, Al Pacino, Denzel Washington, Meryl Streep, Cate Blanchett.

Yeni filminiz 'Senin Hikayen'in ortaya çıkış hikayesinden bahsedebilir misiniz?

Bu öykü eşim hamile kaldığında oluşmaya başladı. Hem bizim yaşadıklarımız hem de bizden önce arkadaşlarımızın yaşayıp bize

anlattıkları şeyler bana böyle bir filmin ilginç olabileceğini gösterdi. Çocuk doğurma kararı, hazırlık süreci ve sonrasında anne ve babalık rollerini ve sorumluluklarını öğrenen karakterler üzerine çok fazla yerli film izlememiştim. O yüzden iki jenerasyonu anlatan, duygusal ve yer yer gülümseten bir konuyu filmleştirmek beni heyecanlandırdı. Ayrıca genelde filmlerde evlilik sonrası aşk işlenmiyor. Bir de buna dokunmak, herkese yakın olabilecek, samimi bir film yapmak istedim.

Engineering for a better future

Delivering the tough requirements of the engineering and contracting business has been Enka's unchanging goal for fifty seven years. We serve our clients with the utmost competence wherever they may be, from Sakhalin Island in the Russian Federation to Libreville in Gabon; from Port Moresby in Papua New Guinea to Santo Domingo in the Dominican Republic. We are committed to remaining one of the best in engineering and contracting on a global scale.

ENKA
1957 - 2014

Enka İnşaat ve Sanayi A.Ş. Balmumcu, Enka Binaları, 34349 Beşiktaş, İstanbul - Türkiye

phone: + 90 212 274 25 40 - fax: +90 212 272 88 69 - e-mail: enka@enka.com - web site: www.enka.com

Bursa İTÜDER olarak önceliğimiz: üyelerin birbirini tanıması, işbirliğinin geliştirilmesi

Şu an kiralık bir büroda faaliyet gösterdiklerini ancak 2014 yılında kendi binalarını bitirmeyi planladıklarını anlatan Bursa İTÜDER Başkanı Hasan Tuğcu, derneğin faaliyetlerine ve yakın dönemdeki hedeflerine dair sorularımızı yanıtladı...

Ali Tuğcu, Servet B. Poyraz, Hasan Tuğcu, Fettah Bilaloğlu, Harun Bayrak

1989 yılında kurulan ve merkezi İstanbul'da olan İTÜ Mezunları Derneği'nin 1998 yılındaki başkanı Eşref Denizhan'la yapılan görüşmeler sonucunda Bursa'da temsilcilik açılmasına karar verildi. İTÜ Mezunları Derneği

ile Bursa'daki etkinlikler ve üye aidatları konusu başta olmak üzere idari yönden sıkıntılar yaşanınca İTÜ Bursa İl Temsilciliği yerine bağımsız dernek olmasının daha doğru olacağı düşünüldü. Bunun üzerine Bursa'daki

İTÜ'lüler olarak temsilcilikten kalan deneyimlerimizle Aralık 1998 yılı itibarıyla İTÜ Mezunları Bursa Derneği'ni kurduk. İTÜ Mezunları Bursa Derneği Kurucu Yönetim Kurulu Gürkan Kanbir, Berat Tunakan, Hasan Tuğcu,

Hasan Tuğcu
Bursa İTÜDER Başkanı

Yeni yapılacak olan Bursa İTÜDER binasının üç boyutlu taslağı.

Fettah Bilaloğlu, Cahit Yardımcı, Ayla Bayrak, İbrahim Yılmaz, Gürkan Öz, Servet B. Poyraz, Doğan Tuğcu, Hüseyin Sezer, Ali Tuğcu'dan oluştu. 2004 yılındaki genel kurulda ise dernek başkanlığını Berat Tunakan devraldı. 2010 yılındaki genel kurul sonucunda da başkanlığa seçildim.

Şu anda kiralık bir büroda faaliyet gösteriyoruz. Ancak Nilüfer Belediyesi'nden aldığımız yap-işlet modeliyle 4 bin metrekare arsa üzerinde kentin gelişen ve prestijli bir yerinde mimar ve mühendis üyelerimize hazırlattığımız projelere istinaden inşaat ruhsatı almak üzereyiz. Önümüzdeki aylarda temel atma törenini yapıp 2014 yılında bitirmeyi hedefliyoruz.

Derneğimizde eski ve yeni olmak üzere 200 üyemiz mevcut. Üyelerimizin yüzde 15'i bayan. Mevcut yönetimi Hasan Tuğcu, Servet B. Poyraz, Fettah Bilaloğlu, Cahit Yardımcı, Mehmet Sakallıoğlu, Harun Bayrak ve Fikri Haşal oluşturuyor. Daha önceki yönetim kurullarında bayan yöneticilerimiz bulunmuştu ancak şu an yönetimde yedek olarak bir bayan yöneticimiz var.

Yönetim kurulu olarak 15 günde bir toplantı yapıyoruz. Üyelerle programlar çerçevesinde bir araya geliyoruz. Dernek olarak

önceliğimiz üyelerin birbirini tanınması, işbirliğinin geliştirilmesi. Bu nedenle sosyal programların yanı sıra sosyal yardım içerikli programlar yapıyoruz, kamuoyunu ilgilendiren konularda teknik içerikli toplantılar düzenliyoruz. İTÜ'de okuyan derneğimize müracaat eden Bursalı öğrencilere burs sağlıyoruz.

Önümüzdeki dönem hedefleri

Önümüzdeki yıllar için hedeflerimiz dernek binamızı tamamlayarak, mekânsal imkânları sağlamak, Bursa'da bulunan yaklaşık bin 250 mezunumuzu dernek bünyesindeki faaliyetlere katmak, üniversiteyle ilişkileri geliştirmek, genç mezunlarımıza hayata atılırken her türlü desteği vermek,

öğrenci üyelerimizin eğitimine destek sağlamak, burs imkânlarını artırmak, toplum yararına mezunlarımızın bilgi ve tecrübelerini paylaşmak, diğer derneklerimizle dayanışmamızı güçlendirmek, yapacağımız Bursa İTÜ eviyle kurumsallaştıracığımız dernek yapımızla yaşayan, dinamik bir İTÜ noktasını Bursa'da oluşturmak.

Yıl içinde pek çok etkinliğimiz oluyor

Bursa'da yıl içinde dernek olarak pek çok etkinlik düzenliyoruz. 2013 bizim için özel bir yıldır. Çünkü Bursa İTÜDER olarak 15'inci yılımızı kutladık. Ve 15'inci yıl kutlaması için Bursa İTÜDER üyelerimiz ve aileleri haziran ayında düzenlenen brunch

Harun Bayrak, Mehmet Sakallıoğlu, Hasan Tuğcu, Gürkan Kanbir, Fettah Bilaloğlu

“

15'inci yıl kutlaması için Bursa İTÜDER üyelerimiz ve aileleri haziran ayında düzenlenen *brunch* etkinliğinde bir araya geldi. Yoğun katılımı ve keyifli bir atmosferde gerçekleşen etkinlikte, Bursa İTÜDER'e üye olan İTÜ mezunlarımıza üyelik rozetleri de takıldı.

”

etkinliğinde bir araya geldi. Yoğun katılımı ve keyifli bir atmosferde gerçekleşen etkinlikte, Bursa İTÜDER'e üye olan İTÜ mezunlarımıza üyelik rozetleri de takıldı.

Dernek yönetimi olarak İTÜ'nün alanındaki liderliğini devam ettirmesi için çalışmalar gerçekleştiriyoruz. 15'inci kuruluş yıldönümünü kutlayan ve bugüne kadar Bursa ve İTÜ için birçok proje üreten derneğimiz, bugün de çalışmalarını yüksek bir gayretle sürdürüyor.

İTÜ mezunlarına iftar programı

Derneğimiz tarafından mezunlarımızı bir araya getiren bir

iftar programı düzenledik. Yüksek teknik öğretimde dünyanın sayılı üniversiteleri arasında yer alan İstanbul Teknik Üniversitesi'nden mezun 100'e yakın mimar ve mühendisi buluşturan gecede, derneğin daha aktif bir kimliğe kavuşmasının yanı sıra İTÜDER olarak yapılacak çalışmaları ele aldık.

Üniversite adaylarına tercih danışmanlığı

Yine geçtiğimiz yıl Temmuz ayında İstanbul Teknik Üniversitesi tarafından, Bursa'daki üniversite adaylarına yönelik tercih ve tanıtım günü etkinliği düzenledik. Derneğimizin ev sahipliğinde Merinos AKKM'de düzenlenen

Mezunlara üyelik rozeti takılırken

İftar yemeği

İTÜ Tercih Günü'nde, uzmanlar tarafından öğrencilere ve ailelerine tercih danışmanlığı hizmeti sunuldu. İTÜ'lü akademisyenler ve danışmanlarca meslek seçimi konusunda yönelttikleri sorulara cevap alan öğrenciler ve velilerin İTÜ Tercih Günü'ne ilgisi yoğun oldu. Halen İTÜ'de okuyan öğrencilerin de yer aldığı ve İTÜ'lü olmanın avantajlarının ilk ağızdan anlatıldığı tam gün süren etkinlikte, üniversite bünyesinde bulunan farklı bölümlerle ilgili dokümanlar ve bilgiler de paylaşıldı. İTÜDER Yönetim Kurulu olarak İTÜ tarafından Bursa'da ilk kez düzenlenen tercih ve tanıtım günü organizasyonunda hazır bulunduk.

İTÜ tercih günü

Brunch etkinliği

Çevre dostu
transformatörlerimiz
ile enerjinin olduğu
her yerdeyiz

ELTAŞ

Transformatör Sanayi ve Ticaret A.Ş.
kalitenin yarattığı güç

Kuru tip
transformatörlerde
depreme dayanım
konstrüksiyonu uluslararası
bağımsız test laboratuvarında
belgelenmiş ilk Türk firması

Dökme reçineli kuru tip transformatörler
(50 kVA'dan 20000 kVA'ya kadar / 1 kV'dan 36 kV'a kadar)

ELTAŞ-DIAMOND

- Yüksek verimli
- Tedaş MYD 99-031A kayıpları ile
- H sınıfı izolasyonlu
- Kısmi deşarj değeri max. 5 p C olan
- 5* yıl garantili

ELTAŞ-GOLD

- Yüksek verimli,
- Tedaş MYD 99-031A kayıpları ile
- F sınıfı izolasyonlu
- Kısmi deşarj değeri max. 5 p C olan
- 5* yıl garantili

ELTAŞ-STD

- Yüksek verimli,
- ELTAŞ standart kayıpları ile
- F sınıfı izolasyonlu
- Kısmi deşarj değeri max. 10 p C olan
- 2 yıl garantili

*5 yıl garanti şartları için lütfen başvurunuz.

Yağa daldırılmış güç ve dağıtım transformatörleri
(50 kVA'dan 40000 kVA'ya kadar / 1 kV'dan 66 kV'a kadar)

ELTAŞ-SUP

- Yüksek verimli
- Tedaş MYD 99-032D kayıpları ile
- 2 yıl garantili

ELTAŞ-STD

- Yüksek verimli,
- ELTAŞ standart kayıpları ile
- 2 yıl garantili

ELTAŞ TRANSFORMATÖR SANAYİ VE TİCARET A.Ş.

A.O.S.B. 10046 Sokak No: 4 Çiğli - İzmir / TÜRKİYE | T: +90 232 398 15 00 | F: +90 232 376 77 64

www.eltas.com.tr

İTÜ aşkımız ilham kaynağımız

E. Gürkan Kanbir

Bursa İTÜDER Kurucularından ve
Bursa İTÜDER Eski Başkanı

İTÜ, geçmişten geleceğimize teknik ve insani köprüler inşaat etmeyi başaran bir bilim yuvası olmayı sürdürüyor. Türkiye'nin mühendislerini yetiştirmeyi yıllardır başarıyla yerine getirmeye de devam ediyor. Aralarında cumhurbaşkanları, başbakanlar, bakanlar dahil olmak üzere parlak siyasetçiler, kendi uzmanlık alanlarında başarılı olmuş binlerce iş adamı, mühendis, mimar ve şehir plancısıyla İTÜ mezunları ülkemize yön vermeyi başarmış. İTÜ'de zor, bir o kadar da zevkli geçen öğrencilik yıllarımızda başlayan yardımlaşma, paylaşım ve kardeşlik öğeleri mezun olduktan sonra da devam ediyor. Bunda etkili olan unsur, İTÜ'nün öğretim kadrosu ve geçmişten gelen örgütlenme ve birlik olma anlayışımızdır. Mezunlarımız yaşadığı kente artı değerler katmanın yanı sıra bilgi ve becerileriyle de ön planda olmayı başarmışlar. Binlerce İTÜ mezunu da Bursa'ya yerleşmiş. Okul klasiğimiz olan örgütlenme anlayışımız, İTÜ Bursa çatısı altında bizleri dernekleşmeye götürdü. Birbirimizle iletişimi derneğimiz sağladı. Kentimizle ilgili olarak doğru, ekonomik ve çevreci projelerde söz sahibi olmamızı da derneğimiz gerçekleştirdi. Eski ve yeni mezunlarını İTÜ çatısı altında derneğimiz birleştirdi. Bu yeni dönemde

ise başkanımız Hasan Tuğcu ve yönetimi, 'İTÜ Bursa Evi' projesini gerçekleştirmek için önemli adımı attılar. Yüzyıllık tarihi çınarımız İTÜ'nün Bursa dalı büyümeye ve gelişmeye devam ediyor. İTÜ'nün saygın ve onursal yapısını koruyarak, nesilden nesle bu büyümenin sürekliliği Bursa'da devam edecek. 'İyi ki İTÜ'de okumuşum' sloganımızın haklı gururunu derneğimiz aracılığı ile üniversite çağına gelen binlerce gencimize aşılamamız süreklilik kazanacak. Kent kültürü ve projelerinde İTÜ'lülerin sesi daha gür çıkmaya başladı. Yüreklirimizdeki İTÜ aşkı, en büyük ilham kaynağımız olmayı sürdürecektir.

İTÜ bilinciyle yaşamak...

Erdem Saker

Bursa Eski Belediye Başkanı

Taşkıyla gibi bir tarihi mekan içinde İnşaat Fakültesi'nden 1959 yılında Yüksek İnşaat Mühendisi olarak mezun olmamdan bu yana, yaşantımın her bölümünde mühendislikle ilgisi olsun olmasın, önüme açılan her konuda doğru kararlar verme, doğru çözümleri yakalama yollarını beynime yerleştiren İTÜ, toplumumuzun her alanda örnek alacağı bir değeridir. Neredeyse iki buçuk asra varan bir zaman süreci içinde bu topraklara mühendislik tohumlarını diken, onları yeşerten ve insanın yaşamıyla bütünleştiren köklü bir eğitim kurumudur. Onun yeşerttiği kavramlar, mühendislik uygulamaları dışında, toplumsal olayların

yönlendirilmesinde, çözümlerin doğru ve sağlam temellere oturtulmasında da geçerlidir. Yaşantımın kısa bir bölümünde yer alan siyasette dahi İTÜ bilinci beni daima doğruların peşinde koşturmuş, yanlış yapmaktan korumuştur. İTÜ ailesinin bir ferdi olmaktan daima gurur duydum, duyacağım da...

İTÜ'lü olmak güç ve ivme veriyor

Prof. Dr. Nilüfer Akıncı Türk

Uludağ Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi Dekanı
Mimarlık Bölüm Başkanı

İTÜ'lü olmanın insana güç ve ivme verdiğini, gerek öğrencilik gerekse akademik hayatımda, mesleki çalışmalarım da ve yönetici konumumda hem kendim hissettim hem de çevremdekilere pozitif bir enerji ile hissettirmeye çalıştım. Bursa İTÜDER Başkanı Hasan Tuğcu ve dernek yönetiminin sürekli ilgi ve destekleri, bir süre önce mimarlık fakültesi olan 20 yıllık geçmişe sahip bölümümüzde bizler için önemli ve değerlidir. Günümüzde mimarlık mesleği uzmanlık alanına giren tüm işlerde, Bursa kenti adına İTÜDER ile birlikte yer almak ve üretilecek başarılı projelere imza atmak bizler için önemli bir ayrıcalıktır. Yaratılacak fırsatların getirisi olabilecek bir sinerji ortamında yapılacak tüm çalışmalar için, şahsım ve kurumum adına gurur duyacağımı belirtmek isterim.

© 2009 Avaya Inc. All Rights Reserved.

Avaya Çağrı Merkezleri

Gelen 6 çağrınız, hatta bekleyen önemli bir müşteriniz,
ve onu mutlu etmek için 20 saniyeniz var.

Assisted Experience Management

Doğru müşteriye
doğru temsilciye
bağlayın.

Home Agent

Temsilcinize esnek
çalışma alanı
sağlayın.

Automated Experience Management

Müşterilerinizin
problemlerini kendi
kendilerine çözmelerine
yardımcı olun.

Performance Management

Çağrı merkezinizde
tüm kaynakları verimli
bir şekilde yönetin.

AVAYA

AKILLI İLETİŞİM

‘Dilerim demokrasimiz yine normale döner’

Hava Elektronik Sanayii (HAVELSAN) genel müdürüyken Balyoz davasından yargılanan ve 26 aylık tutukluluğunun ardından serbest kalan Faruk Yarman, Silivri esareti için şöyle diyor: “Bir şekilde özgürlüğünüz kısıtlanmışsa, kaygılanmayın. Kısıtlanan yalnızca zaman ve mekân... Bedeninizi cebren bir hücreye de tıksalar, boşunadır; özgür ruhunuza dışarıdan gelen baskı ve daraltma, zavallı-aciz bir şekil şartından öteye gidemez.”

Havelsan genel müdürüyken suçun dayandırıldığı tek delil olan bir excel tablosu yüzünden yargılanan ve 26 ay tutuklu kalan Faruk Yarman, ekim ayında serbest kaldı. Onun için kısıtlanan yalnızca zaman ve mekandı... Hâlbuki özgürlük, derinde, özde varoluşun ta kendisiydi... Tutuklu kaldığı süre boyunca bir kitap yazdı, pek çok resim yaptı... Söyleşi için bir araya geldiğimizde geçmişten geleceğe çok keyifli bir yolculuk yaptık.

Siz; bazen iş adamı, bazen teknokrat, bazen bilim insanı ama genelde hoca olarak biliniyorsunuz. Kendinizi bunlardan hangisine daha yakın buluyorsunuz?

Hayatımın son çeyrek asrının yöneticilikle geçtiğine bakmayın. Ben mühendis doğmuşum. İlkokuldan beri hayalim, üzerimde beyaz önlük, bir laboratuvar da araştırma mühendisi olarak çalışmaktı. Meslek hayatım boyunca bilim ve teknoloji arasında salındım durdum. Bence bana yakıştırılan o üç kimliğin

sentezinde bir hayat yaşıyorum. İş adamlığı önce sanayicilik olarak başladı, sonra girişimcilik olarak devam etti. Hep ileri teknolojiye dayalı yeniliklerin peşinden koştum. Bilim insanlığı fikir, yöntem ve yaşam tarzımı besledi. Hocalığımla birlikte çalıştığım mesai arkadaşlarımı, iş adamlığımla ise mesai arkadaşlarımızla geçimimizi!

Hocalık kariyerim Amerika yıllarında, asistanlıklarla başladı. Sonrasında iki yıl Anadolu Üniversitesi Elektrik-

Elektronik Fakültesi'nde tam zamanlı, on yıl da ODTÜ'de Bilgisayar Mühendisliği bölümünde yarı zamanlı olarak hocalık yaptım. Bir ara Uludağ Üniversitesi'nde, çok sonraları Başkent Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği'nde de dersler verdim. Ders verdiğim okullarla beraber Bilkent Üniversitesi'nde de sanayi danışma kurulunda yer aldım, sayısız seminerler verdim.

Son çeyrek asırdır sanayicilikle uğraştığımdan artık sanayici sayılırım. Nitekim bilim insanlığını bir meslekten öte bir yaşam tarzı görüyorum. Bu yaşam tarzını da hep korudum. Meslek olarak en çok hocalığı sevdim ama başarıyı savunma sanayinde yakaladım sanırım. Dolayısıyla bilim dünyasına ilgilim artık hobi düzeyinde sayılır.

Üniversitede İTÜ'yü tercih etmenizin özel bir sebebi var mıydı? Seçiminiz lise yıllarında mı netleşti?

İlköğretim sıralarından başlayarak matematik ve fen derslerinde daima daha başarılıyım. O yıllarda lise ikinci sınıfta ya fen ya da edebiyat kolunu seçiyorduk; şimdiki gibi MF, TM, TS diye bir ayrışma yoktu. Hiç düşünmeden fenci oldum. Ama itiraf etmeliyim ki aklımda mühendislikten önce fizik vardı. Matematiği ise hep sevdim. Mühendisliği kitabiyet ile hayatiyeti kucakladığı, hakikat ile mükemmelin köprüsü olduğu hissiyle seçtim. Elektrik mühendisliği tercihim ise fizik derslerinde tanıştığımız devreler, alanlar ve elektromanyetik dalgalardan çok etkilendiğimdenidir. Zaten ablam ve ortanca ağabeyim de elektronik mühendisiydiler. Dolayısıyla mühendisliğe çok uzak değildim. İşin ilginç hem annem hem de babam hukukçudur. Biz kardeşler fenci olduk.

O yıllarda Türkiye'de mühendislik denince akla ilk İTÜ ve ODTÜ geliyordu. Fizikçi olsam İngilizce okunduğu için ya Boğaziçi ya da ODTÜ'yü seçerdim. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi de

“

İlk göz ağrım SAVRONİK'i askeri elektronik alanında Türk beyin gücü ile özgün çözümler üretmek üzere kurmuştuk. Çekirdek kadromuz, mesai arkadaşlarım çok kıymetli insanlardı. Bazı istisnalar dışında pek ayrılan olmadı.

”

olabilirdi. İlk iki üniversitenin giriş sınavları o yıllarda ayrı yapılıyordu. Nitekim o sınavlarda tercihim fizik olarak yapmıştım. Tüm sınavlarda dereceye girdim ama ileride lisansüstü burs imkânı daha fazla olur düşüncesiyle lisansta elektronik mühendisliğinde karar kıldım. İTÜ'lülüğüm işte böyle başladı.

İTÜ'ye başladığınızda nasıl bir atmosfer vardı okulda? Nasıl geçti o yıllarınız?

Sene 1973. 68 kuşağının ilerici gençlik hareketi, 12 Mart Muhtırası ile fena halde bastırılmış. "Hoca işine baksın, öğrenci dersini çalışsın; devleti biz yönetiriz" fikri siyasete hâkim. Toplum sıkıyönetimlerle depolitize edilmiş; gençler hapislere düşmüş, Ziverbey'de işkenceler görmüş... Zamanla despotizm aşınıyor ve Batı'nın baskısıyla demokrasiye dönüş başlıyor. Öğrenci dernekleri, sendikalar toparlanıyor. Nihayet halk seçim meydanlarına dökülüyor ve 14 Ekim 1973'te sandıktan 'Karaoğlan' sloganıyla Bülent Ecevit çıkıyor. Biz de üniversiteli oluveriyoruz, hem de İTÜ'de.

Gümüşsuyu'ndaki Elektrik Fakültesi'nde ilk yıllarım keyifliydi. Üniversite, liseden farklı olarak sadece bilginin öğrenciye öğretildiği bir kurum değil. Üniversite bilginin hem üretildiği hem dağıtıldığı ve aynı zamanda topluma öncülük eden bir kurum. Her köşede bilim, sanat, teknoloji, felsefe tartışılıyor, televizyon bu denli aptal kutusu değil. İnternet ise henüz hayallerimizin ötesinde.

(Özlemim; Ağustos 2013-Silivri)

(Bizim Evde Bahar; Mayıs 2012- Silivri)

İTÜ öyle bir irfan yuvası ki ülkenin en iyi mühendislerini, bilim, iş ve devlet adamlarını yetiştirmiş. Cumhuriyete, sonradan ikisi cumhurbaşkanı olan, üç mühendis başbakan hediye etmiş.

Bizim dönemin mezuniyetine doğru siyasal bunalım iyice ağırlaşmıştı maalesef. Gençler sokaklarda birbirini vuruyordu. Devrimci hareketin kalelerinden İTÜ. Okul sık sık kapanıyordu. Ne acıdır ki eski rektörümüz, sonradan dekanımız olan Bedri Karafakıoğlu Hocamız o günlerde şehit edildi... Eylemler nedeniyle bir koca yıl kaybettik. Diplomamızda 1977 mezunu yazıyor ama biz fiilen 1978'de mezun olduk! Mağduriyeti alabildiğine yaşadık ama daima değerlerimize bağlı

“Silivri’de en çok piyano çalmayı özledim.”

kaldık. Bu arada Sovyetler Birliği ve ABD arasındaki soğuk savaş iyice kızışmış... Dünya nükleer silahlı iki süper gücün kanlı satranç tahtası! Orta Doğu alev alev yanıyor! Ülke hızla 12 Eylül Darbesi’ne sürükleniyordu.

Mezun olduktan sonra eğitiminizi yurtdışında devam etme kararı aldınız.... Kısaca bahsedebilir misiniz okuduğunuz bölümlerden?

İTÜ’deki son dönemlerimde fizik tutkum yeniden alevlenmişti, sürekli okuyordum. Lisansüstü için zaten Amerika’ya gitme planlarım vardı. Mezuniyet ertesi gittim de. MIT’de nükleer mühendislik okudum. Lisansüstü ve doktora tezlerim nükleer reaktör fiziği üzerine. 1980’li yılların başıydı. Amerika yıllarımda artık bilimsel araştırmanın tadına iyice varmış oldum. Ama bir yandan da sosyal bilincim benim kuru bir mühendis veya at gözlüğü takmış tek boyutlu bir bilim adamı olmamı engelliyordu. Uluslararası ilişkiler hep ilgi duyardım.

Doktora yaparken iki yan dal zorunluluğumuz vardı. Ben önce makroekonomi ve uluslararası siyaset dersleri aldım. Bir yanda tezim uzadıkça, öte yanda yan dal bahanesiyle başka disiplinlere yayılmaya başladım. Doktora tezim sona yaklaşırken Amerika’da Three

Mile Island’daki ünlü nükleer reaktör kazası oldu. Kamuoyunun nükleer enerjiye inancı sarsılıyordu. Buna tepkisiz kalamazdım. Ben de aynı evrede önce teknoloji değerlendirmesine sonra uluslararası iş idaresi derslerine devam ettim. Türkiye dönüşü de elektroniğe geri döndüm.

Türkiye’ye dönme kararını ne zaman aldınız? Neydi sizi ülkeye döndüren?

Amerika’da kalmayı hiç düşünmedim ki... Ailenin geleneginde yok. Ağabeylerim, ablalarım hepsi bir dönem yurtdışında yaşayıp, sonunda bu topraklara döndüler. Onlar gibi ben de kendimi bu diyara ait hissediyordum. Türkiye Cumhuriyeti’ni kuranların ülküsünü sahiplenmiş bir kere: Türkiye’yi çağdaş uygarlıklar düzeyine taşımak! Bu hedef çocukluğumdan beri zihnime kazınmış. İTÜ’lü bir mühendis olarak da o ülküyü bilim ve teknoloji dünyasında yapılmamışları yaparak, yerel beyin gücüyle küresel dünyada rekabet etmeye çalışarak yaşıyorum.

Öğrencilik yıllarında Türk sanayisini montaj ve ambalajdan ibaret diye eleştirirdik. O zamanki paradigma farklıydı. Gelişmiş ülkelerde tasarlanan ürünleri, onların tasarlayıp burada kurdukları fabrikalarda iç pazara yönelik olarak üretmekti.

Buna teknoloji transferi diyor, ithal ikamesi politikasının bir gereği olarak algılıyorlardı. Aynı yaklaşımın doğal sonucu olarak kendi bilim ve teknoloji dünyamız geri kalıyordu. Sanayi sektöründen dünyaya pek ihracat yapamıyorduk. Rekabeti ucuz iş gücüyle yakalamak mümkün mü? Katma değer zincirinde aslan payı teknolojiyi (kullanarak değil) yaratıp geliştirerek ürün ve süreç tasarımı yapmalı, markalaşmalıydık.

Kendi kendime; “Amerika’da okyanusa yağan milyonlarca damladan biri olarak mı kalayım, çöllerde yere değmeden buharlaşan bir damla mı olayım?” diye sordum. Türkiye’ye kendim gibi mühendisler yetiştirecek bir üniversite hocası olarak döndüm... Anadolu Üniversitesi Elektrik-Elektronik Fakültesi’ni bu düşüncelerle seçtim.

Akademik kariyerin yanı sıra iş hayatına, sanayi sektörüne girdiniz. Bu kararı almanıza etki eden faktörler nelerdi?

Benim öğrencilik hayatım uzun sürdü, tam çeyrek asır. Gerçi öğrenciliğin son yılları yurtdışında lisansüstü eğitimdi, artık kendi geçimimi öğretim görevlisi (eski deyimle asistan) olarak temin edebiliyordum. Doktoradan sonra özlemle 1984’te yurda döndüm ve yeni kurulmakta olan Anadolu Üniversitesi’nde yardımcı doçent olarak göreve başladım. Araştırma konularımızı ise kapı komşusu Eskişehir Hava İkmal Merkez Komutanlığı’ndaki savaş uçaklarının ihtiyaçlarına yönelik olarak seçiyorduk. Keyifli bir gururla başlayan tam zamanlı hocalığım maalesef çok kısa sürdü: iki buçuk yıl. Sonunda öyle olaylar yaşadım ki, “devlet bizim gibi teknokratların hocalık değil sanayicilik yapmasını bekliyor galiba” diye düşünüp özel sektöre atladım.

Bu kanaate nasıl yakınsadınız?

12 Eylül Dönemi’nin en talihsiz uygulamalarından biri olan Yükseköğrenim Kurumu (YÖK)

kurulduktan sonra üniversite yönetiminde kabul edilemez bir merkezîyetçilik gelişti. Dışarıdan siyasi otoritenin müdahalesi, içeride işgüzar yöneticilerin amir-memur kültürünü çağrıştıran hiyerarşisi aldı başını gitti. Zaten bizde her hükümet üniversiteyi bir şekilde kontrol etmek istemiştir. Bilmiyorlar ki imkânsız! O dönemde özellikle yeni kurulup kurumlaşma fırsatı bulamayan devlet üniversitelerinde iktidarın totaliter soluğu fazlaca hissediliyordu. Şahsen bu tablodan çok rahatsız oldum. Benim bildiğim üniversite dediğin toplumun öncü kuruluşudur. Unvanı ne olursa olsun, kimsenin lafını dinlemez, aklın yolundan gidilir. Üniversite sözcüğünün kökeni belli: Unvers-evren, site-kent. Kilisenin skolastik kültürüne tepki olarak ortaçağda gelişmiş. Yükselen Batı uygarlığının motoru olmuş. Üniversitede evrensellik esastır; orada bilinmeyen araştırılır, bulunur, öğretilir, topluma yayılır. Sistematik bilgi ve yöntem; dogmaları/inançları, düşünce ile yıkar gider. Bu nedenle üniversite hayatı farklı olmalı. Yeni bir fikrin ortaya atılması ile işlerlik kazanarak halka mâl olup hayata girmesi arasında yıllar, on yıllar olabilir. Dahası yeni fikirler çoğunlukla hayata bile geçmeyecektir, olsun. Bu nedenle üniversite dediğin o kadar önde gitmeli ki dışarıysından kimse (dini, siyasi, sivil veya askeri otorite de dâhil) kendini bu kuruma amir sayamaz, saymamalı.

Üniversite yönetimi özerk olmalı ki kendini, kendi sinerjisi ile yönetsin. Toplum, yeni bilgiyi beğenmezse kullanmaz. Özgün düşünce özgür toprakta biter. Üniversite dediğin ilerici, yaratıcı ve aykırı olmalı. Siyasetin, toplumun güdümüne girerse bu teslimiyet yeniliğe ket vurur, tüketir. Otoriteye boyun eğen üniversite, üniversite olmaktan çıkar. Üniversite öncüsü olacağı toplumun güdümüne sokulursa o toplum tıkanır, kendini tekrar etmeye başlar, geri kalır. Bu resim bin yıldır hiç değişmedi!

Nitekim benim akademik kariyerimin başlangıcı olan o olağanüstü dönemde, hâkim siyasi görüşe direnen hocalar darbeden payını aldı. Kimi 'sarı zarflar' ile işten atıldı, kimi hapis haneleri doldurdu. Görevde kalanlar ise ya ötekileştirildi ya da rahatsız ve tedirgin sistem ile devindiler. Türkiye'de akademik özerklik ciddi yara almıştı. Oturmuş birkaç büyük üniversite dışında hemen her yerde yaşananlar bilim adamlığı olgusunu zedeledi, yozlaşma aldı yürüdü. Bu durumu onur kırıcı buluyordum. Buna karşılık özel sektör yükselen yeni değerdi o zamanlar. Sanayide okuldan daha verimli olur, kendi çizgimi üniversite-sanayi iş birliğine odaklarım diye düşündüm.

Böylece özel sektörü seçtiniz...

Evet. YÖK ile beraber onlarca yeni üniversite açıldı. Çoğunda nicelik, niteliğin iyice gerisine düştü. Bir gün bizim fakültede ders hanelerin boyutlarını ölçüyorlardı,

nedenini sordum, "Kontenjan belirlenecekmiş..." Pes!

Bir avuç kalburüstü üniversite hariç evrensel normlar korunamadı. Onlar da, vasat altı üniversitelerden ayrışma içgüdüsüyle mükemmeliyet merkezleri olarak ayrışmaya çalıştılar. Bu hâlâ gündemdeki bir konudur. İTÜ bunlardan biridir. Belki de hocalığa İTÜ'de başlasam, öylece devam eder akademik kariyerin basamaklarında yükselip kalmayı tercih ederdim. Ama hayata yeni atılıyordum. Ülkemde yükseköğretim müessesesinin giderek ortaöğretim kalıplarına yakınsayacağı, siyasi otoritenin hışmına uğrayacağı endişesine de kapılmadım değil. O dönem pek çok genç hoca gibi ben de gidişin daha kötüye varacağına ikna olmuş, yol yakinken YÖK sisteminin dışına çıkma kararı vermiştim.

Artık kariyerime ileri teknolojiye dayalı yenilikçi bir sanayici olarak devam etmeye karar verdim. Otuz yıl önceki bu kararı bugünkü kafamla versem sonuç farklı olur muydu bilemiyorum. Çünkü bu otuz yılda çok sıradışı bir profesyonel çizgi izledim. Özerkliği statüde değil, yenilikçi şirketlerin maddi ve manevi gücünde, bileğimin hakkıyla kurdum sanıyorum. Gerçi sonunda fincancı katırlarını ürkütmüş olmalıyım ki bir hukuk faciasıyla savunma sanayicisi kariyerim son buldu...

İş hayatına nereden atıldınız, atıldıktan sonra neler yaptınız?

1985'te Savunma Sanayii Müsteşarlığı yeni kuruluyordu. Türkiye'nin büyük holdingleri de bu sektöre yatırım yapmaya davet ediliyordu. Anadolu Üniversitesi'nde birkaç yıllık hocalıktan sonra ağabeylerimle ülkenin o sıralar üçüncü büyük holdingi olan STFA bünyesinde askeri elektronik alanında faaliyet gösterecek bir şirket modeli kurguladık: SAVRONİK. Eski öğrencilerimiz mezun olmuş, çiçeği burnunda mühendislerdi. Biz hocalıktan bozma yöneticiler olduk, onlar da mesai arkadaşlarımız... Çok

sık görülmeyen bu durum, akademik hayattan iş hayatına geçişimize ayrı bir lezzet katıyordu.

Başlarda zorlandıysak da fazla bocalamadık, kısa sürede uyumlu bir takım olduk. İlk aşamada biz yöneticilikte hızla derinleştik, eski öğrencilerimiz de teknik yetkinlikte. Omuz omuza verdik, yıllarca mücadele ettik. Çok güzel yıllardı... Meğer hayatlarımızın tezgâhında, bata çıka, birlikte ortak bir kariyer dokumaktaymışız!

İlk projemiz Amerikan yapımı Türk savaş uçaklarına milli bir silah uyarlamak üzere milli bir 'elektronik ateş kontrol ünitesi' geliştirilmesi ve üretimidir. Tutucu çevreler bize "siz çıldırmışsınız, felâkete oynuyorsunuz" diye veryansın ettiler. Ama düşe kalka başardık. Ülkede ilk defa uçağa takılmak üzere bir elektronik devre tasarlanıyordu. İdealist, yürekli, yurtsever komutanlardan gördüğümüz desteği buradan minnetle anıyorum.

Bir röportajınızda "Ben teknik bir adamım. Hayattaki sloganım yapılmamış yapmak" demişsiniz. Türkiye için yaptığınız ilklerden bahsedebilir misiniz?

Savronik'te her yaptığımız Türkiye için bir ilkti. Çok da para kazanamıyorduk. Yine de Holding'in kurucuları olan iki İTÜ'lü kafadar bizi takdir edip, gözetiyordu. Nur içinde yatsınlar.

İkinci projemiz savaş uçaklarının atış kontrol radarlarını analiz edip bilgisayar destekli test ve tamir yeteneği kazanmaktı. Sonra milli kriptoyu yapmaya soyunduk. Önce data, sonra yüksek emniyetli ses. Dış mihrakların işbirlikçileri bunu da macera olarak ilan etti. Takımımız çok güçlüydü, başardık. Çok da zarar ettik! Sonra savaş gemilerine elektronik entegrasyon işine girdik. Daha sonra karadan karaya roketatar sistemleri yaptık. O zamana kadar bırakın yapmayı, bu işleri hayal bile edemezsiniz. Neyse ki askeri projelerden kazandığımız

Dijital sahtekârlık ortaya saçıldı

HAVELSAN Genel Müdürü olduğunuz dönem Balyoz davasından tutuklanan tek sivil oldunuz ve 26 ayınızı hapiste geçirdiniz. Daha sonra yine bir röportajınızda, "O yazıyı üreten adamların hedefinde Türk savunma sanayisi vardı" dediniz. Bunu biraz daha açabilir misiniz? Türkiye savunma sanayisinin gelişimini kim, neden istemiyor?

Balyoz'un üçüncü dalgasında tutuklanan tek sivil benim. HAVELSAN Genel Müdürü, işe bak! İsnat edilen suçun dayandırıldığı tek delil bir excel tablosu. Sözüm ona darbe yapıldıktan sonra sivil bürokrasiye savunma sektöründeki ASELSAN, HAVELSAN, TAİ, SSM, TÜBİTAK gibi kurumlardan atanacak yaklaşık bin kişilik bir liste yapmışım. Bu dijital listenin bana ait olduğuna veya varlığından haberdar olduğuma dair hiçbir ispat yok. Ama içeriğin sahte olduğuna dair onlarca ipucu var. Zaman, mekân ve olaylar maddi gerçeklere aykırı, tutarsız; dijital sahtecilik!

Aslında birilerinin emniyet ve adliyei yanıltıp savunma sanayindeki parlak isimleri -başta beni- şaibe altına atmak istediği çok belli. Zaten malum, kalemler yargısız infaz için köşelerinde uğraşıyorlardı. Belki de kimilerimizi tutuklayıp, kalanları da kaçırarak bizlerin yerine işbirlikçilerini getireceklerdi, kim bilir? Ama dijital sahtekârlık ortaya saçıldı. Kamuoyunda bu davalara yönelik destek yerini infiale bıraktı, hükümet de kendine yönelen tehlikeyi gördü.

Ekim ayında Yargıtay benim hakkımda verilen 13 buçuk yıllık mahkûmiyet

kararını beraat istemiyle bozdu. Gazeteleri görüyorsunuz, artık genel durum da değişti, kirli çamaşırlar ortaya iyice döküldü. Bir zamanlar "yaşasın ülke demilitarize oluyor" diye sevenler şimdi "bunlar dış mihrakların komplosuymuş" diye ayağa kalkıyor.

Peki ama 26 aylık Silivri esaretiniz ne olacak?

Haklısınız. İlk bakışta özgürlük yoksa var olmanın ne değeri var diye geliyor insanın aklına. Ama ne yazık ki olan oldu! Mutlu esaret var mıdır? Bir şekilde özgürlüğünüz kısıtlanmışsa, kaygılanmayın. Kısıtlanan yalnızca zaman ve mekân... Hâlbuki özgürlük, derinimizde, özde varoluşumuzun ta kendisidir... Yani beni, benlik yapan O'dur. Her ortamda kendiniz olabiliyor, kendiniz kalabiliyorsanız, özgürlük zaten sizindir, takdir hakkınız kısıtlanamaz. Bedeninizi cebren bir hücreye de tıksalar, boşunadır; özgür ruhunuza dışarıdan gelen baskı ve daraltma, zavallı-aciz bir şekil şartından öteye gidemez. Sizi kısıtladığını sananlar zaferlerini kutlayadursun. Siz özgür ruhunuzla sınırları çoktan aşmış gidiyorsunuzdur, huzur ve özgüvenle. Bakar görmez gafiller anlamaz, yola devam! Dostlarımız ve umutlarımız var.

Bir gün Silivri'ye İnsan Hakları Komisyonu'ndan bir heyet ziyarete gelmişti. Sordular; "Burada kaç kişisiniz?" Cevabım şöyle oldu: "Buradakilerin sayısı birkaç yüz, çok fazla değil çünkü asıl bizim üzerimizden dışardaki çağdaş Türkiye tutuklu!" Dilerim demokrasimiz yine normale döner, içerideki mağdurlar biran evvel serbest kalır ki tüm ülke özgürlüğüne kavuşsun.

Uludağ'ın heyecanı Alkoçlar'da...

Piste sıfır konumu ve seyir lobisi, kayak okulu, küçük misafirler için Bodrum Özel Kartanesi Anaokulu işbirliğiyle Mini Club aktiviteleri, "Tam Pansiyon Plus" sisteminin ayrıcalıkları ve tek kartla 17 pistten faydalanma imkanı ile Uludağ tatilinizde bir çok yenilik sizi bekliyor. Size sadece keyfini çıkarmak kalıyor.

İSTANBUL | BODRUM | ÇEŞME | KUSADASI | ULUDAĞ

 S E B A İŞTİRAKİDİR

444 5 255 alkoclar.com.tr

alkoçlar
HOTELS &
RESORTS

yetenekleri otoyol sinyalizasyon işine kaydirdık da oradan kazandıklarımızla zararlarımızı biraz telafi edebildik.

İlk göz ağrım SAVRONİK'i askeri elektronik alanında Türk beyin gücü ile özgün çözümler üretmek üzere kurmuştuk. Çekirdek kadromuz, mesai arkadaşlarımız çok kıymetli insanlardı. Bazı istisnalar dışında pek ayrılan olmadı. Mükemmel bir takımdık: inançlı, enerjik, yetenekli, yaratıcı ve uyumlu!

Zamanla hepimiz yetenek ve ilgi alanlarımıza göre başka ufuklara yöneldik. STFA'nın kurucularından Feyzi Akkaya ben başladığımda zaten rölantiye geçmişti. Doksanlı yılların sonunda Türkiye yeni bir krize daha girdi, faizler yüzde 70'lere dayandı. O sırada efsane patronumuz Sezai Türkes vefat etti. Ben de 15 yıllık hizmetten sonra isim babası olduğum SAVRONİK'ten ayrıldım.

HAVELSAN nasıl gelişti?

Artık elektronikten bilişim dünyasına atlamak istiyordum. Fabrikası ve umutları büyük, satışları küçük bir şirket olan HAVELSAN'a geçtim. genel müdür Yardımcısı olarak göreve başladığımda HAVELSAN'ın satışları 10 milyon lira civarındaydı. Stratejik vizyonum yadırganınca genel müdürümüzün önerisi ve yönetim kurulunun kararıyla işten çıkarıldım. Bir ara üniversitede hocalığa geri döndüm. Kısa bir süre otoyol müteahhitliği de yaptım. Zevkli işti, çok geziyordum. Sonra Türk Silahlı Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı beni HAVELSAN'a genel müdür olarak

geri çağırdı. 2003 Nisanı'nda geri döndüm: Bu defa daha tecrübeliydim. İşler çok daha hızlı büyüdü. Sekiz yıl sonra genel müdürlük görevimden ayrılmak zorunda kaldığımda satışlarımız yılda yarım milyar liraya dayanmıştı bile. Devam edebilseydim şimdiye bir milyarı bulmuştuk, bu hedef 2014'e uzanan stratejik planımızda vardı. Çoğu bilgisayar mühendisi olan bin civarında mühendisle dünya pazarlarına açılmıştık. Küresel pazarlarda çok uluslu devlerin korkulu rüyası olmuştuk. Satış sloganımız oldukça espriliydi: "American technology with Turkish prices!"

HAVELSAN'da önce askeri amaçlı bilişim projeleri ile simülasyon sistemleri geliştiriyoorduk. Birden kendimizi Avrupa pazarının liderleri arasında bulduk, ödüller alıyorduk. Hava komuta kontrol yazılımları, deniz savaş sistemleri, uçak simülatörleri tasarlayıp ürettik. Yurtdışında aranan marka olmayı başardık. Daha sonra teknik birikimlerimizi sivilde e-Devlet projelerine aktardık. Ulusal Yargı Ağı Projesi (UYAP), Tapu Kadastro Bilgi Sistemi (TAKBİS), Seçim Sistemi otomasyonu (SEÇSİS) bu arada kazanılan başarıların sadece çok duyulanları.

Cezaevinde kaldığınız süre içinde 'Yöneteni Hoşgör Yönetilenden Ötörü' isimli bir kitap yazdınız. Kitap fikri ne zaman çıkmıştı?

Dediğim gibi, özgür beyinler zindanlara sığmaz. Ben de aldım kalemi elime, o kitabı yazdım. Aslında

fikir çok önceden gelişmişti. Emekli olur olmaz teorik bilgilerime karşılık yöneticilik deneyimimi paylaşarak hesabını vereyim istiyordum. Akademik kariyerdan yöneticiliğe yönelmiş bir mühendis olarak, bu topraklara özgü bir yönetim felsefesi geliştirmiş, sevabıyla, günahıyla 30 sene yapılmayı yapma tutkusuyla evrensel olmaya yönelik bir serüvenin kahramanıydım, öyle ya. Kitabın adı bu nedenle Yunus'un 'Yaratılanı hoş gör yaratandan ötürü' özdeyişine bir gönderme.

Bilgi çağında modern işletmenin bilgi ve hedeflerle, azami katılımcı yönetim çizgisinde yönetilmesini anlatıyor. Son bölüm ise yönetim biliminin varoluşçu bir eleştirisi. Bu söyleşide kitabımdan bir sürü iz de bulabilirsiniz, yazarının hoşgörüsüne sığınarak!

Bundan sonra yeni bir kitap projeniz var mı?

Aslında Silivri'de otobiyografik ögeler taşıyan bir de gerçeküstücü roman yazdım. Bir bölüm hariç bitti sayılır. Kendi ömrümün sıkıştığı tarih diliminde Türkiye'nin çelişkilerini sosyal, siyasal ve psikolojik düzeyde ele alıyor. Doğucu ve Batıcı tutkunların salınımlarında Doğu-Batı özgün sentezini yakalayan bir aydının trajik-komik yaşam serüveni anlatılıyor. Dostlar "bir an ewel bitir de yayınla" diyorlar. Ben ise "Türkiye çocuklarımdan hayatından 26 baba ayı çaldı, ben de ülkemi bu kitabı ben öldükten sonra okumaya mahkûm ettim" diyorum.

Hayalinizde bir de üniversite kurmak vardı? Çalışmalara başladınız mı?

Bu projem Silivri'den birkaç yıl önce başlamıştı. Tabii hayatıma giren bu ani inkıtadan çocuklarım gibi projem de nasibini aldı. Herhalde birkaç yıl kaybettik. Ama dedim ya, durmak yok yola devam. Kendime kuruluş için beş yıl verdim. İşler iyi gider de başka kazalara uğramazsam tabii... Ama benim kimseye altın tepside ikram edecek vatanım yok!

Faruk Yarman ve Yayın Koordinatörümüz Selin Babacan

Bir sayfayı değil, 44 seneyi topladık.

**Uluslararası Bakalorya Programlarını (International Baccalaureate® - IB)
her seviyede uygulama yetkisine sahip ilk ve tek Türk eğitim kurumu**

IB Diploma Programı sayesinde, öğrencilerine çift diplomayla mezuniyet
imkânı veren eğitim kurumu

**IB Diploma Programı sayesinde, öğrencilerinin son üç yılda
dünyanın en iyi üniversitelerinden 7 milyon dolar burs aldığı eğitim kurumu**

Uluslararası Okullar Birliği (Council of International Schools – CIS) tarafından
en çok okulla ve tüm okullarıyla akredite edilmiş Türk eğitim kurumu

**Öğrencilerinin Cambridge Üniversitesi dil sınavlarında
25 yıldır %100 başarıyla Türkiye birincisi olduğu eğitim kurumu**

1. ve 2. sınıfta yaratıcı düşünceyi zorunlu ders olarak okutan ilk Türk eğitim kurumu

**Dünyanın en büyük yaratıcılık yarışması Destination: ImagiNation'da
öğrencilerinin Türkiye ve dünya şampiyonu olduğu eğitim kurumu**

Öğrencilerinin TÜBİTAK, NESA Matematik Ligi ve Felsefe Olimpiyatları'ndan
Dünya Dağlık Yörelere Halk Oyunları'na pek çok yarışmada ulusal ve
uluslararası şampiyonluklar kazandığı eğitim kurumu

**Öğretmenlerinin hazırladığı interaktif sunumlarla iTunes U'da
yayın yapan ilk Türk eğitim kurumu**

Dünyanın ilk ve tek bilgi kuramı konferansını her sene düzenli olarak
düzenleyen eğitim kurumu (Theory of Knowledge)

Eğitim: Eyüboğlu

www.eyuboglu.k12.tr | 0216 522 12 12

Ataşehir | Batı Ataşehir | Çamlıca | Erenköy | Kemerburgaz
Koşuyolu | Sabancı Üniversitesi Kampüsü

Eyüboğlu Eğitim Kurumları, Türkiye Özel Okullar Birliği üyesidir.

Accredited by CIS

Bir kampüs hikayesi: İTÜ Ayazağa

Rektörler tarafından verilen yetkiyle inşaatı yönetmekle görevlendirilen ve 1973 yılından 1982 yılına kadar dokuz yıl bu görevi yürüten İTÜ İnşaat Fakültesi emekli öğretim üyesi Prof. İsmet Aka, Ayazağa Kampüsü'nün hikayesini anımsadığı olaylar ve bilgilerle Mühendisname için anlatıyor...

Prof. İsmet Aka
İTÜ İnşaat Fakültesi
Emekli Öğretim Üyesi

1973 yılı Ağustos ayında yürürlüğe giren 1750 sayılı Üniversiteler Kanunu, rektör yardımcısı seçme olanağını getirdi. O tarihte rektör olan Prof. Dr. Galip Sağıroğlu bundan yararlanarak, üniversitenin iyi işlemeyen, sürekli şikâyet konusu olan yapı işlerini yönetmek üzere inşaat mühendisi bir rektör yardımcısı görevlendirmenin yararlı olacağını düşünüyordu. Beni aday gösterdi, seçilerek göreve başladım. Kampüs inşaatıyla başlayan ilgim, ondan sonraki rektörlerin de bu göreve devam etmemi istemeleri üzerine, aralıksız olarak 1982 yılına kadar sürdü. Rektörlerin bana verdikleri geniş yetki dolayısıyla inşaatla ilgili sorumluluğun dolaylı olarak rektörlere ve doğrudan bana ait olduğunu belirtmek istiyorum.

1960'lı yıllarda, hızla gelişmekte olan İTÜ'nün şehir içindeki Gümüşsuyu, Taşkışla, Maçka binalarının yetersiz kalacağı görülmüş, Maçka binası arkasındaki arsada yeni binalar inşa edilmeye başlanmıştı. Rektörlüğün öncülüğünde yürütülen çalışmalar sonunda, bugün Harp Akademilerinin bulunduğu arsayı da içine alan, Maslak'tan Hisarüstü'ne kadar uzanan, belediyenin de hayvanat ve nebatat bahçeleri yapacağı 600 hektarlık bir arazi seçilerek yerleşme konusunda bir mimari proje yarışması açılmıştı. Yarışma sonuçlanmış, uygulama hazırlıkları

başlamıştı. Ne var ki arazinin mülkiyetinin sorunlu olduğu, askeri kuruluşların burada Harp Akademilerinin yerleşmesini planladıkları anlaşılmış, çalışmalar yön değiştirmek zorunda kalmıştı. Askeri makamlarla yapılan görüşmeler sonunda arazinin paylaşılması konusunda Rektör Prof. Bedri Karafakıoğlu'nun gayretleriyle bir anlaşmaya varılmış ve 1966 yılında bir protokol imzalanmıştı. Bu protokolde bugünkü İTÜ girişinden başlayan vadi bir sınır olarak belirlenmiştir.

Arazinin sınırları

Bundan sonra nazım plan içinde, Maslak'tan Hisarüstü'ne kadar giden arazi, askerlere verilen bölüm çıktıktan sonra kalan 459 hektarlık bir alan İTÜ yerleşme bölgesi olarak yer almış ve bu kez İstanbul Belediyesi ile bir protokol düzenlenmişti. Buna göre, belediyenin de parselleri bulunan bu alanda, o tarihte belediyenin gelir kaynakları yetersiz olduğundan, kamulaştırma işlemlerini İTÜ yapacak, 200 hektarı belediyenin, 259 hektarı kendisinin olmak üzere bir yerleşme projesi düzenleyecekti. Bu 459 hektarlık arazide kamulaştırma ve hazine

arsalarının satın alma işlemlerine başlanmış, arsa değişikliği dolayısıyla mimari proje yarışması sonucu da iptal edilmişti. Yeni arazideki yerleşme projesi ve binalara ait avan proje yapılması görevi İTÜ Senatosu kararı ile Prof. Kemal Ahmet Aru'ya verilmişti.

Arazi içinde bulunan, özel kişilere ait arsaların ve gecekonduların kamulaştırma işlemleri sırasında birçok sorunla karşılaşıldı. Örneğin, arazide çok sayıda gecekondulu vardı. Gecekondulu deyince yalnız evler, binalar anlaşılmasın; çiçek seraları, çilek bahçeleri, dut ağaçları, kavaklık gibi ticari amaçlı işgalleri para ödeyerek almak zorundaydık. Kamulaştırılan bina ve tesislerin derhal yıkılması gerekiyordu. Çünkü tekrar geliyorlar, hatta yıkılanları bile tekrar yapmayı deniyorlardı. Bazı bölgelerde bina yapılıncaya kadar koruma garantili arsa satışı yapan şebekeler bile vardı ve resmi organların desteği ile başarıyorlardı. Gecekonduları kamulaştırıp arsaları temizlemek belli çevrelerin seçim yatırımına aykırıydı.

İzlediğim kadarıyla, kampüse yerleştikten sonra da sorunlar

devam etti. Nükleer Enerji Enstitüsü'nün güvenlik alanında bulunan gecekondular kamulaştırılmış ve paraları ödenmişti. 1987'de boşaltılmaları için anlaşmaya varılmışken, belediye başkanı sürenin temmuz ayına kadar uzatılması için rektöre telefonla ricada bulundu. Bu süre sonunda aynı başkan bir yıl daha süre istemek için yine devredeydi. Küçük Armutlu'nun 1987'de yoğunlaşan işgalini önlemek de bizi aşıyordu; konu seçim yatırımlarını önde tutan ilgililerin elindeydi.

Bize tahsis edilen alandaki özel kişilerin arsalarını kamulaştırarak tapularını alıyorduk. Hazineye ait olanları ise tayin edilen bedeli bütçeye koyup satın alıyorduk. Şehir içinde evvelce bize tahsis edilen binaları elimizden almaya uğraşanlar dolayısıyla deneyim sahibi olduğumuzdan, satın alınan arsaların tapularını almak, üniversitenin kasasına koymak istiyordum. Bunu gerçekleştirmek için, işi yürüten hukukçumuzu nasıl olsa alırız havasından kurtarmak gerekiyordu. Sürekli olarak uyarmak, izlemek zorunda kaldım, ısrarımla onu kızdırdım ama sonunda tapuları almayı başardım.

YERLEŞKELER

Ağaçlama

Kampüs alanı; Nükleer Enerji Enstitüsü, Çamlık Lokali yanı ve belediyenin fidanlık dediği küçük alanlar dışında ağaçsız, yeşilsiz durumdaydı. Binaların inşa edileceği bölgelerde ağaçlamanın inşaat sonuna bırakılması zorunluydu. Gecikmemek gerektiği düşünülerek çevre ağaçlandırması ele alındı ve bu amaçla, Orman Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Besalet Pamay'a bir yakın çevre ağaçlama projesi hazırlatıldı. Proje çok ayrıntılı, iyi bir çalışmaydı. Hemen uygulamaya geçildi. Yaklaşık 500 türden 120 bin ağaç dikilmesi planlanmıştı. Görevlendirilen, yetenekli bir orman mühendisi, 1975-76 kışında 30 bin fidanı titiz ve başarılı bir çalışmayla dikti. Projede belirtilen yer ve türlere uyuluyor, aynen uygulanıyordu. En büyük zorluk istenen nitelik ve sayıda fidan bulmaktı. Yakın fidanlıklardan başka Eskişehir gibi uzak yerlerden de fidan getirildi. Bu tür ağaçlamalarda dikilen fidanlardan ortalama yüzde 14-15 zayıf beklenirken bizdeki yüzde 8 dolaylarındaydı. Bu başarıya, mesleğini, ormanı, yeşili seven görevli orman mühendisinin bilgili, titiz, özverili çalışması, iyi fidan seçmesi sayesinde ulaşıldığını belirtmek isterim.

Kampüs programı ve projelendirme

İTÜ kampüsü, 12 bin öğrencili bir üniversitenin ideal olduğu kabul edilerek ve öğrenci başına 40 m² hesaplanarak 480 bin m² inşaat alanına göre programlanmıştı. Bu değerler çok yüksekti. Ülkenin kit olanakları dolayısıyla gerçekleşmeyi de zorlaştırıyordu. Şehir içinde öğrenci başına yaklaşık 20 m² olan alanı birden 40 m²'ye yükseltmek bir lüküstü, gerçekçi değildi. Zengin ülkelerde bile bu değer bir üst sınırdı. Fakültelerden çok farklı ihtiyaç listeleri gelmiş ve programa aynen konmuştu. Küçük bir çalışma ile toplam inşaat alanı 400 bin m²'ye indirildi.

Kampüs yerleşme planı (mevzii imar planı), hazır olmasına karşın belediyede bekletiliyordu. Belediye Başkanı, toplantılarda anlaşılmış gibi görünmesine karşın planı belediye meclisine götürmüyor, bizi oyalıyordu. Çoğu üniversitemizin mezunu olan teknik büro bizi destekliyor fakat yetki başkanda olduğu için onlar da bekliyordu. Başkanın görev süresi bitince, başkan yardımcısı, mezunumuz mimar, planı belediye meclisine götürerek onaylanmasını sağladı. Bundan sonra İmar İskân Bakanlığı'nın onayı gerekiyordu. Daha sonra benim müsteşarla konuşup, onun aracılığıyla ilgili genel müdürlükte takip etmem sayesinde, yine tesadüfen orada bulunan başkan yardımcısının da yardımıyla, iki yıl süren bir uğraş

sonunda, 1979 yılı sonbaharında bakanlık onayı alınabildi. İnşaatımız ancak bu tarihten sonra kaçak olmaktan kurtulup ruhsatlı olabiliyordu.

İnşaat işleri

İnşaat işleri ile ilgim, 1973 yılı Ağustos ayında rektör yardımcısı seçilmemle başladı, kampüs inşaatı bir yıl önce başlamış ve 1972 yılı bütçesindeki yaklaşık 13,5 milyon liralık ödeneğin 3,5 milyon lirası sarf edilebilmişti. Nükleer Enerji Enstitüsü ve Temel Bilimler Fakültesi inşaatlarındaki iki müteahhit ile ihtilaf vardı. Bu binalar yeniden ihale edilmişti. İhaleler her yıl yıllık ödeneğe göre yapılıyordu. İlk olarak bakanlıktan izin alıp yıllara sari sözleşme ile, ödeneği verilen birimlerin anahtar

**İTÜ mezunlarına
ve İTÜ'lü işverenlere
müjde**

Sistem
Network Uzmanlığı

Yazılım Uzmanlığı

İşe almak istediğiniz
elemanlarınızı seçin, 8.000 TL
değerindeki bilişim uzmanlık
eğitimlerinin tamamını
ücretsiz olarak verelim

Başvuru ve Detaylı Bilgi İçin:

İlyas Akça ilyas.akca@smartpro.com.tr

Tel: 0216 338 55 66 Bahariye Cad. Kırtasiyeci Sokak. No.50 Altyol 34710 Kadıköy - İSTANBUL

www.smartpro.com.tr

YERLEŞKELER

teslimi ihalesini sağladık. Her bina uygulama projesi tamamlandıktan sonra ihale edildi.

Kampüs inşaatının tamamlanması ve taşınma için yapılan planlamaya göre, bütçeye konabilen ödeneklerle 10 yıllık bir süre öngörülmüştü. İstenen ödenekler alınamadığından bu süre ertesi yıl 12 yıla çıktı ve daha sonra, ödeneklerdeki belirsizlik ve DPT'nin ısrarla izlediği, küçük parçalar halinde ihale yöntemleri yüzünden bir tahminde bulunmak bile mümkün olmadı. Bu nedenle nitelikli, büyük müteahhitlerin ilgisini sağlayamadık.

İnşaatın, ülke ekonomisinin çok sıkışık olduğu 1970'li yıllara rastlaması büyük bir şanssızlıktı. Zorla alabildiğimiz sınırlı ödenekten başka, teknik kadromuz da yetersizdi. Kampüs inşaatı başlamadan önce şehir içindeki binaların onarımı ve küçük ilavelerle uğraşan teknik kadro ile yetinmek zorundaydık. Yeni kadro ve sözleşmeli personel isteklerimiz hiçbir zaman karşılanmadı.

Rektör Prof. Dr. Galip Sağıroğlu'nun davetiyle, 29 Ekim 1973'te Boğaziçi Köprüsü'nü açtıktan sonra kampüse gelen Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'ün temel atmasıyla inşaat resmen başlamış oldu. İTÜ Senatosu, şehir içinde yeri bulunmayan veya dağınık olarak yerleşmiş bulunan birimlerin inşaatına öncelik verilmesini benimsemiş ve bu yönde bir ilke kararı almıştı. İhalelerin sırası ve inşaat bu karara göre yürütüldü. İnşaata 1972 yılında özel bir konumu bulunan Nükleer Enerji Enstitüsü ve Temel Bilimler Fakültesi (o zamanki adı) binalarından başlanmıştı. İnşaat sırasını programlarken senatonun kararı ve DPT'nin ilkelerine de uymak zorundaydık. DPT, ülkedeki teknik eleman sayısı ve ihtiyacına göre bazı fakültelere öncelik tanıyor, bazılarını da güçlüklerle ödenek

“

Binaların inşaatı ilerlerken, göreve başladığım ilk yıl bütün kampüs için temiz-pis su, elektrik şebekeleri, ısı santrali, yollar ve çevre düzenlemesini içeren bir altyapı projesinin yapımını gerçekleştirdik.

”

veriyordu. Rektörlük, dekanlık gibi idari binalar ve bunların yanında merkez kitaplığına, oditoryuma ödenek alınması, bunların programa girmesi kesinlikle mümkün değildi. İnşa edilecek her binanın öğrenci kontenjanını artıracak özellikte olması isteniyordu.

Altyapı işleri

Göreve başladığım ilk günlerde kampüsteki müteahhitlerden biri, şehir içinde gördüğümüz arazimiz için, “dağ başında inşaat yapıyoruz” deyince itiraz ettim. Ama konuşmamızın devamında, “su yok, arozözle getiriyoruz, elektrik yok, her gün arızasıyla uğraştığımız jeneratör kullanıyoruz” deyince itirazda haksız olduğumu anladım. Bir an önce su ve elektrik sağlamak gerekiyordu. İkisi de kolay olmadı. Elektrik için İETT'ye gittim. Genel müdür, İTÜ'yü temsilen gidişimin

de etkisiyle gerekenden fazla bir saygı göstererek karşıladı ve isteğimizin yerine getirilmesi emrini verdi. Alt kademede epey zorluk çektik ama anlaştık. Geçici trafo binasını inşa etmek için isteklerini sordum, proje istedim. Yine yukarı kademeden, “bina inşaatmenize gerek yok, size bir köşk (nakledilebilen çelik trafo binası) veririz” dediler. Boşta olan bir köşk de bulundu, iş emri çıkarıldı. İzlememize karşın köşk bir türlü gelmiyordu. Durumu öğrenen bir müteahhidimiz; “siz aradan çıkın” dedi ve ertesi gün trafomuz hazırıldı.

Su için durum değişti, ruhsatsız inşaat yaptığımızdan inşaata su veremiyorlardı. Mezunumuz olan bir belediye başkan yardımcısının bulduğu formülle, ağaç dikeceğimizden fidanları sulamak amacıyla su istedik. Kabul edildi ve böylece suya kavuştuk.

Daima yanımda, yakınımda...

Sevdiklerinizin 7/24 güvende...

Acil Yardım Asistanı, acil bir durum yaşanması halinde, en kısa ve kolay yoldan Medline Alarm Merkezi'ne ulaşmanızı sağlayan basit, kullanımı kolay bir teknolojik cihazdır. Kişi, telefonuna ulaşması ya da herhangi bir tuş çevirmesine gerek kalmadan, cihaz üzerindeki bir tuşa basarak Medline doktoruna ulaşabilecek hatta cihaz üzerindeki mikrofon sayesinde karşılıklı olarak doktorla konuşabilecektir. Hayati bir tehlike yaşıyorsa kendisine ambulans ekibi yönlendirilecektir.

- Acil Yardım Asistanı
- Acil Sağlık Hizmeti
- Telefon ile Tıbbi Danışmanlık
- Sağlık Kuruluşlarında Fırsatlar

Detaylı bilgi için;

0212 331 20 20

www.medlineacil.com

medline
acil sağlık
444 12 12

bildiğim, yüksek gerilimin yeraltı kablosu yerine havadan gitmesinin daha uygun ve karşılaştırma yapılamayacak ölçüde ucuz olması gerekçesiyle ben de hava hattı için ısrar ettim. Sonunda konuyu bilen yeni bir Genel müdürün gelmesi sayesinde 40 milyonluk yeraltı yerine 4,5 milyonluk hava hattı ile bağlantıyı sağladık. Hatta altındaki kamulaştırılmış olan gecekondular boşaltılabilseydi ve böylece zikzak yapmaktan kurtulup düz bir hatla gelebilseydik 3,5 milyon ödemek yetecekti.

Isı santrali için uzun süren bir uğraşa karşı iyi sonuç alamadık. Bakanlık kömür kullanılmasında ısrar ediyordu. Bizim uzmanların hesabına göre, kampüs tamamlandığında, kömür taşıyacak kamyonlar aralıksız bir konvoy oluşturacaklardı. Küllerin atılması ayrı bir sorun olacaktı. Hava ve çevre kirliliğinin boyutları da kabul edilebilecek değerleri çok aşacaktı. Merkezi santralin yapımı ilk yerleşmelere yetişmeyeceğinden, biri Çamlık yanında, binaların dışında, biri de İnşaat Fakültesi binalarından birinin altında olmak üzere iki geçici ısı santrali inşa etmek zorunda kaldık. Bu santrallerin kapasitesi küçük olduğundan Bakanlık izni gerekmiyordu, fuel oil kullanılabildi.

Binaların inşaatı ilerlerken, göreve başladığım ilk yıl bütün kampüs için temiz-pis su, elektrik şebekeleri, ısı santrali, yollar ve çevre düzenlemesini içeren bir altyapı projesinin yapımını gerçekleştirdik. İleriki yıllarda, binalar kullanılacak duruma gelince altyapının hazır olması için bölüm bölüm inşaatını da yaptık. 1750 tonluk bir su deposu, yüksekteki binalar için 50 tonluk bir küçük depo ile birlikte inşa edildi. Temiz su ve kanalizasyon şebekesi de binalar tamamlandıkça bağlanacak biçimde, onların inşaatına paralel olarak ele alındı.

Elektrik şebekesi için değişik bir uğraş vermek gerekti. Arazimizin sınırında, 154 bin voltluk yüksek

gerilim hattının altında bir indirici vardı. Oradan 30 bin voltluk bir hatla binalarımıza yakın tesis ettiğimiz ana dağıtım merkezine getirmemiz ve oradan da 10 bin voltluk yeraltı kablosuyla 22 adet olarak planlanan iç trafolara dağıtmamız gerekiyordu. İç dağıtım için şanslı bir rastlantı olarak 24 Ocak 1980 kararlarından bir gün önce zamsız fiyatla yeteri kadar yeraltı kablosu satın almıştık. Sınırdaki indirici ve ana dağıtım merkezi arasındaki 30 bin voltluk hattı yol kenarına döşenecek yeraltı kablosu ile yapmakta ısrar eden İETT, avans olarak 35 milyon yatırılmasını istiyor, farkının iş bittikten sonra kesin hesaba göre ödeneceğini bildiriyordu. Sanayi yapılarındaki deneyimime dayanarak

Telefonlar

İnşaat başladığında kampüs çevresinde telefon santrali yoktu. Kontrol elemanlarımızla, müteahhitlerle iletişim için telefon bağlantısı kurabilmek amacıyla 4. Levent'ten kablo çekmemiz gerekiyordu. Telefon Başmüdürlüğü 12 hatlık bir kablo çekerek bunun üç-dört adedini bize verebileceğini, geriye kalanları çevredeki isteklilere bağlayacağını belirtti. Bunun yerine daha yüksek kapasiteli bir kablo çekilerek bize daha fazla hat verilmesi isteğimiz kabul edildi. Böylece inşaat sırasındaki telefon ihtiyacımız karşılanmış oldu. Kampüse yerleşme başladığında

birimlere telefon bağlantısı konusunda Telefon Başmüdürlüğü ile uzun toplantılar sonunda şöyle bir anlaşma yaptık: Kampüs içinde bir telefon santral binası inşa ederek bunu telefon idaresine verecektik. İdare bize istediğimiz sayıda telefon bağlayacak ve çevredeki telefon isteklerini de bu santralden karşılayacaktı. Bize verilecek telefonların her biri ayrı abone olacak, dışarıyı doğrudan arayacak ve aranabilecekti. Kampüs içindeki aboneler birbirlerine son dört rakamıyla ücret ödmeden ulaşabilecekler, dış aramalar için aylık faturalarla ücret ödenecekti. Bu şartlar yerine getirildi ancak başlangıçta söz verilen abonelere indirimli fatura uygulaması gerçekleşmedi.

Kampüse yerleşme

Kampüs, minimum şartlarla da olsa, yaşanacak duruma getirilmeden, yerleşme başlamadan görevden ayrılırsam, sözünü ettiğim olumsuz şartlar dolayısıyla, inşaatı yürütmek için konuyu benimseyen, sorumluluğu alan bir yönetici çıkmayabilirdi. Bu takdirde, bina

iskeletleri ile dolu, yarım kalmış bir girişim, boşa giden bir çalışma olabilir diye endişe ediyordum. 1977 yılında rektör yardımcılığı görevim sona erince, bu düşünce ile yeni rektör Prof. Dr. Nahit Kumbasar'a uygun görür ve isterse kampüs inşaatında yardıma devam edebileceğimi söyledim. Bunu kabul etti ve beni rektör yardımcılığım zamanındaki yetki ve sorumlulukla görevlendirdi.

Yerleşme için gerekli olan su, elektrik, telefon ve ısınmanın yanında yemek de sağlanmalıydı. Bunu da Kimya Fakültesi laboratuvar binasının en alt katını, yarısı mutfak, yarısı da yemek salonu biçiminde düzenleyip geçici olarak çözdük. Bu şartlarda 1978 yılında büyük bir istekle Nükleer Enerji Enstitüsü ve 1979 yılında biraz da rektörlüğün zorlaması ile Temel Bilimler Fakültesi kampüste çalışmaya ve öğretime başladı. 1979 Eylül'ünden 1980 Haziran sonuna kadar yine rektör yardımcısı olarak göreve devam ettim. Kampüs yaşama geçmişti, rektör yardımcılığı görevim sona erince kampüs inşaatı yöneticiliğinin de sona ermesini istedim. Fakat yeniden seçilen Rektör Prof. Dr. Kemal Kafalı, rektör yardımcısı olmasam da kampüs inşaatını yönetmeye devam etmemi istedi ve o yetki ile görevlendirdi. Böylece 1973 yılında başladığım kampüs inşaatı yönetimine 1982 yılına kadar devam ettim.

Öneri

Kampüste sürekli olarak yeni binalar yapılıyor, gelişmeye paralel olarak daha da yapılacaktır. Prof. Aru'nun yerleşme projesi uzun bir zamandan beri uygulamadan kaldırıldı. Yeni binalar için o günkü yönetim tarafından, yalnız o yeni bina düşünülerek yer ve biçim seçilmesi kampüsün bütünlüğünü bozabilir. Mevcut yerleşmeyi gözden geçirip, kampüse mevcudu tamamlayan, gelişmeleri de içeren yeni bir yerleşme projesi (İmar Planı) hazırlamak ve bunu ödün vermeden uygulamak, İTÜ'ye yakışan, her şeyi ile beğenilen bir kampüse kavuşmayı sağlamak için gereklidir diye düşünüyorum.

Bu öneri, 2005 yılında yazılı olarak rektöre verilmiş, daha sonra 2010 yılında o tarihteki rektöre yine yazılı verilmiş, bir toplantıda sözlü olarak tekrarlandı. Bu kabul edilmedi, yapılması önerilen bir binaya yer bularak yürütüyoruz diyerek geliş güzel yerleşmeye devam edildi. Ancak 2011 yılında İTÜ içinde bir yarışma açılarak yeni bir yerleşme planı yapılması sevindirici. Başarılı olmasını dilerim. Bütün olumsuzluklara karşın, İTÜ'nün büyük bir arazi içinde, gelişme olanağına sahip olması önemli, büyük bir kazanımdır. Hataların, yanlışların düzeltilmesi olanağı her zaman vardır.

En büyük başarıım yetiştiğim kulübü ikinci ligden çıkarmaktı

11 yaşında İTÜ'de başladığı basketbol hayatı boyunca Türkiye'nin en iyi takımlarında oynayan ve basketbolu başladığı yerde, yine İTÜ'de bırakan Levent Topsakal, profesyonel ligde oynamalarına rağmen profesyonel değil, daha çok sevgi ve saygıyla yürüyen, maddiyatın çok az olduğu bir takım olduklarını anlatıyor.

Levent Topsakal
Eski Milli Basketbolcu

“

Teknik Üniversite sayesinde çok genç yaşta bir yerlere geldim. 16 yaşında beni profesyonel hayata soktu. Çok özel bir aileydik. Paramız azdı, Mühendisler Birliği'nden çok destek alıyorduk. Ayrıca vakıf destek veriyordu. Birinci ligde yıllarca çok başarılı bir kulüptük.

”

Levent Topsakal, İTÜ basketbol takımında geçirdiği 11 senenin, basketbolcu Levent'in yaratılmasına, kimliğine ve karakterine çok büyük katkısı olduğunu söylüyor ve bu kulübe her şekilde destek veren bütün Teknik Üniversite mezunlarına ve verdiği imkanlardan dolayı İstanbul Teknik Üniversitesi'ne çok teşekkür ediyor.

İTÜ ile ne zaman tanıştınız?

Teknik Üniversite ile tanışmam 11 yaşında basketbol oynamaya başlamamla oldu. Çok güzel senelerdi. Küçük takımla başladık ve İstanbul şampiyonu olduk. Sonra yıldız takımda, yıldız takımının son senesi A takımda oynadım. Genç takım, A Milli takım derken çok erken yaşta Teknik Üniversite'de profesyonel hayata başladım.

İlk transferiniz nereye oldu?

Teknik Üniversite sayesinde çok genç yaşta bir yerlere geldim. 16 yaşında beni profesyonel hayata soktu. Tabii kulübü çok seviyordum. Çok özel bir aileydik. Paramız azdı, Mühendisler Birliği'nden çok destek alıyorduk. Ayrıca vakıf destek veriyordu. Birinci ligde yıllarca çok başarılı bir kulüptük. Bu süreçte genç bir oyuncu olarak bu imkanı iyi kullandım, 17 yaşından itibaren devamlı transfer teklifleri almaya başladım. O zamanlar beni transfer etmek isteyen takım, kulübüme de bir bonservis ücreti vermek

zorundaydı. Ve o ücret her sene artıyordu. Kemal Erdenay o zamanlar hem antrenörümüzde her şeyle ilgileniyordu. Her sene "oğlum sana bu kadar, bize bu kadar veriyorlar" diyordu ama ben, kalmak istiyorum deyip kalıyordum. 22 yaşına geldiğim sene yeni bir kural çıkmıştı. Oyuncunun Milli Takımda oynadığı her sene için kulübüne belli bir miktar para verilecekti. Çok büyük bir para tutuyordu bizim kulüp için. O sene de her takım beni istiyordu. Kemal abiye ben gitmek istemiyorum dedim ama "oğlum, gidiyorsun artık" dedi. 22 yaşında Efes Pilsen'e transfer oldum. Çok zordu kopuş. Biz profesyonel ligde oynuyorduk ama profesyonel değil, daha çok sevgi ve saygıyla yürüyen, maddiyatın çok az olduğu bir takımdık. Fazla çalışma imkanımız da yoktu. Çok farklı bir hayattı. Sevgiyle, keyifle geçen ve çok da başarılı bir 11 seneydi.

O dönem takımda tanıdığımız hangi isimler vardı?

Çok yaşlı bir takımdık ama ben çok küçüktüm. Dolayısıyla birçok jenerasyonla tanışma imkanı buldum. Efsane Zeki Tosun vardı. Zeki ağabey herhalde şu anda 62-63 yaşındadır. Necati Güler, Hakan Büyükbayrak vardı. Belli bir dönem sonra Harun Erdenay ve Recep Şen oynamaya başladı. Çok enteresan, güzel bir takımdık. Maliyeti düşük yabancılarımız

O kupayı alabilirdim

Geriye dönüp baktığınızda hiç unutamadığınız bir maç var mı?

Unutamadığım kabus bir maç var. Unutamadığım kabus bir maç var. Tofaş'ta oynuyordum, iyi bir takımdık. İlk defa İstanbul dışına çıkmışım. Avrupa kupasında finale kadar geldik. Türkiye için önemli bir şeydi o zamanlar. Yunanistan'ın Aris takımıyla finalde karşılaşacağız. Yunanistan'a gittik 11 sayıyla yendik deplasmanda ve döndük. Efe ağabey şimdi Tofaş Spor Kulübü'nün başkanı, akşam sohbet ederken geldi, kupayı getirdi. Kesin aldık gözüyle bakıyorduk, meşaleler, havai fişekler, törenler hazırlandı. 11 sayı orda yendik ve kendi evimizde oynayacağız diye kupa garanti havasında herkes. Maça çıktık, kabus bir maç. Benim de çok sinirlendiğim bir maç. 18 sayıyla maçı kaybettik. Bunun içinde bir sürü şey var kızdığım. O an çok sinirlendim, çok özel bir başarı olacaktı benim kariyerimde. Ben bu işi hallederdim, o kupayı alırdım ama ona izin verilmediği için kızdım. Yeteri kadar oynatılmadım, seçimlerde hata yapıldı, garip seçimler oldu. Öyle olunca da bende tatlı bir delirme oldu. Onu unutmam, ukde içimde.

vardı. Onlar da bu sevgiye, amatör ruha uyum sağlıyorlardı. İnanılmaz bir başarı, ahenk vardı sahada. Özel seyircimiz vardı. Teknik Üniversite bizi hiç yalnız bırakmadı. Özel tribünümüz vardı. Çok güzel günlerdi. Sonra Efes'e transfer oldum. 18 yaşındayken bir basketbol dergisinde röportajım yayınlandı. "Levent, bir sürü teklif var. Ne yapacaksın?" diye sormuşlardı. Bir gün gelecek mutlaka gideceğim ama sonunda kulübüme döneceğim, basketbolu kulübümde bırakacağım demiştim. Sonra Efes'e gittikten sonra hiç alışık olmadığım bambaşka bir hayatla, düzenle karşılaştım.

Neydi fark?

İnanılmaz bir profesyonellik, sabah akşam antrenman, hiç alışık olmadığım bir ciddiyet, kurumsal bir şirket gibi disiplin vardı. Doğru, yanlış tartışılır. Benim hiç görmediğim bir şey. Bir de beni kaptan yaptılar. Uyum sağlayamamama rağmen yine de çok başarılı iki sezon geçirdim. Sonra başladık gezmeye. Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş. Hep iyi takımlarda oynayarak 33 yaşına geldim.

İTÜ'ye nasıl geri döndünüz?

33 yaşında Ülker'de Euro lig oynuyordum ve takım kaptanıydım. O sezon bitti, iyi bir kulüpten transfer teklifi geldi. Tam imzalıyorum, Kemal ağabey aradı; "Levent, ikinci lige düştük. Bütçemiz yok, takım yok. Gel,

“

Basketbol hayatın gerçeği. Hayat nankördür zaten. Basketbol bunu çok kısa zamanlarda öğretir size.

”

oyuncu ol, antrenör ol, toparla bizi ve çıkar" dedi. Kontratı masada bıraktım ve tekrar Teknik Üniversite'ye döndüm. Yeni bir takım kurduk. İkinci ligde şampiyon olduk ve birinci lige çıktık. Basketbol kariyerimin en büyük başarısıdır. Benim için en büyük başarı yetiştirdiğim kulübü ikinci ligden çıkarmaktı. Hem de şampiyon olarak çıktık, yabancı oyuncumuz olmadan. Çok özel bir keyiftir benim için. Parayla karşılığı yok. Üç sene orada tekrar hizmet ettim.

Sonra ne yapmaya karar verdiniz?

Teknik Üniversite'de hem üç sene oynayıp hem her şeye koştururken altyapıyı da organize etmeye başladım. Hoşuma gitti altyapıyla uğraşmak. Milli takımda '89 doğumlu çocukların sorumluluğunu bana verdiler. Seçmeler yaptım, takım kurdum. Üç buçuk sene milli takımda görev yaptım. Aynı zamanda A Milli Takımında asistanlık yaptım ama baş sorumluluğum Yıldız Milli Takımın antrenörlüğüydü. Daha sonra kısmet oldu, 2005 senesinde o seçtiğim çocuklarla 16 yaş grubunda İspanya'da Yıldız Milli Takımı olarak Avrupa şampiyonu olduk. Profesyonel koçluğu da denesem mi diye düşünürken Karşıyaka'dan bir teklif geldi ve oraya gittim. Dört ay sürdü. Baktım benim işim değil, beni mutlu etmiyor, o ilişkilere hazır değilim, aldım sırt çantamı döndüm. Basketboldan belki bir sene uzak kaldım. Sonra bir arkadaşım telefon açtı Bayrampaşa Sancak diye bir kulübü vardı genç oyuncuların olduğu. Gel şunları sen eğit dedi. Gittim ve bir şeyler

gördüm o çocukların bazılarında. Tamam dedim, üç sene uğraştım, özel çocuklar çıktı. Bir tanesi şu an Efes Pilsen'de oynuyor, 18 yaşında. Şimdi de Darüşşafaka Doğuş Spor kulübünün altyapı koordinatörü olarak görev yapıyorum. Yine çocuklarla beraber bir şeyler yapmaya çalışıyoruz.

Oynadığınız takımların içinde sizin için en özel olan hangisiydi?

Teknik Üniversite'yi ayrı tutuyorum; çünkü yetiştirdiğim yer, doğduğum kulüptür. Dolayısıyla oradaki bağ farklı. Böyle bir kulüpten yetiştirdiğim için ben kurumsal yapıya hiç alışamadım. Ülker, Efes, Tofaş oynadığım kurumsal yapılar. Tabii ki mesleğimi, takım arkadaşlarımı çok sevdim. Ama çok keyif alamadım. Hep biz iş yeriyiz, başarı ve para odaklıyız havası hakimdi. Tamam böyle olması lazım belki ama sporun değişik bir ruhunun da olması lazım. Spor öyle bir şeydir ki önce aşk lazım. Onun sonunda paranın ve başarının gelmesi lazım. Galatasaray, Fenerbahçe ve Beşiktaş'ta daha mutlu oldum. Galatasaray'da dönem dönem çok sıkıntı çektik ödeme bağlamında. Çünkü bu kulüplerin bir sürü ödemesi var, gelirleri de çok düzenli değil. Hele benim zamanımda kurumsal yapıya hiç sahip değillerdi. Büyük sıkıntılar yaşıyordu ödemelerde. Ona rağmen tabii taraftarları da etken, oralarda çok daha mutlu oldum.

Hangi takımlısınız?

Takım tutmuyorum ama gençliğimde Galatasaraylıydım. Küçük yaşta Galatasaray'da futbol oynuyordum.

Biz sadece ürünlerimizin değil,
hizmetlerimizin de benzersiz olması
için çalışırız. Çünkü bizim adımız
Homend. *Serving life.*

SteamCooker2401

Mixer2001

FoodProcessor2801

HandBlender1902

TableBlender4901

S3

smart
silent
simple

serviste
evden alıp
eve teslim
Ücretsiz

maksimum
SERVİS
SÜRESİ
48 saat

7/24
canlı destek
444 32 45
homend.com

2 yıl
garanti

GARANTİ
BELGESİ
İstemeyiz

Futbol geçmişiniz de var...

Spora futbolla başladım.

Neden sonra basketbolu tercih ettiniz?

Çok küçük yaşta Galatasaray'ın seçmesine girdim ve orada futbol hayatına başladım. Ağabeyim eski basketbolcuydu, Darüşşafaka'da oynuyordu ve benim de basketbol oynamamı istiyordu. Biraz da kızdı futbol oynuyorum diye. Eczacıbaşı'nın seçmesine gittim, senden bir şey olmaz dediler. Onun üzerine basketbolcu oldum. Kısmetimiz oymuş. Hırslı bir çocuktum ben. Hissederdim yapabileceğimi ve hislerim hiç yanılmadı beni. Olaylar beni bir yerlere götürdü. İnsanların tepkisi, yaşadığım şeyler...

Yıldızınızın parladığı maç hangisiydi?

İki tane maç var. 17 yaşındayım, Fenerbahçe ile oynuyoruz ve Türkiye'deki en iyi takım o zaman. 33 sayı attım Fenerbahçe'ye ve kazandık da maçı. Sonra Eczacıbaşı çok kuvvetli bir takım kurdu üç yabancı, bütün milli takım oyuncuları var. Play off'u sekizinci bitirdik, onlar birinci bitirdi. Onlarla eşleştik. İki kere yendik onları ve ben iki maçta da çok iyi oynadım. Eczacıbaşı'nı eledik. O maçta büyük patlama oldu. Ondan sonra A Milli Takımında ilk beşte oynamaya başladım.

Basketbolcu olmak isteyen gençlere neler tavsiye edersiniz?

Keyifle oynasınlar, inşallah iyi bir eğitime sahip olurlar. O eğitmenle hem iyi öğrenirler

hem keyifli oynarlar. O da bir şanstır. Mümkün olduğu kadar özgür, özgüvenli yapsınlar bu sporu. Akademik kariyerlerini aksatmadan kendilerini versinler. Ne kadar iyi oyuncular, ne kadar değiller diye kendi gerçeklerini görmeye çalışsınlar. Keyifli bir şekilde mücadelelerini versinler bakalım nereye geliyorlar.

Şu an gençler spora daha çok para odaklı mı bakıyor?

Tabii, aileler de böyle bakmaya başladı çocuk belli bir yaşa geldikten sonra. Çocuktan para kazanalım diyorlar. Durumu iyi olan çocuk, ağabey ben burs alacağım, NBA olmayı deneyeceğim diyor. Durumu iyi olmayanlar, çalışacağım ailemi kurtaracağım diyor. O zaman iş küçük yaşta keyiften çıkıyor. Kendinden çok veriyorsun, yeri geliyor karakterinden veriyorsun. Ben de bunu anlatmaya çalışıyorum. Bunun bir aşk, sevgi olduğunu, çalıştığınız sürece paranın kendiliğinden geleceğini, çok takılırlarsa paraya, onlara kambur olacağını anlatıyorum.

Mesleğin nankör olduğunu düşünüyor musunuz?

Basketbol hayatın gerçeği. Hayat nankördür zaten. Basketbol bunu çok kısa zamanlarda öğretir size. Bir saniye içinde çok kritik bir şut sokarsınız, bütün seyirci pozitif bildiride bulunur. 10 saniye sonra bir top kaptırırsınız sanki az önceki siz değilsinizdir. Biz buna alışık yaşarız. Zaten her an bunun bitebileceğini biliriz. Hayatta da her an her şey bitebilir. Sakatlanırsınız, iki sene üst üste kötü oynarsınız ya da hastalık olur, bitebilir. Ve sonra da bir şey yapamama ihtimaliniz çok fazla; çünkü hayatınızı buraya vermişsinizdir. Bunu bilerek yaşarız. Bu başımıza geldiğinde de oflamak yok, yine mücadeleye devam. Basketbol hayatı çok çabuk öğretir insana, eğer sporcu yakalarsa. Yakalayan azdır ama onu.

En başarılı koç Orhun Ene

Şu an Türkiye'de en sizce iyi takım hangisi?

Galatasaray ve Fenerbahçe.

En iyi koç kim?

Bu çok enteresan bir soru. Başarıya endeksli bir şeydir koçluk. Başarı nedir? Kaç kere, nerede şampiyon oldun, hangi kulüplerde antrenörlük yaptın da başarılı oldun, seviyen neydi, hangi seviyelerde başarılı oldun... Ama ben böyle bakmam. Böyle bakarsak bana göre en iyi koç Fenerbahçe'nin antrenörü Zeljko Obradovic. Türk antrenör olarak da Ergin Ataman'ın kariyeri tartışılmaz. Koçlukta sahip olduğun bütçe, kuracağın takım, şans çok önemli. Bütçe ve şans çıkardıktan sonra basketbol bilgisi, yani yaşamışlık, yaşamışlığın kalitesi, seviyesi, nerede ne kadar oynadın, kimlerle oynadın, kime karşı oynadın, ne başarılar elde ettin, antrenörlükte ne yaptın, bunların yanında insan ilişkileri, akademik kariyer, A takımı bile olsa sahip olduğun oyuncuların birtakım eksiklerini kapatabiliyor musun, onlara bir şeyler öğretebiliyor musun, profesyonel olmalarına rağmen onların oyun becerilerini yukarılara çekebiliyor musun, yaşam tarzlarındaki sıkıntıları bir nebze olsun toparlayıp düzeltebiliyor musun? O zaman sen çok başarılı bir koçsun. Ben de bundan bir tane tanıyorum. O da Orhun Ene. Çok az bütçelerle çok büyük işler yaptı.

METAG İNŞAAT TİCARET A.Ş.

İNŞAAT SEKTÖRÜNDE 46 YILLIK TECRÜBE İLE YOLUMUZA EMİN ADIMLARLA DEVAM EDİYORUZ...

Hava Alanları

Köprüler & Kavşaklar - Oto Yollar

Tahıl Siloları (Anahtar Teslim)

Binalar (Anahtar Teslim)

- Toplu Konut ve Villalar
- Hastane ve Sanatoryumlar
- Oteller ve Turistik Tesisler
- Banka - Ticari Merkez ve Ofis Binaları
- Bina Restorasyonları
- Okul- Cami ve Kütüphaneler
- Özel Yapılar (Kule- Su Depoları vb.)

Endüstriyel Tesisler (Anahtar Teslim)

- Tekstil Sanayi
- Gıda Sektörü, Şeker Sanayi
- Kireç Fabrikaları
- İnşaat Malzemeleri Sanayi
- Petrol Rafinerileri

Deniz Yapıları

- Limanlar, İskeleler, Rıhtımlar
- Akarsu Yapıları & Sulama Tesisleri
- Pompa İstasyonları & Arıtma Tesisleri
- Tarihi Eser Restorasyonları

www.metag.com.tr

Hem göze hem damağa hitap eden mutfak

İçli köftesi, künefesi, maklubesi, etli aşırı... Tam bir lezzet şöleni sunan Antakya mutfağı, sadece ağızlarda bıraktığı tatla değil, görsel güzelliğiyle de hafızalarda yer ediniyor. İTÜ İnşaat Fakültesi mezunu, Hatay Fenerbahçeliler Derneği Başkanı, İnşaat Mühendisi Ali Ezelsoy ile Antakya mutfağına ait tüm tatları konuştuk.

Ali Ezelsoy
İnşaat Mühendisi

Üzerinden tam 14 medeniyet geçen, belki de dünyada üç dinin birleştiği, papaz, imam ve hahamın böylesine iç içe olduğu tek şehir Hatay. Tam bir hoşgörü şehri olmasının yanı sıra Antakya mutfağının lezzetiyle de bir o kadar ünlü. 1957 yılında Antakya'da doğan Ali Ezelsoy, liseyi bitirene kadar yaşadığı bu şehirden 1975 yılında, ilk tercihi olan İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesi'ni okumak üzere ayrılmış. 1980 yılında mezun olduğundan beri de serbest mühendis olarak Antakya'da çalışıyor. Ve aynı zamanda Antakya Fenerbahçeliler Derneği'nin başkanlığını yapıyor.

Mezun olduktan sonra İstanbul'da kalmak yerine neden Antakya'ya döndünüz?

Antakyalılar tarihi boyunca 700 deprem, 500 savaş görmüş ve Antakya'yı terk etmemişler. Bir cazibesi var Antakya'nın.

Nedir o cazibe?

Anlatılamaz. Bütün Antakyalılara has bir şey bu. Yurtdışında ne kadar kalsalar, çalışsalar, belirli bir düzeye gelseler de sonunda yine Antakya'ya gelmek isterler.

Yemeğe karşı ilginiz nereden geliyor?

Antakyalıların özünde var. Bizde bir prensip vardır. Derler ki 'yedirme, karşıla'. Önce tatlı dil, güler yüz bizim vazgeçilmezimiz. Antakya'ya gelerseniz kimse size 'ne içersiniz?' diye sormaz; herkes 'ne yersiniz?' diye sorar. Hangi eve giderseniz gidin, yumurtlayan tek bir tavuğu varsa onu keser ikram eder size. Antakyalılar öyle gözü gönlü tok insanlardır.

Sadece yemek yemeyi mi seviyorsunuz yoksa yapmaya da ilginiz var mı?

Yapmayı da çok severim. Neredeyse herkes en az birkaç yemek yapmayı bilir.

Antakya mutfağını özel kılan nedir?

Antakya mutfağının üç temel ögesi var: Çorbalar, klasik yemekler ve tatlılar. Ekşi aşı ve buğday olmak üzere iki ünlü çorbamız var. Mezelerimiz çok ünlüdür: Abugannuş dediğimiz patlıcan salatası, humusumuz, cevizli biberimiz, çökelek salatamız, zeytin salatamız, kekik salatamız... Ana yemeklerimizin başında içli köfte geliyor. İçli köftenin iki çeşidi var. Sac Oruğu dediğimiz çeşit, yaklaşık 20 cm çapında yuvarlak yapılır. Kimi tereyağında ya da zeytinyağında kızartılır, kimi siyah tepsiplerde odun fırınlarına gönderilip pişirilir. Üzerine pişirilmeden önce badem dizilir. Bir de klasik içli köftemiz var. Onun dışında kaymaz böreğimiz, semirzek dediğimiz kıymalı böreğimiz ve mahlube dediğimiz çok ünlü bir yemeğimiz var. Pek dışarıda tanınmaz fakat muhteşem bir yemektir. Kemer patlıcanlar ve domates kayış şeklinde kesilir kızartılır. Bonfile et haşlanır, tencereye önce kenar patlıcanlar dizilir, içerisine domates ve etler konur ve üzerine pirinç koyularak pilav gibi pişirilir. Piştikten sonra ters döndürülür servis edilir, şekli papatya gibi çıkar.

Hem göze hitap ediyor hem mideye...

Tabii, önce göz yiyecek.

Antakya mutfağı dediğimizde akla ilk gelen yemekler hangileri?

En başta içli köftelerimiz, künefemiz ve taş kadayıfımız. Ve tabii ki mahlube ve etli aşırımız. Etli aşır dediğimiz keşkek diye geçer. Buğday ve et olmak üzere iki ana malzemesi vardır. Bu keşkeğin etleri özel seçilir ve kısık ateşte yedi sekiz saat pişer. Sonra büyük

tahta kaşıklarla dövülür ve söner. Üzerine tereyağı dökülür ve ikram edilir.

Künefemiz de tabii Antakya'da tadıldıktan sonra hiçbir yerde yenmez. Normalde künefenin şekerini herkes suda eritir. Bizim orada içerisine gülsuyu koyarlar. Ayrı bir aroma verir. Önce künefe açılır, sonra tuzsuz peynir elde iyice sıkılır, suyu akıtılır; çünkü peynirin içinde su kalırsa tepsiyi açtığınızda akabilir ve yapışır. Künefe dönmez o zaman. Ondan sonra bir kat daha künefe konur üzerine. Üzerine arzu edildiği takdirde fıstığı serpilir ve şeker gülsuyunda eritilir. Lezzetinin başka bir sırrı da bakır tepside ve kömür ateşinde pişirilmesi. Şimdi piyasada tüp gazda ve alüminyum üzerinde pişiriyorlar. Alüminyum iletken olduğu için künefe yanıyor. Öz suyunu bırakmadan piştiği için kontrplak gibi tat veriyor. Bunlar küçük ayrıntılar ama etkilidir.

Künefenin dışında hangi tatlılar var?

Taş kadayıfımız ve reçellerimiz çok ünlü. Ceviz, patlıcan, bergamut, turunc reçellerimiz var. Ceviz reçeli mayıs ayında ceviz yeşilken kabuğu sertleşmeden önce toplanır, portakal gibi soyulur ve kabuğuyla beraber kazana atılır. Soyulduktan sonra beyazdır içi, kabuğu ona siyah rengi verir. Onun için kabuğuyla beraber atılır. 40 gün suyu değiştirilir. Her gün sabah suyu dökülür ve tekrar temiz su konur ki acılığı gitsin. 40'ıncı gün acılığı gider, cevizler süzülür. Tıg ya da şişle delinen cevizler kirece yatırılır sertleşsin diye. Sonra

şekerli su içine zencefil, karanfil ve tarçın olan bir karışımın içinde kaynatılır. Soğutulunca şişelere konur. Önceleri misafir geldiğinde ikram edilirmiş. Size ikram edildiğinde 'siz bizim kıymetlimizsiniz' anlamında mesajmış. Patlıcan reçeli de aynı şekilde yapılır.

Acı da çok hakim yemeklerde. Acı zayıflatıyor mu gerçekten? Mesut Yar'dan sonra Antakya'da biber satışlarında patlama oldu mu?

Aslında Mesut Yar sayesinde meşhur oldu Antakya biberi. Acı bütün vücuttaki toksinleri atırıyor. Bütün yağları yakıyor o enerji. Birden dışa vurum oluyor ve terliyor insan. Öyle kilo veriyor. Satışlarda patlama oldu. Karaborsaya düştü, biber fiyatları uçtu. Antakya'da her sofrada muhakkak o biber olacak.

Başka var mı yemeklerde mutlaka kullandığınız baharatlar?

Yeşillikleri çok kullanırız. Her yemeğimizde nane, maydanoz kesinlikle olacak. Bir restorana gittiğinizde isteyin istemeyin sofraya hemen nane, taze soğan, maydanoz, turp gelir. Müessesenin ikramıdır.

Bir de zeytinyağımız ve nar ekşimiz çok ünlü. Gözyaşı tabir ettiğimiz zeytinyağımız var. Zeytinyağı preseden çıktıktan sonra içindeki partiküller çöksün diye taş kuyularda dinlendirilmeye bırakılır. Kuyulara döküldükten sonra üzerine kaynar su dökülür. Kaliteli zeytinyağı o suyun üzerine çıkar ve tahta kaşıkla toplanır. İşte ona gözyaşı denir. Nar ekşisi de Antakya'ya özgü. Şimdi piyasada duyuyoruz 5-10 liraya nar ekşisi var. Oysa 6-7 kilo nardan bir kilo nar ekşisi çıkar. Kilosu üç liradan olsa 21 lira sadece maliyeti. Hani bunun ateşi, hani bunun emeği, hani bunun şişesi? 25-30 liraya satılması lazım. Piyasada limon tuzu, nar posasından yapıyor.

Yemeklerin başka nasıl özellikleri var?

Bol baharat, bol acı, bol yeşillik. Bir de bizim yemeklerin özelliği hormonsuz olması. Etlerimiz hormonsuz. Kullandığımız sebzeler de organik sebzeler. Hiç suni gübre yoktur içerisinde. Salatalığı kırdığınızda bir salatalık kokusu çıkar. Domatese limon sıkmanıza gerek yok, ekşi. Piyasadaki domateslerin çoğu sünger tadında, tat alamazsınız. Bizdeki domateslerde ekşilik var.

Sadece Antakya'ya mı yetiyor, yoksa gönderiyor musunuz?

Türkiye'nin hemen hemen her yerine yeşillik gider Antakya'dan. Ilıman bir iklimte sahibiz. Kar yağmaz pek, soğuk olmaz. Onun için bu sebzeler nerdeyse 12 ay üretilir ve bütün Türkiye'ye gönderilir. Örneğin erik. Türkiye'de ilk erik Hatay'da çıkar. Çok ucuza tüccar toplayıp götürüyor. Komşularla olan problemlerden sonra ihracatımız durdu. Sebze meyve fiyatları daha da aşağı düştü. Mesela portakalın kilosu 10 kuruş. Bu sene eriği 50 kuruşa sattık. Şaşıyoruz başka yerlerde yüksek fiyata satıldığını duyunca.

Bu kadar farklı medeniyetin bulunduğu bölgede farklı mutfaklardan etkilenilmiş midir?

Halep mutfağından etkilenmiş Antakya.

Girişimcilerin el atması lazım

Hatay'ı daha bilinilir hale getirmek için çalışmalar yapılıyor mu?

Şehrimizin ileri gelenleri, başta bürokratlarımız, sayın vali ve bakanımız öncülüğünde büyük bir tanıtım atığına geçtik. İstanbul, Ankara, İzmir başta olmak üzere Türkiye'nin değişik şehirlerinde Hatay günleri başladı. Medeniyetler Korosu adında bir korumuz kuruldu. Bütün dünyayı dolaşıyorlar ve üç dinde sekiz mezhepte şarkılar söylüyorlar beraberce. İnşallah yakında bütün dünya tanıyacak Antakya'yı. Tabii Antakya'yı tanımak için Antakya'ya gelmek lazım.

Özellikle büyük şehirlerde Antakya mutfağına ait popüler bir restoran yok. Bunun nedenleri ne olabilir?

Kimse önyak olmadı Antakya mutfağı için. Maalesef en büyük sorunumuz bu. Hiç elimizden tutan olmadı. Antakya halkı da çekingen bir halk ve kendine yeten insanlardan oluşur. Öyle yükseklerde gözü yok, mütevezılar.

Antakya mutfağının bilinirliğinin artırılması, belki de bir zincir restoran kurulması için neler yapılabilir?

Girişimcilerin el atması lazım. Böyle yerler açılırsa çok çalışacağına inanıyorum; çünkü çok farklı lezzetler. Diğer klasik şeyleri artık herkes gördü, yedi, tanıdı. Biraz da Antakya mutfağına eğilirlerse, tadarlarsa çok farklı lezzetler tatmış olacaklar diye düşünüyorum.

Var mı böyle girişimciler?

Var, yakında başlayacaklar inşallah.

POPEYES®

CHEESY JALAPENO SANDWICH

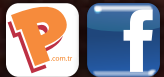
- Cheesy Jalapeno Sandwich
- Orta Boy İçecek
- Orta Boy Patates

MENÜ SADECE

10⁹⁵

POPEYES
Terbiyeli
TAVUK

Bizi takip edin
www.popeyes.com.tr
www.facebook.com/PopeyesTurkiye

Bu kampanya, 1 Mart 2014 tarihine kadar Havalimanı Popeyes® Restoranları haricindeki tüm Popeyes® Restoranları'nda geçerli olup, paket serviste geçerli değildir. Görselde kullanılan ürünler reklam amaçlı olup restoranlardaki ürünlerle farklılık gösterebilir. İçeceklerle portakal suyu, ayran ve limonata dahil değildir. TAB Gıda önceden haber vermeden servis alanları, ürünler ve fiyatlarında değişiklik yapma, kampanyayı durdurma, ürünleri satıştan kaldırma hakkına sahiptir.

TM & © 2014 AFC Enterprises, Inc. Tüm hakları saklıdır. AFC Enterprises, Inc., Popeyes® markası ve ambleminin tek hak sahibidir.

60'ıncı yılında Türkiye'nin ilk ve tek Maden Fakültesi

Türkiye'nin ilk ve tek maden fakültesi bu sene 60'ıncı yılını çeşitli etkinliklerle kutluyor. Fakültelerinin alışlagelmişin dışında olduğunu söyleyen İTÜ Maden Fakültesi'nin ilk kadın Dekanı Prof. Dr. Fatma Arslan'ın kendi deyimiyle maden fakültesi, farklı hatta bazen aykırı birimleri içinde bütünleştiren, doğayla, sanatla ve sosyal yapısıyla örnek, yaşanabilir bir fakülte.

Prof. Dr. Fatma Arslan
İTÜ Maden Fakültesi Dekanı

Ecole des Mines de Paris'den mezun olan, nazır ve sadrazam olarak değişik devlet görevlerinde bulunan Türkiye'nin ilk Maden Yüksek Mühendisi İbrahim Ethem Paşa, 1872 yılında 'Orman ve Maadin Mektebi'ni kurmuş ancak bu okul kısa bir süre sonra kapanmış. Cumhuriyet'in ilk dönemlerinde, 1924 yılında Zonguldak'ta 'Yüksek Maden ve Sanayi Mektebi' açılmış ancak yine kısa bir süre sonra öğrenime devam edilememiş.

Maden Tetkik ve Arama (MTA) Enstitüsü 1935'te kurulmasından hemen sonra yurtdışına burslu öğrenciler göndermiş. Bu öğrenciler 1940'lardan sonra yurda dönerek pek çok madencilik kuruluşunun yönetiminde ve öğretim kurumlarında görev almışlar. MTA tarafından Zonguldak'ta daha önce açılan ve meslek okulu olarak eğitim veren Yüksek Maden ve Sanayi Mektebi, 1951 yılında Milli Eğitim Bakanlığı'na devredilerek 'Zonguldak Maden Teknik Okulu' haline getirildi. Bu okul daha sonra 1962'de öğrencileri ile birlikte İTÜ Maçka Teknik Okulu'na bağlandı. Akademik anlamda ilk maden mühendisliği eğitimi, İstanbul Teknik Üniversitesi'nde maden fakültesinin 1 Mart 1953 tarihinde kuruluşuyla başladı. Fakültede yer alan diğer bölümler daha sonraki tarihlerde kurulmuş. İTÜ Maden Fakültesi 1953-1961 yılları arasında Taşkıışla binasında, 1961'den sonra da artık kendi adıyla tanınan Maçka'daki tarihi binasında öğretime devam etti. 1988-1989 öğretim yılından itibaren ise Maslak Kampüsü'nde öğretimini sürdürüyor. Bu yıl da, fakültemizin 60'ıncı kuruluş yılı çeşitli etkinlikler ve kutlamalarla şölen havasında yaşandı.

Fakülte bölümleri

Fakültemizde beş bölüm bulunuyor: Maden Mühendisliği (1953), Jeoloji Mühendisliği (1961), Petrol ve Doğal Gaz Mühendisliği

Bölümler	Toplam Öğrenci Sayısı	% Kız Öğrenci Oranı
Maden Mühendisliği	403	19.6
Jeoloji Mühendisliği	338	38.2
Petrol ve Doğal Gaz Mühendisliği	331	7.9
Jeofizik Mühendisliği	294	39.8
Cevher Hazırlama Mühendisliği	242	39.3

(1961), Jeofizik Mühendisliği (1974), Cevher Hazırlama Mühendisliği (2007-). En yoğun ilgi Petrol ve Doğal Gaz Mühendisliği Bölümü'ne gösteriliyor. En çok yabancı uyruklu öğrencisi bulunan bölümde, yüzde 100 İngilizce eğitim veriliyor. Türkiye'de maden, jeoloji, petrol ve doğalgaz mühendisliği ikinci sırada, jeofizik mühendisliği bölümü ise birinci sırada yer alıyor. Bölümlerimiz dünya çapında akreditasyon aldılar. Cevher Hazırlama Mühendisliği bölümü ise Türkiye'de ilk ve tek olmayı sürdürüyor. Her bölümün kendi adıyla özdeşleşen yüksek lisans ve doktora programları da mevcut.

Mezunlar her alanda çalışabiliyor

Mezun olduktan sonra her alanda çalışan mezunlarımız mevcut. Çoğunlukla yerli ve yabancı özel sektörde çalışıyorlar. MTA, TKİ, TTK, TPAO gibi kamu kurumlarında görev alan mezunlarımız var. Kendi üniversitemizle birlikte yeni kurulan

üniversitelerde akademisyenlik yapanlar da bulunuyor. Ayrıca bankacılık, turizm gibi değişik alanlarda çalışan mezunlarımız da mevcut.

Fakültemizin tüm bölümlerinde saha ve laboratuvar uygulamalı dersler mevcut. Ayrıca arazide 60 gün staj yapma zorunluluğu var. Birçok dersimizde teknik geziler düzenleniyor. Bazı bölümlerimizin bitirme projelerinde de saha çalışmaları bulunuyor. Kariyer günleri ve mesleki seminerlerle de bu çalışmalar destekleniyor.

Fakülte bünyesinde bulunan birimler

Maden fakültesi, alışlagelmişin dışında olup, farklı hatta bazen aykırı birimleri içinde bütünleştiren, doğayla, sanatla ve sosyal yapısıyla örnek yaşanabilir bir fakülte. Ne anlatmak istediğimi aşağıda sırasıyla açıklayacağım birimler ve mekanlar fazlasıyla ifade edecektir.

“ Koridor Müze’de, Türkiye’nin çeşitli bölgelerinden toplanmış yaklaşık 2 bin adet örnek, 57 sergi dolabı içinde sergileniyor. ”

Koridor Müze

Çeşitli türdeki mineral, kaya ve değerli taşların bir arada sergilendiği bu küçük ölçekli mineral müze, üniversite öğrencilerinin ve ziyaretçilerin her zaman kolaylıkla gezebilmeleri amacıyla maden fakültesi binasının ikinci katındaki A ve B koridorlarında 1999 yılında kuruldu. Müzede dünyanın ve Türkiye’nin çeşitli bölgelerinden toplanmış yaklaşık 2 bin adet örnek, 57 sergi dolabı içinde sergileniyor. Dolapların çevresinde, sergilenen örnekler hakkında bilgiler veren açıklayıcı panolar yer alıyor.

İhsan Ketin Doğa Tarihi Müzesi

Prof. Dr. İhsan Ketin Doğa Tarihi Müzesi uzun yıllardır fakültenin üst koridorunda gezegenin yaşam tarihiyle ilgili bilgileri fosil örnekleriyle birlikte sunarak, üniversite öğrencileri ile ilköğretim ve lise öğrencilerini doğa bilimleriyle ilgili her konuda bilgilendiriyor. Tekhücreliler, omurgasız ve omurgalı hayvanlar ile bitkilerin fosilleşmiş örneklerinden oluşan genel bölüm ile koridorda yer alan tarihi nadir koleksiyonlar müze içeriğini oluşturuyor. Tarihi koleksiyonlar arasında Ord. Prof. Dr. Malik Sayar

ve Ord. Prof. Hamit Nafiz Pamir, Küçükçekmece omurgalı hayvan faunasının ender fosilleri ile Prof. Dr. Cazibe Sayar’ın İstanbul Paleozoyiğine ait çeşitli fosil örnekleri bulunuyor. Günümüzde artık bulunamayan bu fosillerin tarihi ve bilimsel değeri son derece yüksek.

Genel bölümde ise sistematik çerçevede özellikle Türkiye’nin tekhücreli canlılarına ait fosiller ve sonrasında ülkemizin değişik bölgelerindeki farklı yaşlarda karakteristik omurgasız hayvan fosilleri yer alıyor. Ayrıca Zonguldak taş kömürü ocaklarından yıllar önce elde edilen Karbonifer dönemine (318 milyon yıl önce) ait bitki fosilleri ile daha genç yaşlarda, yine önemli bir bitki olan Mammüt Ağaçları da denilen ve

günümüzde sadece Kuzey Amerika Kayalık dağlarında yaşayan Sequoiadendron ağaçlarının (Kızılcamaham) fosilleşmiş örnekleri müze içinde bulunuyor. Bunun haricinde Kızıldeniz güncel Mollusca koleksiyonu ve çeşitli minerallerden oluşan koleksiyon müzenin önemli bölümlerini oluşturuyor.

Maden Açık Hava Müzesi

Türkiye Taşkömürleri Kurumu (TTK) tarafından desteklenerek kurulmuş olan Maden Açık Hava Müzesi fakültemizin arka bahçesinde yer alıyor. Böylece öğrenciler maden ocağına gitmeden önce maden galerisi görme imkanına sahip oluyor.

İTÜ Maden Fakültesi Savaş Çekirge Klasik Gitar Eğitim ve Araştırma Birimi

Klasik gitarın İstanbul Teknik Üniversitesi'nde yeterince tanınmasına, yaygınlaşmasına ve geliştirilmesine olanak sağlamak amacıyla 2004 yılında kurulan 'Gitar Merkezi'nde, öncelikle gitar eğitimi veriliyor, ulusal ve uluslararası gitar etkinlikleri kapsamında, gitar konserleri ve atölye çalışmaları

düzenleniyor ve öğrencilerimizin gitar öğrenimlerinin sonuçlarını sergiledikleri yılsonu konserleri her yıl düzenli olarak yapılıyor. Birimimizin periyodik yayını ve Türkiye’deki basılı tek gitar dergisi olan, ‘İTÜ Gitar Dergisi’ ile tüm gitar severlere ulaşılabilir. Bu etkinliklerin yanı sıra öğrencilerimiz İTÜ Radyosu’nda her hafta ‘Gitar Dinletisi’ programı düzenliyorlar. Önümüzdeki yıl 10’uncu yılını kutlayacak olan merkezimiz, Avrupa’nın ünlü gitaristlerini ağırlayacak.

İTÜ Maden Fakültesi Seramik Stüdyosu

2004 yılında çalışmalarına başlayan seramik stüdyosunda, üniversitemiz bünyesinde iki adet sanat dersi veriliyor. Ayrıca üniversitemiz öğrencilerinin ve çalışanlarının katılabildiği ‘Seramiğe Başlangıç’ kursları da yapılıyor. Derslerde çeşitli konular ele alınıyor ve uygulamalı biçimde gerçekleştiriliyor. Bu konulardan bazıları çanak, vazo, duvar saksısı, endüstri tasarımları, takı tasarımları, otantik tabaklar.

Hamdi Bozbağ Okuma Salonu

Okuma salonumuz, öğrencilerimizin gün içinde ders

Ülke sanayisinin temel taşı

Maden sektörü diğer birçok endüstrinin ilk tedarikçisi olması ve başka sektörler için pazar olması nedeniyle ülke sanayisinin temel taşı olarak kabul edilebilir. Günümüzde dünyada yaklaşık 90 çeşit madenin üretimi yapılmaktayken ülkemizde 60 civarında maden türünde üretim yapılıyor. MTA verilerine göre, dünyada 132 ülke arasında toplam maden üretim değeri itibarıyla 28’inci sırada yer alan ülkemiz, maden çeşitliliği açısından ise 10’uncu sırada bulunuyor. Ülkemiz 50 çeşit madende kısmen yeterli kaynaklara sahipken, 27 maden ve mineralin günümüzde bilinen rezervleri ve kaliteleri ekonomik madencilik için yetersizdir. Ülkemizin, maden kaynakları ve çeşitliliği bakımından kendi kendine kısmen yeterli olan ülkeler arasında yer aldığı söylenebilir.

2011 yılında ülkemiz toplam ihracatından madencilik sektörü yüzde 2,9 pay aldı. İhracata konu başlıca ürünlerin dünya üretim miktarlarına bakıldığında bor, feldspat ve manyezit üretiminde Türkiye’nin ilk üç üretici ülkeden biri olduğu görülüyor. Ekonomimize katkısının artırılması, istikrarlı bir büyümenin sağlanması ve istihdamın artırılması gibi sosyal yararların elde edilmesi için, arama ve işletme süreçleri başta olmak üzere tüm madencilik yatırımları ve faaliyetleri daha fazla teşvik edilmelidir. Ayrıca ülkemizin madencilik geleceği açısından, çıkarılan madenlerin herhangi bir katma değer eklenmeksizin doğrudan satışa konu edilmesinden ziyade katma değeri yüksek madencilik ürünlerinin üretilmesine ve işlenmiş ürün kapasitesinin, ürün çeşitliliğinin ve ürün kalitesinin geliştirilmesine yönelik entegre madencilik yatırımlarının desteklenmesine önem verilmesi gerekiyor. Bu çerçevede madencilik sektöründeki sorunların doğru ve gerçekçi bir biçimde saptanması, sağlıklı ve kalıcı çözümler bulunması gerekir. Madenlerin tükenebilir doğal kaynaklar oldukları ve madencilik çalışmalarının ülke yararları doğrultusunda yapılması gerektiği de göz ardı edilmemelidir.

İTÜ Bilim Mühendislik ve Teknolojide Kadın Araştırmaları ve Uygulama Merkezi

Merkezimiz bilim, mühendislik, teknoloji ve sanat dallarında kadın-erkek fırsat eşitliğini sağlamak amacıyla araştırma ve incelemeler yapılmasını, bu konudaki toplumsal bilincin artırılmasını, konuyla ilgili uygulamaların izlenmesini, veritabanı ve göstergelerin geliştirilmesini, kadın çalışmaları alanının ve kadınların toplumsal-akademik yaşama katkısının görünürlüğünün artırılmasını amaçlıyor ve bu alanlarda çalışmalarını sürdürüyor. Merkezimiz 2009 yılında eski rektörlerimizden Prof. Dr. Gülsün Sağlamer'in başkanlığında Taşkışla binasında kuruldu ve mühendislik fakültelerine erişim kolaylığı olması nedeniyle 2013 yılında maden fakültesi binasına taşındı. Aynı alanda çalışmalar yapan öğrenci topluluklarını da bünyesine almayı planlayarak, öğrencilerimize ve onların bize ulaşma olanaklarını yaratmaya çalışıyoruz. Bu şekilde tüm üniversiteye ulaşabilmeyi hedefliyoruz. Şu anda merkezimiz Üniversitelerde Cinsel Taciz ve Mobbing Yönergesi üzerinde çalışmalarını sürdürüyor.

çalışmalarını sürdürebilecekleri sessiz ortam olarak düzenlendi. Hafta içi mesai saatleri içinde öğrencilere hizmet veriyor. Fakültemizde bölümlere ait kitaplıklar da bulunuyor.

İhsan Ketin Konferans Salonu

Maden fakültesi bünyesinde çeşitli eğitim seminerlerinin verildiği en büyük konferans salonudur. 150 kişilik oturma yeri bulunan konferans salonunda toplantı ve sunumlar için çeşitli ekipmanlar bulunuyor. Yerli ve yabancı çeşitli konferansların gerçekleştirildiği bu salonun yanı sıra tüm bölümlerde küçük seminer salonları da bulunuyor.

Öğretim Üyeleri Dinlenme Salonu

Fakültemizin arka bahçesine bakan salonumuz, öğretim üyelerinin kısa toplantıları, sohbetleri, bölümlerimizin ve öğrencilerimizin kutlamaları için güzel bir mekandır.

Öğrenci Kulüpleri

Maden fakültesi öğrencilerinin mezuniyetine kadar fakültede geçirdikleri zamanda bilimsel ve teknik altyapılarına ek olarak sosyal gelişimlerini sağlama amacıyla her bölümün öğrencileri tarafından fakültemiz desteğiyle öğrenci kulüpleri kuruldu. Kulüp mekanları Gabronit kafeteryasının yanında yer alıyor.

Maden Fakültesi Gabronit Kafeterya

Gün boyu öğrencilerimize, akademik ve idari personelimize sosyal bir ortam sağlamak üzere hizmet veriyor. Gölgesinde serinlediğimiz salkım söğütlerimiz, balıklarıyla minik havuzumuz, masalara çekinmeden yaklaşip yiyeceklerimize ortak olan kuşlarımız, arada sırada bizi ziyaret eden kedilerimizle mutlu ve sıcak bir ortam sunuyor bize orta bahçeye açılan Gabronit Kafeteryamız.

Yeni yerinde, çeşitlenen ürünleriyle İTÜ 1773 Satış Mekanı

Eylül 2013'te 200 metrekarelik merkezi derslik binası girişindeki yeni yerine taşınan 1773 İTÜ Satış Mekanı'nda giyimden kırtasiyelik eşyalara, hediyelik ürünlerden vakıf kitaplarına kadar pek çok ürünün satışı gerçekleşiyor. Ve yeni gelen her ürün hemen internet mağazasından da satışa sunuluyor.

İTÜ Mezunları Derneği Müdürü Ali Rıza Efendioğlu ve 1773 İTÜ Satış Mekanı Komite Eşbaşkanı Hüseyin Cevahiroğlu ile mağaza fikrinin ortaya nasıl çıktığından açılan yeni mağazaya, mağazada satılan ürünlerden www.1773itu.com sitesine kadar her detayı konuştuk.

Mağaza fikri nasıl çıktı ortaya?

Ali Rıza Efendioğlu: Yönetim kurulu göreve ilk başladığı zaman İTÜ logolu ürünlerin ihtiyaç olduğu konuşuldu ve dernek yönetimi olarak bununla ilgili bir komite oluşturuldu. Daha sonra üniversitede de bu yönde çalışmalar yapıldığını öğrendik. Dolayısıyla iki fikir birleşti ve ortak bir çalışma ortaya çıktı. Üniversite tasarımı,

imalat, fiyatlandırma tarafında yer alıyor, biz de işletme tarafında yer alıyoruz.

Hüseyin Cevahiroğlu: İTÜ'nün artık kurumsal bir kimliği olsun, herkes alıp giysin, aidiyet duygusu artsın, hediye etsin diye böyle bir yerin açılmasını düşünmüşler. Biz de yeni yönetim olarak aynı şeyi düşününce amaçlarımızı ve hedeflerimizi birleştirdik.

Zaten İTÜ logolu ürünler var mıydı?

ARE: Bazı denemeler olmuş ancak proje sürdürülebilir hale getirilememiş. Standart olarak rozet haricinde bir şey yoktu. Bir de rektörlük tarafından hediye edilen logolu ürünler vardı ama ticari

değildi.

İlk mağazayı ne zaman açtınız?

ARE: Mayıs 2012'de ilk mağazayı açtık.

HC: İlk mağaza 50 metrekareyle Mustafa İnan Kütüphanesi'nin girişindeydi. Daha sonra burası yetmedi. Ürün çeşidi artınca, müşteri de olunca baktık ki mantık güzel, buranın geliri olduğu gibi öğrenci bursuna gidiyor, dolayısıyla biraz daha genişleyerek daha güzel bir yere geçmeye niyetlendik. Sağ olsun üniversite yönetimi bize 200 metrekarelik merkezi derslik binası girişinde çok güzel bir yer verdi. Orayı beraber dizayn ettik. Eylül 2013 itibarıyla da burada hizmete başladık.

Aynı zamanda online mağaza da var. O ne zamandan beri devam ediyor?

ARE: Haziran 2012'de de internetten satışa başladık.

İnternetteki satışlar nasıl?

HC: Üniversiteye mezun çekemiyoruz, hiç olmazsa internet ortamında satış yapalım dedik. İstedğimiz seviyeye gelemedik. Onu çözebilmek için acaba yeni bir web dizaynı, yeni bir satış mantığı daha doğru olur mu diye araştırıyoruz. Onun toplantıları devam ediyor.

ARE: Elimizden geldiği kadar çeşitli kaynaklardan mezunlarımıza ulaşmaya çalışıyoruz. Dergimizdeki bütün sayılarda mutlaka bir ilan, insert çıkıyor. İTÜ gününde, mezunlar gününde kitap ayrıçları dağıttık. Yine de mezunlarımıza yeterince ulaşamadığımızı düşünüyoruz. Üniversitedeki öğrencilerimiz biliyor ama mezunların tamamına duyuramamışız ki internet satışlarımız düşündüğümüz seviyede değil. Aslında ticari olarak bakarsanız yeni başlayan, bir senelik bir firma için yeterli olabilir de, bizim istediğimiz seviyelerde değil.

HC: Onu artırmaya çalışıyoruz. Facebook ve Twitter sayfalarımız

var, oralarda paylaşıyoruz. Dernek dışında hassas olan mezunlarımız da var, onlar da paylaşıyorlar. Öğrenci grupları, mezun grupları kendi aralarında paylaşıyor. Mümkün olduğunca duyurmaya çalışıyoruz ki alışveriş yapılsın. Bu dönemde de çok fazla yeni ürün devreye giriyor. Onların da duyurularını yaparak bilinirliğini artırmaya çalışıyoruz. Elektronik alışverişe adapte olamayan mezunlarımız var, yeni mezunlar da iş, aile meşguliyetlerinden dolayı ilgisiz. Bunların dışındaki mezunlarımız alışveriş yapmakta ama bu miktarın artması için çabalıyoruz.

Hangi ürünler var?

HC: Ana kalem olarak giysi grubu, kırtasiye grubu ve hediyelik eşya var. Yeni dönemde bunların içine farklı ürünler de girecek. Kitap grubu da artabilir. Giysilerin içinde eşofman takımları var. Şapkalarımız, tişörtlerimiz, boyunluklarımız bulunuyor. Kırtasiyede de hemen hemen her şey var. Hepsisi markalı, tüm ürünlerde 1773 İTÜ logosu bulunuyor.

ARE: Mağazada satılan her ürünün üzerinde mutlaka İTÜ ile ilgili bir logo var, hep bize özel tasarımlar.

HC: Tasarım hocamız Mimarlık Fakültesi'nden Gülname Turan. Tekstil moda fakültemizden Telem Gök Sadıkoğlu hocamız, genel sekreterimiz Tayfun Kındap ve okulda görev yapan bir grafiker arkadaşımız ve dış ilişkiler müdürü Didem Yücel Hanım var. Onlar üniversitenin kurduğu komite. Bir de bizim derneğimizin kurduğu bir komite var. Veli Tan Kırtış komite eşbaşkanı. Çağatay Özdoğru, Pınar Efendioğlu, Hakan Koçer, Hakkı Renan Rızvanoğlu, Ceyhun Kuyumcu, Ahmet Ozan Çelik, Emre Göllü, Mert Önderol, Sina Afra ve Muhammet Karafazlıoğlu da komite üyeleri. İki komite koordinasyonlu vaziyette dizayn edip, ürettirip,

Hangi ürün daha çok ilgi görüyor?

HC: Tişörtler. Gençler en fazla tişörtü giyiyorlar. Çok da keyifli tişörtler yapmışlar hem kadın hem erkek için. Özellikle kadınlar için çok güzel dizaynlar var.

ARE: En çok giden serimiz 'Since' serisi dediğimiz grup. İlk seri gri, lacivert ve beyazdı. Şimdi bordosu, siyah üzerine yeşil, turuncusu geldi. Bazı mezunlar neden 'Since', İngilizce yazıyorsunuz diyor. Artık üniversitemizde okuyan bir sürü yabancı öğrencimiz var. Yurtdışına giden birçok öğrencimiz oluyor. Dolayısıyla Since serisi isteniyor. Ayrıca Türkçe ürünlerimiz de var, sadece İstanbul Teknik Üniversitesi yazan ürünler.

HC: Kalemlerimiz, kupalarımız, boyunluklar, bunlar da giden ürünler. Öğrencilerin kullanımına sunduğumuz her şey gidiyor.

ARE: Örneğin yağmur yağıyorsa şemsiye gidiyor. Büyük şemsiyemiz var, küçük şemsiye arayışındayız, direkt çantaya atıp kullanılsın diye. Kaliteden çok fazla ödün vermek, işporta mantığında ucuz ürün olsun istemiyoruz. Sonuçta bu bir İTÜ markalı ürün. Mutlaka bir asgari kalitenin olması gerekiyor. Tişörtlerimiz piyasada 50-60 liraya satılabilecek tişörtler. Çünkü çalıştığımız firma uluslararası markalara ürün veren bir firma.

satışını yapıyor. Dizaynlarımızda mühendislikle ilgili görüntüler de var. Gelecekte farklı fakülteler bazında dizaynlara veya özel baskılara geçmeyi konuşacağız. Yeni ürünler konusunda da daha verimli çalışarak kârımızı artırmak ve bu kârı bursa dönüştürmek en büyük emelimiz.

Amacınız öğrencilere burs sağlamak mı?

HC: Ana ve ulvi amacımız buradan kazanılan her kuruşun bursa dönüşmesi. Ama bunun yanında bir de aidiyet duygusunu oluşturmak var. İTÜ logolu veya arı logolu bir ürünü giydiğinde kendini İTÜ'nün

içinde hissetmek, o markayı taşımaktan gurur duymak önemli. Esas onu yükseltmeye çalışıyoruz. Öğrencilerimiz bu konuda çok hassas ve çok keyifle kullanıyorlar. Çünkü modayı çok yakında takip eden bir tasarımı var. Şu anda hem tekstil moda fakültesinin buna destek vermesi hem mimarlık fakültesinde endüstriyel tasarımın buna destek vermesi hem de yaptırdığımız yerlerin dünyadaki önemli markalara imalat yapması bizi bu konularda destekliyor. Kişi aidiyet duyduğu zaman hem kendisi keyif alıyor hem üniversitesine de bir fayda oluşturmaya çalışıyor. Hele ki başarılı birisiyse.

“

Ana kalem olarak giysi grubu, kırtasiye grubu ve hediyelik eşya var. Yeni dönemde bunların içine farklı ürünler de girecek. Kitap grubu da artabilir.

”

ARE: Bu hep gönlümüzden geçen bir ihtiyaçtı. Yurtdışındaki üniversitelerde hep görüyoruz o üniversitenin adını yazan tişörtler, sweatshirtler giyerler, şapkalarını takarlar. Bizde eski dönemlerde sadece rozet vardı. Dolayısıyla bu bir ihtiyaçtı. Yönetim kurulunca ilk günden itibaren konuşulan şeylerden biri de buradan elde edilecek gelirin öğrencilere burs olarak dağıtılmasıdır.

Yakın dönemdeki hedefleriniz neler?

HC: Ürün çeşidini artırmak. Çünkü 50 metre kareden 200 metre kareye çıkınca ortalık boş gibi gözükmeye başladı. Bu bizi rahatsız ediyordu. Herkesin kullanabileceği ürünleri de koyalım artık buraya dedik. Mesela kravat geliştirdik. Şimdi onun son dizaynını yapmaya çalışıyorlar. Yeni çoraplar hazırlanıyor. Herkesin kullandığı fakat üzerinde 1773 İTÜ yazan ürünlere dönmek istiyoruz. Mesela bugün kapşonlu bir spor ceket geldi. Bir eşofman takımı

var mesela, onu giyip dolaşmaktan büyük keyif alıyorum. Ben İTÜ'lüyüm keyfini veriyor insana. Hedeflerimiz diğer binalarımız Gümüşsuyu, Taşkışla ve Maçka'da da birer köşe açmak. İnternet ortamını aktifleştirmek.

ARE: İzmir, Ankara gibi mezun derneklerinde de bir köşe açılabilir. Çünkü eski ve internetle çok haşır neşir olmayan mezunlarımızın da ürünleri görüp, deneyip almalarını, kullanmalarını isterim. Yeni yere geçtiğimiz için ciddi anlamda ürün çeşidi arttı, önümüzdeki günlerde başka yeni ürünlerimiz de olacak. Dolayısıyla burayı oturtuktan sonra başka yerler de düşünülebilir.

Ürünler için çalışanlar gönüllü mü çalışıyor?

ARE: Gönüllü çalışanlarımız da var. Ayrıca firmalara bize özel çalışmalar da yaptırıyoruz. Firmanın tasarımcısına bize uygun olabilecek şeyleri tasarlatıyoruz.

HC: Mesela tekstil grubunda "1773'ü

nereye koyarsak daha iyi olur" çalışmasını yapan bir grafikere bazen para da ödüyöruz.

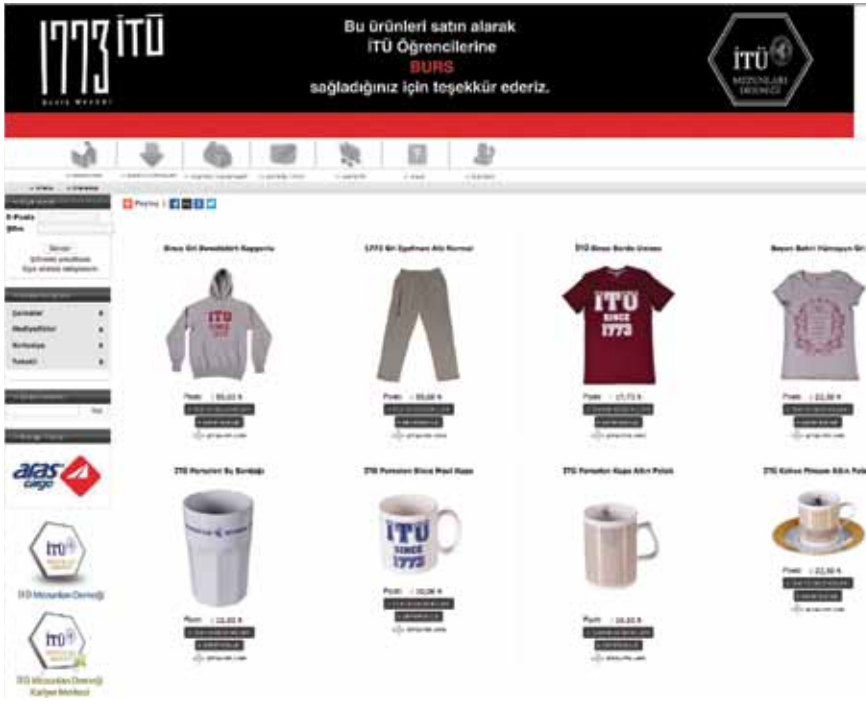
ARE: Üniversite komisyonunun içerisinde de tasarım yapan arkadaşlar var. Mesela kupaların tasarımları tamamen üniversite içerisinde çıktı. Ya da firmanın "burada şöyle bir logonuz olsun" diye gönderdiği ve onlara yaptırdığımız ürünler de olabiliyor.

HC: Farklı ürün çalışan mezunlarımız da söz konusu olabilir. Belki seramik yapan bir mezunumuz vardır. O da hediyelik 1773 İTÜ, arı, petek imgelerinin olduğu yeni bir hediyelik eşya dizayn edebilir. Fiyatı iyiye, satabilecekse, gayet güzel bir ürün haline getirebiliriz. Üniversitemize yabancı üniversitelerden gelen öğretim görevlileri oluyor. Onlara bir hediye verilmesi gerekiyor. O hediyelikleri de buradan rahatlıkla halledebilirler. Veya hocalarımız yurtdışına çıkarken buradan hediyelik bir şeyler götürüyorlar. O mantıkla çok rahatlıkla satılabilecek ürünleri de koymaya çalışıyoruz.

Mağazadan daha çok kimler alışveriş yapıyor?

ARE: Şu an mağaza cirosunun büyük bir kısmı öğrencilerden geliyor. Mezunlarımız geldiği zaman da açıkçası içeride coşuyorlar; çünkü çok güzel, farklı ürünler var.

Şu ana kadar kaç öğrenciye burs verdiğiniz?

HC: Daha bir buçuk senelik bir mağazayız. Henüz paramız ürünlerin üzerinde, yani stokta. Bursa giden doğru dürüst bir rakamımız yok. Ama gelecek yıllarda çok daha fazla olacak. Ürün ve çeşit arttıkça rakamımız yükselecek.

ARE: Seneyi kârla kapatıyor olmak önemli. Tabii ki önce maalesef bir stok maliyetimiz olacak. Hem 2012'yi hem de 2013'ü kârla kapattık. Kâr ettiğimiz sürece mutlaka iyi bir burs geliri olacaktır. Şu an mağazamızda 200'den fazla ürün çeşidimiz var ve çok ciddi bir stok yükü taşıyoruz.

HC: Üniversitede bazı organizasyonlara destek veriyoruz

sözleşmemiz gereği. Rektörlüğün veya dekanlığın organizasyonlarında bedelsiz ürünler veriyoruz.

ARE: Mesela güneş arabası ekibinde öğrencilerin hepsine aynı tişörtü verdik.

Ürünlere son onayı kim veriyor?

ARE: Üniversitenin komitesi. Tasarım konusu tamamen onların onayında. Biz daha çok işin ticari tarafındayız.

HC: Fiyatlandırma, satış, alternatif bulma, yeni ürün geliştirmede de yeni dönemde destek veriyoruz. Kravat, havlu, çorap hep bunların ürünleri.

ARE: Burada en büyük sıkıntımız, bu ürünlerin hepsinin bize özel tasarımlar, üretimler olması. Az adette yaptırınca maliyet yükseliyor, çok fazla yaptırınca stok maliyeti artıyor. Dolayısıyla optimum adette yaptırmaya çalışıyoruz. Uygun fiyatlara ulaşmak için hepsinin efektif üretim adedine ulaşılması gerekiyor. Bu adetlere ulaşabilirsek, mezunlarımıza daha fazla ulaşım yapabilir hale gelirek hem maliyetleri daha düşüğe çekme imkânımız olacak hem de burs fonumuza daha fazla destek vermiş olacağız. Mesela kahve fincanlarımız var ama az adet yaptırabiliyoruz, o nedenle fiyatının biraz yüksek olduğunun farkındayız. Satış adedimizi yükseltebilirsek fiyatını biraz daha düşürebiliriz. Ancak buna zaman lazım, daha çok gençiz.

ARE: Yeni bina çok daha iyi oldu çünkü burası daha çok göz önünde olan bir yer. Kütüphane binasında içeride bir yerdedi ama buranın cephesi çok büyük ve ana hat üzerinde. Burası ana caddeden yürürken ya da arabayla geçerken rahatlıkla görülüyor.

HC: Rektörümüz ve genel sekreterimiz bu konuya çok hassas. Devamlı takipteler, devamlı bilgi sunarlar, bilgi alırlar. O da bize ayrı bir şevk veriyor.

ARE: Üniversitemizin çok büyük desteği var. Özellikle Tayfun hocamız üniversite kurumlarının ürünlerimizden alması konusunda çok ciddi destekler veriyor. Ayrıca çok yüksek sayıda ziyaretçisi olan üniversitemizin web sitesinde mağazasının logosu vardır. Buradan internet mağazamıza yönlendirme yapılıyor. Üniversitemiz bu konuda fazlasıyla destek veriyor.

HC: Bunu okuyan mezunlarımızın yeni ürün konusunda bize muhakkak alternatif vermeleri lazım. Gelemiyorlarsa internet sitesinden ki çok basit, çok rahat. Bir yanm saatlerini ayırsalar inanılmaz geri dönüşler olacak hem bilgi hem satış hem yeni ürün anlamında. Bu hassasiyeti mezunlarımızın muhakkak göstermesi lazım.

Meral Tamer
Milliyet
Gazetesi
yazarı

Tüketici haklarından kansere: Benim sosyal sorumluluk projelerim

Elinizde tuttuğunuz derginin ana konusu olan sosyal sorumluluk, benim 40 yıllık meslek hayatımın 30 yılını kucaklıyor. Ne kadar şanslıyım...

Aslında bu şansı büyük ölçüde kendim yarattım. Bir özel büroda iki yıl mimarlık yaptıktan sonra hayallerimin peşinden gitmeye karar verdim. 68 kuşağı olarak fazla yadırganacak bir durum değil.

1974 yılında bütün kapıları zorlayarak Cumhuriyet Gazetesi'nin dış politika servisinde işe başladığımda dünyalar benim olmuştu. 12 Eylül darbesinin ardından gazetemiz sık sık kapatılırdı; gazetede boş oturduğumuz günlerden birinde benden Tüketici Köşesi hazırlamam istendi. Bu arada Turgut Özal'la birlikte ekonomi günlük hayatımıza girmeye başlamıştı. O güne kadar kremanın kremasına hitap eden Cumhuriyet, artık sokaktaki vatandaşla da diyaloga geçmek ve okur yelpazesini genişletmek istiyordu...

Tüketici hareketi

Ve benim kendimi bir anda içinde buluverdiğim ilk büyük sosyal sorumluluk projem de böylelikle başlamış oldu. Yazılarım kısa sürede Türkiye çapına yayıldı; TRT tek kanalken her hafta yapmaya başladığım televizyon programının da katkısıyla Türkiye'de tüketiciyi koruma hareketi kendiliğinden başlamış oldu.

Sivil topluma ilk merhabamı böylelikle demiş oldum ve bir daha birbirimizden hiç ayrılmadık. Gazetedeki köşemde 18 yıl boyunca tüketici haklarının bayraktarlığını yaptım.

Bu arada 1999 Körfez Depremi sonrasında, o güne kadar altı kez Başbakanlık yapmış olan Süleyman Demirel'i, değiştirilen imar planlarından ve çürük yapılardan sorumlu tutarak kampanya başlattım. O günlerde Cumhurbaşkanlığı koltuğunda oturan Demirel'in talimatıyla hakkımda 18 kamu davası açıldı; 16 ay hapis cezasına çarptırılınca da Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne kadar gittim.

Nükleer santral, trafik

Aktivist gömleğini farkında olmadan giymiştim; ancak kendime pek yakıştırmış olmalıyım ki üzerimden hiç çıkartmadım. Trafikte ölümlü kazaların azaltılması amacıyla 2000'li yılların başında Trafikte Ortak Akıl Platformu oluşturarak başlattığımız geniş çaplı kampanyadan Ecevit hükümeti döneminde çevrecilerle birlikte Türkiye'de nükleer santral kurulmasını engellemeye, kız çocuklarının okula gönderilmesi için Baba Beni Okula Gönder eğitim seferberliğinden cinsiyet eşitsizliğini azaltarak kadının ekonomik ve siyasi hayata katılımını artırmaya... Hepsini saymaya kalksam bu dergide başka yazıya yer kalmaz.

Hobim mesleğim oldu

Gazeteci olarak 40 yıllık meslek hayatımı, hobi derecesinde sevdiğim bir işi yaparak, üstelik para da kazanarak geçirdim. El attığım konuları, gazetedeki yazılarımla sürekli gündemde tutma imkanının olması, kısa sürede yaygınlaşmalarını ve büyük kitleler tarafından benimsenmelerini kolaylaştırdı.

Dört yıl önce meme kanseri olduğumda, o süreçte yaşadıklarımı okurlarımla paylaşacağım aklımın ucundan geçmezdi. Ne var ki iki ameliyat ve 16 seans radyoterapiden sonra bir gün baktım ki bu süreci okurlarımla paylaşmaya karar vermişim. Ve böylelikle önce Milliyet'te 11 gün süren tam sayfalık bir yazı dizisi yayınlandı; ardından da "Aşksun Kanseri" adlı bir kitap yazıverdim. Doktorlarım Meral Demirel ve Gökhan Demir, üç buçuk yıl önce yazdığım bu kitabın, Türkiye'de kanserin tabu olmaktan çıkıp toplumda konuşulabilmesini sağlamak ve halkın gözünde kanser eşittir ölüm korkusunu zayıflatmak açısından 'milat' olduğunu söylüyorlar. Gerçekten de benim kitabın ardından kanser olan ünlüler bunu gizlemek yerine medyada paylaşmaya başladılar; "amansız hastalık" ifadesi terk edildi, kanser kelimesi rahatça telaffuz edilir oldu.

**“We build successful
companies...”**

**Since the year 2000, we have been investing in
companies with the aim to create market
leaders with an entrepreneurial mindset**

www.esas.com.tr

Kurumları sosyal ağ korkusu sardı

Sosyal ağlarda ve medyada görüldüğün mesajlarla algılanırsın. Sosyal ağlar itibar yönetimine samimiyet, şeffaflık ve işbirliği katkı sağlıyor! Sosyal ağları korku değil, fırsat kapısı olarak değerlendirmek gerekiyor.

Timur Sirt

Twitter'da takma isimle kavgacı, Facebook'ta paylaştığınız fotoğraflardan dolayı eğlenceli ve Google'da isim benzerliğinden dolayı suçlu kişi gibi görünüyorsunuz. Gerçekte siz kimsiniz?

Kurumların ve bireylerin itibar yönetimi konusunda sosyal medyayı hem takip etmeleri hem de paylaştıkları mesaj ve hareketlerde dikkatli olmaları gerekiyor. Kurumsal sosyal sorumluluk projelerini yürütürken sosyal ağları güçlü bir platform olarak kullanırken üç kuralı unutmamak gerekiyor: Samimiyet, şeffaflık ve işbirliği.

Artık yeni tanışmanın rutini Facebook üzerinden birbirini eklemek. Yeni eklediğiniz kişinin çemberine girince ilk yapılan şey, fotoğraflarına bakmak. Sosyal ağlarda paylaştığımız her şey bizim gerçek hayatta gölgemiz gibi, nereye gidersek bizi takip ediyor. Gerçek hayatta Facebook'taki kadar duygusal, Instagram'daki kadar romantik ve Twitter'daki kadar sinirli bir insan olmayabilirsiniz. Ancak paylaştığınız her fotoğraf veya beğendiğiniz her söz sizle ilgili bir ipucu veriyor.

Facebook'ta paylaştıklarınızla son derece mutlu, paylaşılan fotoğraflarda sürekli eğlenceden eğlenceye koşan, Twitter'da herkese öfke ve nefret kusan insan olarak görünmek bugün olmasa da yarın sizi rahatsız edebilir.

İzin istemeyi unutuyoruz

Geçtiğimiz yıl Facebook geçmişini silme hakkı istendiğinde gönülsüz de olsa kabul etti. Ancak tamamen silindiğini söylemek zor. Bir önceki gece samimi arkadaşlarla çekilen fotoğrafa iş dünyasından arkadaşlarınız pek de istediğiniz gibi bakmayabilir. Siz gizlilik ayarlarınızı doğru kullanırsanız bile arkadaşlarınız aynı özeni göstermeyebilir. Sonuçta yeni sosyal ağlar mahremiyet ve alışkanlıklar açısından yeni davranışların gelişmesine neden oluyor. Paylaşılan fotoğraflar konusunda izin almak gerektiğini pek çok kişi yeni tecrübe ediyor.

Farklı karakter dorukta

Gün batımı fotoğrafları, doğum günü, mezuniyet, düşün dernek derken Instagram'da paylaşılan video ve fotoğraflar her gün eğlencede olduğunuz izlenimi yaratabilir. Sık çekilen gün batımı ve hayvan fotoğrafları o kişinin hayvan hakları savunucusu ve romantik biri olduğunu düşündürtebilir. Ancak çoğu kimse çirkin, üzgün ve ağlamaklı fotoğraflarını paylaşmak istemez. Bu yüzden paylaşılan her şeyi bir kez daha düşünmek gerekiyor.

Vatandaşın ayağına giden kurum

İnternet yaşam tarzı haline gelince, 'vatandaşın ayağına gitme' deyimini de şekil değiştirdi. Artık kurumlar vatandaşın ayağına gitmek için internet ve sosyal ağlardan projelerini yürütüyor. Devlet ya da özel kurum olsun hepsinin bir sosyal puanı var. Sosyal ağlarda vatandaşa ya da müşterilerine destek veren kurumların pozitif algısı artıyor. Yaşam tarzına bağlı olarak yaşanan değişime ayak uyduramayan kurumlar oyunun dışında kalacak.

Bluetooth Kulaklık

Jabra Bluetooth mikrofonlu kulaklık çeşitleri ile kablosuz bağlanabilmenin gücünü keşfedin. PC veya mobil telefonunuzdan tek bir mikrofonlu kulaklıkla ister müzik ister ortam akışı ister sesli kitap, her türlü ses içeriğinin akışını yapabilirsiniz.

Araç İçi Bluetooth Konuşma Kiti

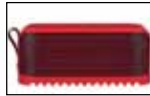
Jabra araç içi ürün serisi yoldayken de emniyetli bir şekilde iletişimde kalmanızı sağlar. Jabra araç içi mikrofonlu hoparlörleri, net ve anlaşılır aramalar ("hoparlör" sesi olmaksızın) sağlayan ve etrafınızdaki gürültüyü filtreleyen en son ses teknolojisine sahiptir.

Bluetooth teknolojisini dizayn ile birleştirerek; kablosuz kulaklık ve hoparlör çözümleri konusunda çığır açan Jabra markasının araç içi bluetooth kitleri, spor ve müzik kulaklarından oluşan tüm ürün grubu Neotech güvencesiyle sizlerle buluşuyor.

Kablosuz Müzik Hoparlörleri

Jabra Müzik hoparlörleri mükemmel ses kalitesini üstün dayanıklılık ile bir araya getiren, tasarım harikası ürünlerdir. İster kablolu ister kablosuz; tercihiniz hangi yönde olursa olsun harika bir ses kalitesi ile üstün dayanıklılık size eşlik edecektir.

Kablosuz Müzik Kulaklıkları

Sadece göze güzel gelmekten fazlasını sunan Jabra müzik kulaklıkları Dolby® Digital Plus ile zengin ve ayrıntılı bir ses deneyimi yaşatır. Uzun süre kullanabilmeniz için tasarlanmış bu kulaklıklar müzik dinlerken vazgeçilmeniz olacaktır.

Spor Kulaklıkları

Jabra spor ve müzik mikrofonlu kulaklıkları olağanüstü ses ve kullanılabilirliği ön plana çıkarmaktadır. Spor mikrofonlu kulaklıkları sayesinde egzersiz, müzikle daha önce hiç olmadığı kadar uyumlu hale gelir. Aktif kullanıcılar için tasarlanmış Jabra spor kulaklıkları, hafif ve rahattırlar.

Bir tiyatro grubunun hikayesi...

İTÜ'den mezun olduktan sonra dört arkadaşın kurduğu tiyatro grubu Tesahne, ilk oyunları *Bir Bilim Adamının Oyunu: Mustafa İnan* ile oldukça beğeni topladı. Aynı oyuna ikinci dönem de devam edecek olan grup için en büyük sıkıntı mezunlar için bir çalışma alanının olmaması.

Volkan Çıkıntioğlu, Damla Dönmez

Tesahne, İTÜ mezunu dört arkadaş, Volkan Çıkıntioğlu, Damla Dönmez, Hüseyin Urcan ve Doğu Can'ın kurduğu bir tiyatro grubu. İlk oyunları ise kendileri gibi İTÜ'lü olan Oğuz Atay'ın Bir Bilim adamının Öyküsü: Mustafa İnan romanından uyarlama. Mezunlar olarak şu an çalışacak bir platformları olmadığı için sıkıntı çekseler de kendi imkânlarıyla uğraşmaya devam ediyorlar. Grupla ve oyunlarla ilgili detaylı bilgiler ise tesahne.com sitesinde ve facebook.com/te.sahne, twitter.com/Tesahne hesaplarında mevcut.

İlk oyununuz Bir Bilim Adamının Oyunu: Mustafa İnan nasıl çıktı ortaya?

Damla Dönmez: Öğrencilik yıllarında başlamıştı fikir. Volkan'ın fikriydi.

Volkan Çıkıntioğlu: Hem kulüple uğraşıp hem mühendisliği bitirmeye çalışırken fark etmeden İTÜ ile yoğun bir bağ kuruyorsunuz.

Haftanın yedi gününün gece geç saatlere kadar, yoğun bir tempoda okulda geçtiği bir dönemdi. Tam o zamanlarda 'üniversitede okumak nasıl bir şey, mühendis olmak nedir' diye kendi aramızda konuşuyorduk. Bir yandan hayatı sorguluyor, nereye gidiyorum, ne yapıyorum, nasıl olacak sorularıyla uğraşıyorduk. Oğuz Atay'ın bu romanını tesadüfen o sıralarda okudum. O aralar roman uyarlamaları deniyorduk kulüpte. Bu romandan da oyun olur fikri aklıma düşmüştü. Mustafa İnan'ın hikayesi eskilerde olsa da çok benzer sorunları yaşadığımızı fark ettim.

Sonra nasıl ilerlemeye karar verdiniz?

DD: Aklımızdaki ilk fikir, kütüphane ya da yemekhanenin önündeki açık alanlarda küçük sahneler oynamaya başlayıp öğrencilerin dikkatini o an çekmekti. Yani sokak gösterileri şeklinde bir şeyler hazırlamak istiyorduk. Ama bu fikir öğrencilikte konuştuğumuz bir şey olarak kaldı.

VÇ: Daha sonra 2011'de çalışmalara başladığımızda bunun sahneye taşınabileceğini düşündük. Bizim maceramızla da bir bağı vardı ve insanın önce kendi hikayesinden başlaması iyi olabilir dedik. İTÜ'den hayata atılmakla ilgili bir hikayeden başlarsak kendimize ait daha özel bir bağ kurabiliriz motivasyonuyla çalıştığımız sahneleri oyuna dönüştürme kararı aldık. Mustafa İnan'ın öğrencileriyle röportajlar yaptık. Onları da video olarak oyunda gösteriyoruz. Oyunumuz videoların da kullanıldığı bir oyun.

İlk oyununuzu ne zaman sahnelediniz?

VÇ: 25 Aralık 2012 tarihinde. Biraz tedirgindik çünkü ilk oyunumuzdu ve acaba bu hikaye sadece bize mi ait, sadece biz mi bağ kurabiliriz diye düşündük.

Nasıl geri dönüşler aldınız?

VÇ: Geçen sezon 15 oyun oynadık ve çok iyi tepkiler aldık. Yaklaşık 2 bin kişi izledi. Bu çok iyi bir şey. Oyun sayesinde Mustafa İnan'ın oğlu Hüseyin İnan ve hem gelini hem de asistanı Esin İnan olmak üzere İnan ailesiyle de tanışmış olduk.

DD: Mustafa İnan'ın eşi, Türkiye'nin ilk kadın arkeoloğu Jale İnan'ın 31 Ocak'ta ölüm yıldönümü törenle anılacak. Hüseyin Bey, bizden bu oyundan Jale Hoca'nın hayatına değinen yerleri alarak bir kolaj yapmamızı istedi. Şimdi öyle küçük bir proje var. Onu İstanbul Arkeoloji Müzesi ve Antalya Arkeoloji Müzesi'nde oynayacağız.

“

Bu oyunumuzu yardım için veya mezunların bir araya gelmesine yarayacak bir etkinlik olarak da sunabilir, bir sürü yerde oynayabiliriz.

”

Mezun olduktan sonra neler yaptınız?

DD: Okuldan sonra siyaset çalışmalarında yüksek lisans yaptım ve felsefede doktora başladım. Araştırma görevlisi olarak İTÜ’de çalışıyorum.

VÇ: Haliç’te tiyatrodan yüksek lisans yapıyorum. Tiyatro merkezime aldım. Tiyatro Medresesi’nin ve Seyyar Sahne’nin varlığı büyük motive oldu benim için.

Bundan sonraki planlarınız neler?

VÇ: Bu oyunumuzu yardım için veya mezunların bir araya gelmesine yarayacak bir etkinlik olarak da sunabilir, bir sürü yerde oynayabiliriz. Başka şehirlerde mezunlar dernekleri var, oralara gidilebilir. Sanatın bütünleştirici bir etkisi de var çünkü.

İTÜ mühendislikle özdeşleşmiş bir üniversite olduğu için insanlarda buradaki öğrencilerin sanatla çok ilgileri yokmuş gibi bir algı var. Öyle mi gerçekten?

VÇ: Kulüpler çok aktif. Belki çok sosyal bir üniversite olduğunu İTÜ’nün geneline yayamayız ama kulüpleri aktif ve sırf tiyatro değil başka alanlarda da mezun olduktan sonra sanata yönelen, mühendislikle bağını koparan çok insan var. Okulu yarım bırakanlar da var, bizim gibi dirayetli davranıp bitirenler de. Biz de biraz onlar sayesinde motive olduk. Hayatta bu riski alabilen insanlar varsa biz de yapabiliriz, bir yerden başlamak lazım dedik. Mezun olmaya yakın kendi yolumuza devam etmek için başladık

çalışmalara. İTÜ’nün Maçka Fakültesi’nin salonunu mezun olup da tiyatroyla uğraşanlara tahsis etmişlerdi o zamanki dekanının onayıyla. Orası çok işimize yaradı. Orada bizim haricimizde iki farklı mezun grubuyla birlikte çalıştık. Şu an bizimle birlikte mezunların oluşturduğu beş grup biliyorum.

Şimdi nerede çalışıyorsunuz?

VÇ: İTÜ’de mezun olup tiyatro yapan toplulukların bir resmiyeti yok. Ne mezunlar derneğinde böyle bir oluşum var ne de İTÜ resmi olarak böyle bir olanak sağlıyor. Boğaziçi ve ODTÜ’de daha farklı. Sanatla uğraşan mezunlarına böyle bir platform sunmuşlar. Bir resmiyetimiz olmadığı için tüm mezun topluluklarını Maçka’daki salondan çıkardılar. Artık İTÜ’de çalışacak yerimiz yok. Bu oyundan sonra herkes heyecanlanmıştı “ne yapacaksınız bundan sonra” diye soruyorlardı. Şu an çalışmalarımıza dışarıda devam ediyoruz. Çalıştığımız oyunlar var ama İTÜ mezun topluluğu olarak hayatımıza devam etmemiz İTÜ’deki gelişmelere bağlı. İTÜ bu sosyal alana nasıl yatırım yapacak, nasıl sahip çıkacak onu görmemiz lazım.

Bu durumun düzelmesi için ne yapılmasını istersiniz?

VÇ: Diğer üniversitelerde bunun örnekleri var. Örneğin İTÜ Mezunları Sanat Platformu diye bir platform üzerinden bir resmiyet sağlanabilir. Nasıl öğrenci kulübünün bir resmiyeti var ve o kulübe bir çalışma alanı veriliyorsa mezunların da çalışma yapabilecekleri bir platform ve

alan yaratılabilir. Bunun İTÜ’nün markasını geliştirecek bir oluşuma döneceğinden eminim. Okula, tiyatroya, kulüplere her sene yeni insanlar geliyor ve onlar da mezun olunca yine bunları talep edecekler. Piyango birine vuracak ama bakalım şanslı jenerasyon kim olacak.

Okurken tiyatro kulübü olarak nasıl imkanlarınız vardı?

VÇ: Çalışma yeri ve oyuna bütçe veriliyor, turnelere veya festivallere gidilirse de yol harcı veya ulaşım sağlanıyordu. Mezunlara yönelik hiçbir şey olmamasını eksiklik olarak görüyorum.

DD: Mezunların üniversiteyle olan bağını güçlendiren şeyler bunlar. İlla sanat yapması gerekmiyor. İzleyici olarak gelen mezunlar açısından da öyle.

İTÜ’de okuyup tiyatroyla ilgilenenlere neler tavsiye edersiniz?

VÇ: Üniversite okumak çok değerli bir zaman. Yapabilecekleri her şeyi yapsınlar. Tiyatro istiyorsa sonuna kadar gitsinler, sınırları zorlasınlar.

DD: Öğrencilerde genellikle ‘buraya bir statü elde etmek için geldim ve bundan sonraki amacım kariyer basamaklarını aşarak belli şirketlerde çalışmak’ diye bir algı var. İnsan üniversitede olma sebebini böyle kısıtlı bir şeye koyarsa, kendini de bir odaya kapatmış gibi oluyor. Halbuki kocaman bir dünya var dışarıda. Tiyatro ya da kulüpler çok kıymetli. Okul haricindeki şeylere de zaman ayırmalarını tavsiye ederim.

Dortmund: kan + ter + bira + futbol

Almanya'nın sekizinci büyük kenti olan Dortmund'da yaklaşık 600 bin kişi yaşıyor. Her 10 kişiden biri yabancı, her 3 yabancıdan da biri Türk. Elbette bu rakama Alman tabiyetine geçmiş Türkler dahil değil.

Aysun Babacan
Marjinal Porter Novelli
aysunb@marjinal.com.tr

Almanya'nın Kuzey-Ren Vestfalya eyaletinde yer alan Dortmund bazı kaynaklarda kan, ter ve bira üzerine kurulan bir kent olarak anılıyor. Ben de kente kan, ter ve bira gözlükleriyle bakarak bu namının anlamını çözmeye çalıştım. Fakat bunun için Dortmund'un tarihine dalmak gerekiyor. Dortmund tarihinin yapraklarını araladığımda ise sandığım kadar küçük ve önemsiz bir Alman kenti olmadığını gördüm. Özellikle iki yüzyıl önce hem stratejik hem siyasi hem de ticari bir ağırlığı olmuş Alman tarihinde. Kentin en eski tarihi MS 1100 yılına dek gidiyor.

Modern Dortmund ise canlı ve dinamik bir şehir. Dortmund'la birlikte en çok anılan konular ise alışveriş merkezleri, bira ve futbol. Fakat bu eski endüstriyel güç merkezinin daha yumuşak bir tarafına da rastladım. Dortmund'da çok güzel tiyatrolar, kültür merkezleri, ilginç müzeler de var. Ayrıca kentin neredeyse yarısının parklara ve bahçelere ayrılmış olması, Dortmundlulara bizim

İstanbul'da alışık olmadığımız ve uğruna nice mücadeleler verdiğimiz rahat bir nefes aldırıyor.

Almanya'nın sekizinci büyük kenti olan Dortmund'da yaklaşık 600 bin kişi yaşıyor. Her 10 kişiden biri yabancı, her 3 yabancıdan da biri Türk. Elbette bu rakama Alman tabiyetine geçmiş Türkler dahil değil. Yılbaşı gecesi sokaklarda havai fişek patlatıp "Araba geliyooor!" diye Türkçe bağırان gençler bu konuda yeterince fikir verebilir.

Bankalar ve postane gibi kurumlar 16:00'da kapanıyor. Alışveriş merkezleri ve marketler pazar günleri kapalı. Ayrıca, Almanlar sizinle İngilizce konuşmaz iddialarının aksine, gayet akıcı bir İngilizceyle sohbet ettiklerini söyleyebilirim. Bu konuda ben de burada iddiaya girdim ve sadece

bir seferinde karşımdaki kişiyi İngilizce konuşturamadım. Çünkü konuştuğum kişi adımları öğrenince diğer dilleri bırakıp benimle Türkçe konuşmaya başladı. Adı Dila. Dortmund-Starbucks'ta görevli. Türk elbette.

Kentte görülecek yerler arasında hayvanat bahçesi, müzeler, içerisinde 3 binden fazla çeşidin yetiştiği Gül Bahçesi, ortaçağ mimarisinin mücevherlerinden Reinoldikirche-Marienkirche gibi kiliseler ve Hohensyburg beldesi yer alıyor. Hohensyburg, Dortmund'un güneyinde Syburg harabelerinin (M.S. 1100) bulunduğu bir yer. Burada Vincke Kulesi'ni görebilir ve Kaiser Wilhelm Anıtı'ndan (19. yy sonu) Ruhr vadisine bakan muhteşem bir manzarayla gözlerinize ve hafızanıza bayram ettirebilirsiniz.

St. Rainold (Reinoldikirche)
Protestan Kilisesi

Dortmund'un 'en'leri

Dünyanın en büyük Noel ağacı

Dortmund'a ün katan özelliklerinden biri de 45 metre boyundaki Noel ağacı. Kasım sonlarında kurulan ağacın ışıltılı süsleri Aralık sonunda kaldırılıyor. Yılbaşı gününden aşağı yukarı bir hafta önce yani. Resimde dekoratif süslerin kaldırılmış halini görüyorsunuz.

Dünyanın en büyük Noel Ağacı
(süslenmeden önce)

“

Bundesliga'nın Borussia Dortmund takımına ev sahipliği yapan Signal Iduna Park, Almanya'daki en büyük stadyum olarak kayda geçiyor.

”

Signal Iduna - Borussia Dortmund stadı

Burada bir dipnot açalım. Aslında Noel ağacının kökeni de Almanya'dan geliyor. Pagan ritüellerinin yeni bir yorumu olan süslü çam ağacı Hristiyan kültürüne Martin Luther ile giriyor. Anlatılanlara göre Martin Luther bir gece gökyüzündeki yıldızlardan aldığı ilhamın içinde yarattığı hisleri ifade edebilmek için evine bir çam ağacı götürerek dallarını yanan mumlarla süslemiş. Ağacın ucunun göğe doğru sivrilererek yükselmesi de dinsel bir sembol olarak kabul edilmiş.

Almanya'nın en büyük futbol stadyumu

Bundesliga'nın Borussia Dortmund takımına ev sahipliği yapan Signal Iduna Park, Almanya'daki en büyük stadyum olarak kayda geçiyor. Almanya'nın ve de dünyanın en başarılı futbol takımlarından biri olan Borussia Dortmund sekiz kez Bundesliga şampiyonluğu, üç kez de Almanya Federasyon Kupası şampiyonluğu elde etmiş. Stadyumun maksimum kapasitesi 80 bini geçiyor.

Almanya ziyaretimden önce aldığım en ilginç ve hoşuma giden sipariş Borussia Dortmund atkısı oldu. Önceden tahminlerimin aksine her nedense bulması kolay olmadı. Belki de kış mevsiminde en çok giden ürün atkıydı. Özellikle de Borussia Dortmund'un sarı-siyah renklerinde olanları. En son 2011/2012 sezonunda Bundesliga şampiyonu olan Borussia Dortmund'un Signal Iduna adlı stadyumu 1974'te yapılmış; yemyeşil ormanlar ve kırlar arasında yer alıyor.

Dünyanın en büyük bira üretim merkezlerinden

1870 ile 1913 yılları arasında kentteki bira üretimi 140 bin hektolitreden 1,7 milyon hektolitreye çıkmış. Marka vermeyelim ama kent olarak Dortmund dünyadaki en büyük bira üreticilerinden biri imiş. Halen bira üretilmeye devam ediyor ama eskiye göre neredeyse sembolik olarak.

Geleneksel barlardan birine girip stösschen denilen ünlü biralarından içmek istedik. Normalden biraz daha küçük bir bardakta servis edilen stösschen genelde iki yudumda tüketiliyor.

Vestfalya'nın 'yeşil metropollerinden' biri olan Dortmund'ta belediyeye ait arazilerin neredeyse yarısı su kanallarına, korulara, ziraata ve Westfalen Park ve Rombergpark gibi yeşil alanlara ayrılmış. Bu durum yaklaşık yüz yıllık kömür madenciliği ve demir işletmeleri tarihindeki renklere biraz ters düşüyor ama evet, sonuç daha güzel olmuş.

Dortmund-Ems Kanalı

Dortmund'un meşhur U-Kulesi ise bir zamanlar bira fabrikasıymış. Şimdi ise yaratıcı endüstriler merkezi ve kenti Doğu Surları Müzesi olarak hizmet veriyor. Sonuç olarak kömür madenleri, demir işletmeleri ile 'ter' sözcüğünün anlamını hak etmiş

Kral Çeşmesi Meydanı'nda eski esnaf loncalarının armaları

Dortmund'un 'bira' konusundaki namı da tartışılmaz. Fakat 'kan' tahlilini yapabilmem daha uzun araştırmalar gerektirdi. Muhtemelen II. Dünya Savaşı'ndaki bombardımanlarla bağlantısı olabilir diye düşünürken aşağıda sözünü ettiğim 'liman'ı görünce durum kısmen de olsa açıklık kazandı.

Avrupa'nın en büyük kanal limanı

Dortmund'da yaşayanlar, Almanya'nın bu bölgesinde limandan, hatta büyük gemilerden söz ettiklerinde şaşırmıştım, çünkü denize yakın olmadığı gibi, bildiğim bir ırmağın kenarında da olmadığını düşünmüştüm. Oysa Dortmund-Ems Kanal adı verilen ve çoğu kısmı yapay olan bu su yolunun uzunluğu 269 km. En geniş yeri ise sürekli değişiyor; çünkü kanal durmaksızın genişletilmeye devam ediyor. Dortmund'u Kuzey Denizi'ne bağlayan bu liman Avrupa'nın en büyük kanal limanı. Kanal 1899'da yapılmış, Ruhr

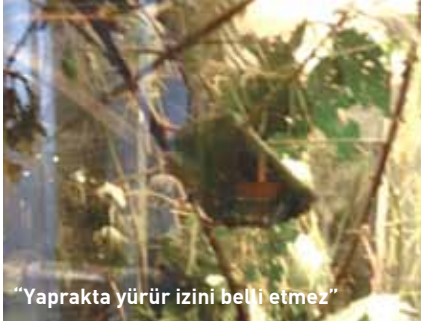

Bir mektup pulunda görülen halinden esinlenerek renove edilen kent suru

bölgesindeki yük taşımacılığında demiryollarına verilen ağırlığı hafifletmesi amaçlanmış. Malum, kömür ve demir-çelik endüstrisinin kalbi olan bir bölgeymiş burası. Ve stratejik önemi dolayısıyla II. Dünya Savaşı sırasında defalarca bombalanmış ve her seferinde onarılarak yeniden hizmete açılmış. Kanal'ı Haydarpaşa gümrük bölgesine benzettim. Her tarafta gemiler ve konteyner yığınları... Mühendislik marifetini layıkıyla takdir edecek bilgim olmasa da, göz alıcı bir görüntüsü olduğunu söyleyebilirim.

Alışveriş çılgınlığı

Meğer Dortmund Almanya'nın, belki de Avrupa'nın en ucuz alışveriş merkezlerinden biri imiş. Şu sıralar son derece popüler olan Thier-Gallerie Dortmund'un ilk AVM'si ve Avrupa'daki en büyük özel sponsorlu binalardan biri. 2 Euro ila 20 Euro arasında alabileceklere inanamazsınız. Ben de payıma düşeni yaptım. Küba'da alışveriş olmaz ama AB ülkelerinde buralardan bir şeyler almaya değer. Türkiye'de olmayan bir şey bulmak ise geçmişte kalmış, artık geçerliliği olmayan ve de nostalji duymadığımız bir durum olsa gerek.

Müzeler de bu ziyaretimden payını aldı. Hedefim en büyük ve kapsamlı müze olan Museum für Kunst und Kulturgeschichte Dortmund (Sanat ve Kültür Tarihi Müzesi) iken vakit yetmeyince, Museum für Naturkunde (Doğa Tarihi Müzesi) ile yetindim.

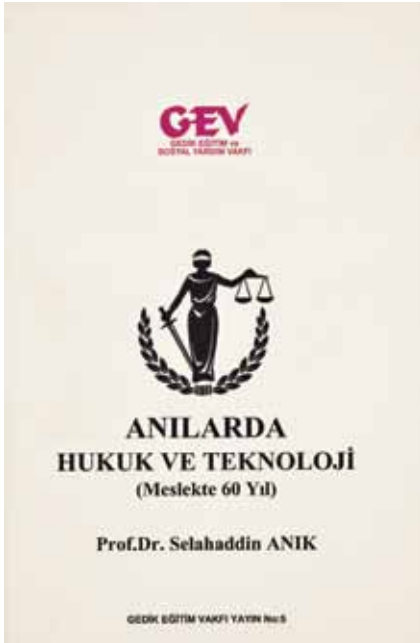
Müzedeki en ilginç sergilerden biri canlı yeşil yapraklar arasında kamufle olabilen büyük fakat asla ayırt edilemeyen ip benzeri böceklerdi. Ufak yapraklarda onlarca yürüyor ama izini belli etmiyordu. Öte yandan ziyaret edemediğim Sanat ve Kültür Tarihi Müzesi'nin benim için çok özel bir anlamı vardı. Yıllar önce genç yaşta hayatını kaybeden teyzem, orada yaşarken bu müzenin çeşitli dillerdeki broşürünün Türkçe çevirisini yapan isimdi. Müzedeki 300 yıllık Alman günlük yaşamı sergilerini görseydim ne hissederdim bilmiyorum ama ben çok sevgili teyzemin 30-40 yıl önceki çeviri taslaklarının sararmış satırlarında parmaklarımı gezdirdiğimde ve onun her iki dile de ne kadar hakim olduğunu gördüğümde dünyadaki en değerli objelerden birini bulduğumu hissettim. Beni en çok etkileyen nokta, bir zamanlar böylesine büyük bir endüstri kenti olan bir bölgenin bugün bile bu denli yeşil olması, eski kentteki evlerin onarılarak tarihi bir kimliği onurlandırmasıydı. II. Dünya Savaşı'ndan önceki demir-çelik üretiminin ilginç bir tasviriyle bu gezi yazısını noktalayalım:

'Kentin kuzeyindeki demir ve çelik tesisi Hoesch'ün üretimi, Almanya'nın çavdar ithalatının tamamını karşılamaya yeterken, güneydeki Hörder Verein'in ürünleri her gün 50 vagonluk upuzun 10 treni doldurabilecek kadar, batıdaki Dortmund Union bira fabrikasının yıllık üretimi ise Kuzey Burnu'ndan Konstantinopolis'e (İstanbul'a) kadar uzayan bir demiryolunu kaplayacak kadar büyüktü.'

Anılarda Hukuk ve Teknoloji (Meslekte 60 Yıl)

Prof. Dr. Selahaddin Anık'ın bilirkişilik yaşantısının yanında, meslek yaşamında meydana gelen olaylara da yer verdiği kitabı Anılarda Hukuk ve Teknoloji (Meslekte 60 Yıl), ilginç ve uzun bir dönemin tanıklığını yapıyor.

Prof. Dr. Selahaddin Anık, Anılarda Hukuk ve Teknoloji (Meslekte 60 Yıl) kitabının önsözünde anılarını kitaplaştırmasını 2007 yılında İstanbul Barosu Dergisi Yayın Kurulu Başkanı Sayın Av. Yörük Kabalak'ın teklif ettiğini yazıyor: "Başlangıçta böyle bir niyetim yoktu ve o zamanlar yarım asrı aşan bilirkişilik yaşamımda çok çeşitli davalara ve olaylara tanık olmuştum. Buna rağmen bu olaylarla ilgili bir anımı not etmemiştim. Dolayısıyla da Sayın Kabalak'tan düşünmek için zaman istedim ve bu sırada da hatırlayabildiğim anılarımı toplamaya çalıştım. Böylece ilk anımı derginin 2007 yılının temmuz/ağustos aylarında çıkan

dördüncü sayısında yayımladım. Bu ilk anı yazısının rağbet görmesi üzerine dergi yayın komisyonu anılara devam etmemi istedi. Bu istek üzerine ben de cebimde taşıdığım bir kağıda zaman zaman hatırıma gelen anılarımla ilgili çok küçük notlar aldım. Anılarıma daha sonra bilirkişilik yaşantım yanında, normal meslek yaşamımda da meydana gelen olaylara yer verdim. Bu anıların yazılmasına vesile olan Sayın Av. Yörük Kabalak'a ve daha sonra da kitap haline gelmesinde yardımcı olan, anıları toplayıp baskıya hazırlayan, zaman zaman anlattığım ve sonra da unuttuğum anılarımı hatırlatan Doç. Dr. Murat Vural'a teşekkür ederim."

Prof. Dr. Selahaddin Anık'ın bilirkişilik yaşantısının yanında, asıl meslek yaşamında meydana gelen olaylara da yer verdiği kitabı, Gedik Eğitim ve Sosyal Yardım Vakfı tarafından çıkarıldı. 332 sayfa olan kitapta önemli olduğu düşünülerek kaleme alınmış meslek hayatı hikayelerinden oluşan pek çok başlık bulunuyor.

"Bilirkişiliğin tanımı, modern insan nasıl olmalı, Bir hakim portresi, Hangi dilde konuşuyoruz, Doğru bilirkişisi seçmek, Ucuz etin yahnisi çok olur, Memleketimizde hayat çok ucuz, İki avukatla farklı iki söyleşi, Yeteri kadar okuyor muyuz, Uzun acaba nasıl

kokmaktadır, Misafir hasta ziyaretçisi, Bir yabancı gözüyle İsviçre ve İsviçreli, Acilen damat aranıyor, Meslekte usta ve çıraklık, mesleği sevmek, deneyim sonuçları, Tesadüfler niçin önemlidir..". kitapta yer alan başlıklardan bazıları.

Kitaptaki 'Yaşam öyküsünden bir kesit 1939-1945' başlıklı yazısında kendi yaşam öyküsüne de değinen Prof. Dr. Selahaddin Anık, 14 Şubat 1927'de Urfa'da doğmuş ve ilk ve orta öğrenimini Urfa'da yapmış. 1942'de ortaokulu bitirdiğinde 15 yaşındaymış ve kitabında anlattığı gibi o tarihlerde Urfa'da lise yokmuş, Gaziantep ve Diyarbakır'da varmış. Henüz yaşı küçük olduğu için babası kayıt için bir yıl beklemiş ve 1943 yılında Diyarbakır'a kaydı yapılmış. Fakat İstanbul'da tıp fakültesinde okuyan hala oğlu kendi kardeşiyle birlikte onu da liseyi okumak üzere İstanbul'a getirmiş. Lise biri Pertevniyal lisesinde okuyan Anık, daha sonra liseyi Kabataş Lisesinde tamamlamış. 1946 yılında mezun olarak da aynı yıl İTÜ Makine Fakültesi'ne gitmiş.

İTÜ Mezunları Derneği'nden butik bir kariyer merkezi hizmeti

Eğitimi Türkiye'nin en iyi üniversitelerinden birinden alan mezunların oluşturduğu bir CV havuzuna sahip olan İTÜ Kariyer Merkezi, firmalara seçkin İTÜ mezunlarından oluşan bir kariyer merkezi hizmeti sunuyor.

İTÜ Kariyer Merkezi'nin amacı tüm işverenlere, aradıkları yüksek nitelikteki İTÜ'lü mühendis ve mimarlar için güvenerek başvurabilecekleri bir platform oluşturmak ve İTÜ mezunlarına, niteliklerine ve beklentilerine uygun iş imkanlarını sağlamaktır.

İTÜ Kariyer Merkezi yönetim kurulu şirket yöneticileri, üst düzey profesyoneller, büyük uluslararası firmalarda İnsan Kaynakları yöneticiliği yapmış ve Türk İş Dünyasına yön veren değerli İTÜ mezunlarını içeren çok değerli bir kadrodan oluşuyor.

Mühendislik-Mimarlık bölümlerinin yanı sıra, Konservatuarından Denizcilik Fakültesine ve Temel Bilimlere kadar on üç fakülte ve kırkın üzerinde bölümden her yıl üç bin civarında lisans mezununu memleket hizmetine sunan ve sadece İTÜ mezunlarının yer aldığı İTÜ Kariyer Merkezi istisnasız tüm firmaların başvurusuna açıktır.

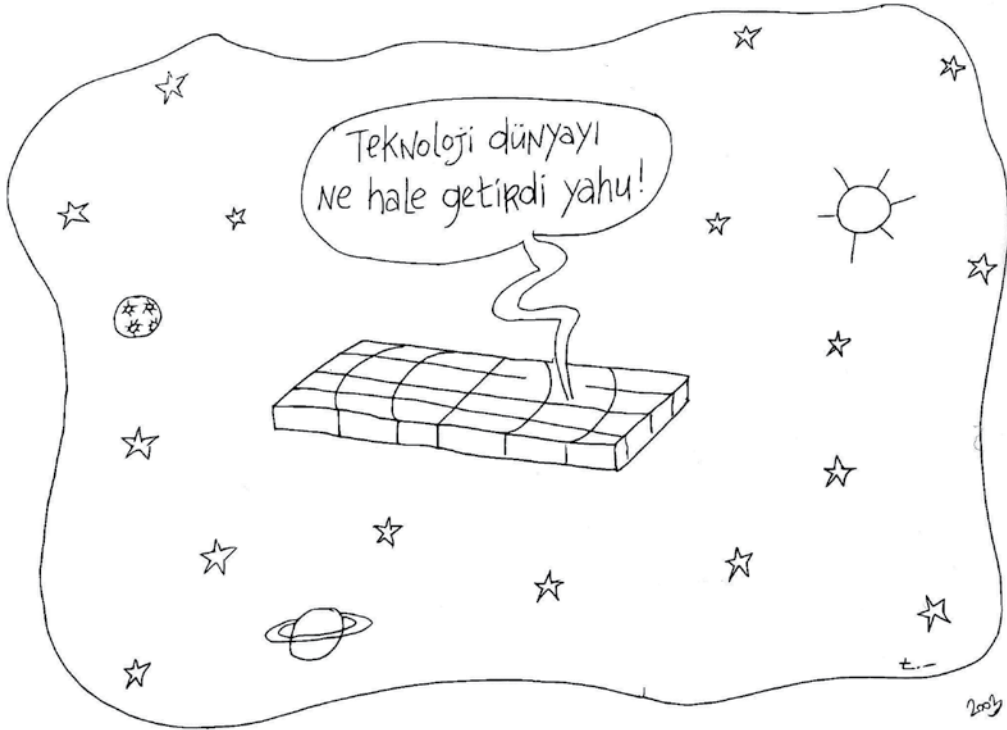
Türkiye İş Kurumu'ndan Özel İstihdam Bürosu lisansı almış olan İTÜ Kariyer Merkezi'nin ilanlarından elde edilen gelir, İTÜ Mezunları Derneği'nin burs fonuna aktarılmaktadır.

İTÜ Mezunları Derneği Kariyer Merkezi Türkiye İş Kurumu 11.01.2010 tarih ve 06 numaralı izin belgesi ile faaliyetlerini sürdürmektedir. 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanunu gereğince iş arayanlardan ücret alınması yasaktır.

<http://www.itumdik.com>

0212 328 34 54

Ülkemizin Gelecek Nesillerine Öncülük Edin

Attığınız her SMS ile İTÜ Mezunları Derneği'nin
Burs Fonu'na 10 TL'lik bağış yaparak kısıtlı imkanlarla
okumak isteyen öğrencilere eğitim imkanı sağlamış olacaksınız.

Burs için bağışta bulunduğunuz 10 TL'nin yanı sıra operatöre bağlı olarak
AVEA için 2 SMS bedeli, TURKCELL için 2 SMS bedeli, VODAFONE için 1 SMS bedeli alınmaktadır.
Dileyenler, birden fazla veya düzenli olarak her ay SMS atarak Burs Fonu'na daha fazla bağış yapabilir.

Hayallerle gelen bir başarı öyküsü

20 Kasım 2013'te 81 yaşında kaybettiğimiz Ertuğrul Kurdoğlu, arkasında kendi deyimiyle gökten indirilmiş yıldız Atatürk Barajı'nı, ismini bu barajdan alan ve daha pek çok önemli projeye imza atan Ata Holding'i ve hayat hikayesini anlattığı Ben Buraya Hayallerimle Geldim kitabı olmak üzere pek çok iz bıraktı...

50 yıllık iş hayatına çoğu insan için imkânsız görünen pek çok hayali sığdıran ve gerçekleştiren Ertuğrul Kurdoğlu için şüphesiz Atatürk Barajı büyük bir anlam ifade ediyordu. 21 Kasım 2012'de Ben Buraya Hayallerimle Geldim kitabının lansmanında yaptığı konuşmada en önemli eseri Atatürk Barajı'ndan şu sözlerle bahsetmişti: "Barajın zamanından önce tamamlanmasında, yapabileceğimize olan inancımız ve cesaretimiz en büyük etkindir. Zira Atatürk Barajı gibi bir projeyi tamamlamak gökteki bir yıldızın yere indirilmesi gibidir." Bu baraj sadece bir inşaat projesi değil, memleket meselesiydi. Ve resmi ihalede 10 yıl verilen müddete rağmen büyük bir başarıya imza atılarak 8,5 yılda bitirilmişti. Bu gurur, hayatı boyunca Kurdoğlu'yla yaşayacaktı.

Ertuğrul Kurdoğlu, 1932 yılında Artvin'in Şavşat kazasında, biri kız sekiz çocuklu Fatma Zehra ve Münir Kurdoğlu çiftinin yedinci çocuğu olarak dünyaya geldi. İki yaşındayken Pazar'a, ardında da Artvin'e taşınan aile, anne Fatma Hanım'ın çocuklarını okutma isteğiyle 1936 yılında İstanbul'a yerleşti. İlk önce Pangaltı'da bir apartmanın dördüncü katını kiralasalar da, baba Münir Bey, çocuklarını bahçeli evde büyütmek isteyen Fatma Hanım'ı dinledi ve boğaz manzaralı üç katlı bir

binanın birinci katına yerleştiler. Evlerine çok yakın olan İnönü İlkokulu'nda okula başlayan Kurdoğlu, ortaokulu Beşiktaş Birinci Orta'da okudu, sonrasında ise Beyoğlu Lisesi ve Taksim Lisesi yılları başladı.

Annesine yardım için üstlendiği çarşı alışverişi sayesinde hesabı kuvvetlenen Kurdoğlu'nun daha çok küçük bir çocukken bile matematiğe olan yatkınlığı çevresindekileri şaşkınlığa sokmayı başarmış. Ben Buraya Hayallerimle Geldim

kitabında anlattığı bir hikayeyle bunu daha iyi görüyoruz. 1938 yılında altı yaşındayken dedesi elindeki parayı uzatarak gümüş liranın içinde kaç tane 100 para olduğunu sormuş ve doğru yanıtı verirse parayı kendisine vereceğini söylemiş. Anında 40 diye cevap vermiş Ertuğrul Kurdoğlu. Ve hayretler içinde kalan dedesinden parayı almayı başarmış.

Yine başka bir hikayeyi de oğlu Erhan Kurdoğlu anlatıyor kitapta. 76 yaşındaki Ertuğrul Kurdoğlu'nun o yılki üniversite sınavının sorularını bir gazetede çözdüğünü gören Burger King Genel Müdürü Caner Dikici, hemen bu sayfayı almış ve sonuçlarla karşılaştırmış. Ertesi gün Ertuğrul Bey'in yanına giderek bir soru hariç tüm soruların doğru olduğunu söylemiş. Ertuğrul Bey, hangi sorunun yanlış olduğunu sormuş ve öğrendikten sonra cevabının değil, sorunun yanlış olduğunu söylemiş. Üç gün sonra o sorunun yanlış olduğu basına açıklanmış... Bu iki hikaye de altı yaşında da olsa 76 yaşında da olsa Ertuğrul Kurdoğlu'nun nasıl bir matematik kafasına sahip olduğunu gösteriyor.

Üniversite yılları

Babasının ambar müdürü olarak çalıştığı İTÜ'ye ara sıra giden Kurdoğlu, bu binadan etkilenip mühendis olmayı kafasına koydu. Liseden sonra önce bir yıl İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'ne gitti. Ertesi yıl ise yani 1952 yılında aklının kaldığı İTÜ'ye kaydını yaptırdı. Üniversite hayatı boyunca en çok etkilendiği hoca Prof. Dr. Mustafa İnan oldu.

Mezun olduktan sonra ilk işi için Samsun'a giden Kurdoğlu, 1959 yılında büyük bir aşkla bağlı olduğu eşi Yurdanur Hanım'la evlendi. Ve sırasıyla üç çocukları Erhan, kızları Tuna ve Korhan dünyaya geldi. Üç çocuğun bebekliği Ertuğrul Bey'in çalışmak üzere bulunduğu Sungurlu'da geçti, sonrasında ise Elazığ yılları başladı.

“

“Hayaller öğrenilerek kazanılamaz ama korkularımızdan dolayı kaybedilir. O nedenle hayallerimizden vazgeçmeden cesaretle peşinden gitmemiz gerekir...”

”

Hayatındaki kırılma noktası

Ertuğrul Bey'in kitabında bahsettiği hayatında kırılma noktası olarak gördüğü olay Aras İnşaat'ın ortaklık teklifine sırtını dönüp kendi şirketini kurmaya karar vermesiydi. 1969 yılında Seri İnşaat'ı kurdu ve ilk işi de Palu-Külüşkür yolunun yapımı oldu. Sonrasında hızla büyüyen şirket 1975-80 yılları arasında 300 milyonluk iş yaptı. Ve Kurdoğlu ailesinin Ankara yılları başladı... 1979 yılına gelindiğinde ise Seri İnşaat'ın merkez ofisi İstanbul'a taşındı. Külüşkür-Palu yolu ile başlayan Seri İnşaat serüveni, Şanlıurfa şehirlerarası yolu ve Seyitömer Termik Santrali arazi planlamasıyla ve sonrasında drenaj ve kanalizasyon şebekesi işleri olmak üzere pek çok projeye devam etti.

26 Ağustos 1983 ise hayatının en önemli günüydü. Dört Türk firması ve iki yabancı firmanın katıldığı Atatürk Barajı ihalesi kazanılmıştı. Kurdoğlu, konu hakkındaki düşüncelerini kitabında şöyle ifade etti: “Bu barajı bizim yapmamız Türkiye'nin büyük bir şansıdır. 1991'de çalıştı Baraj. Vaktinden iki sene önce barajın çalışması demek, aldığımız ihale bedelinin birkaç mislini devlete geri vermemiz demektir. Atatürk Barajı'yla kıyaslanamayacak küçük barajların 15 senede bitirilemediğini gördük. Bu onların 50 misli büyüklüğünde bir baraj. Bunu sekiz buçuk senede bitirmek gerçekten herkesin yapabileceği bir iş değil. Çok zor bir iş. Yöneticiler de çalışanlar da aynı zevkle bu işe gönül verdiler.”

Ertuğrul Kurdoğlu, Atatürk Barajı'nı ziyaret eden rahmetli Sakıp Sabancı ile birlikte.

Vergi rekortmenliğinde Ertuğrul Kurdoğlu pek çok kez ilk 10'un içinde yerini alan iş adamlarından biri olmuştur. Bu törenlerden birinde Ertuğrul Kurdoğlu, Süleyman Demirel ile birlikte.

Ertuğrul Kurdoğlu, her yaşta İTÜ'lü oldu, aidiyet duygusunu hep yaşattı. Geliştirme Vakfı'nda ve bu vakfın iki iştiraki olan ARI Teknokent ve ARI Kültürel'in yönetimlerinde yer aldı. 2006 Mayıs ayında ARI Teknokent'in başkanlığına geldi ve bu görevi 30 Mayıs 2011'e kadar sürdürdü. Vakfın diğer iştiraki olan ARI Kültürel'de ise hem ortak hem yönetim kurulu üyesi olarak görev aldı. İTÜ Geliştirme Vakfı'nda da Mayıs 2006 yılında yönetim kurulu üyesi oldu ve istifa ettiği 2011 Mayıs ayına kadar altı yıl boyunca görevine devam etti. 2012 Kasım ayında satışa çıkan kitabının gelirini yine gönülden bağlı olduğu İTÜ Geliştirme Vakfı'na bağışladı.

Uluslararası Uzay Federasyonu'na katılan ilk İTÜ'lü

Uluslararası Uzay Kongresi'nde Türkiye'yi temsil eden ilk kişi İTÜ Uzay Mühendisliği son sınıf öğrencisi Ozan Kara oldu. İTÜ Uzay Mühendisliği Bölüm Başkanı A. Rüstem Aslan'ın aday göstermesiyle programa seçilen Kara, kongreyi anlattı.

Türkiye'den uzay sektörü ile ilgili en önemli uluslararası programda yer almak gerek sektörü öğrenmek, gerek insanların ve kurumların neler yaptıklarını anlamak ve ülkemize bunları kazandırmak adına çok büyük bir adımdı.

Uluslararası Uzay Federasyonu'nun düzenlediği, 'Uluslararası Uzay Kongresi'nin 63'üncüsüne bu yıl Pekin ev sahipliği yaptı. Federasyona üye olan kurumların oyları ile seçilen ülkelerden önümüzdeki üç sene için ev sahipliği yapacak olanlar sırasıyla Kanada, İsrail ve Meksika. 2017 senesi için ise İstanbul Teknik Üniversitesi'nin ev sahipliği için başvurması bekleniyor.

Bilimsel sunumlardan sektör toplantılarına, şirket ve kurum fuarlarından panellere ve sosyal etkinliklere kadar uzay alanında gerçekleşen en büyük uluslararası organizasyon olma özelliğine sahip Uluslararası Uzay Kongresi, eylül ayının son haftasında düzenleniyor. Küresel bir kongre olması nedeniyle sektördeki en son gelişmelerin ve haberlerin aktif olarak paylaşıldığı

organizasyona her yıl 3 binin üzerinde kişi katılıyor ve bunların yaklaşık yüzde 50'sini genç katılımcılar oluşturuyor.

Kongrede dünyadaki tüm uzay ajanslarının başkanları, astronotlar, bilim insanları, mühendisler, sektörden genel müdürler, medya mensupları, endüstriden insanlar ve avukatlar yer alıyor. Aktivitelerin en önemlisi, kongreye bağlı komitelerin gerçekleştirdikleri paneller, çalıştaylar ve toplantılar. Teknik komiteler ve yönetim komiteleri olmak üzere iki komite grubu mevcut. Bu grupların içerisinde en çok öne çıkan 'Uluslararası Proje/Program Yönetim' komitesi. Bu komite içerisinde gerçekleşen 'Genç Profesyoneller Çalıştayı' ise en ilgi çeken etkinliklerden birisi.

Genç Profesyonel, yaşları 22-35 arasında sektörde aktif olarak çalışan insanları tanımlıyor. Uluslararası Uzay Kongresi'nde ise gençlere verilen önem çok büyük. Genç Profesyoneller Çalıştayı ve toplantıları bunun en büyük göstergesi. Sektördeki en önemli şirketlerden, kurumlardan ve üniversitelerden bir araya gelen gençlerin çalıştayda gösterdikleri fikir paylaşımı ve raporları sonraki senelerde, hem kongrede hem de o kongrede yer alan şirketlerce değerlendiriliyor.

Şirketlerdeki proje yönetimi, mentorluk, bilgi paylaşımı, değişim programları ya da teknik gelişmeler gibi konular üzerine yapılan sunumlar ve fikir paylaşımları final raporunda

toplanıyor. Çalıştay sonrasında düzenlenen özel toplantılar ve panellerde ise çeşitli konu başlıklarında gençlerin yorumları isteniyor. Genç profesyonellerin yer aldığı komitenin düzenlediği paneller arasında, gelecekte insanlı uzay keşifleri, uzay çöplüğünün tartışması, uzay aracının uçuş kontrol operasyonları, uzay iletişim ve navigasyon sistemleri var.

Bu sene düzenlenen çalıştayda işlenen beş konu başlığı vardı: Değişik organizasyonlarda, uzay sektörüne uygulayabileceğimiz ne gibi mentorluk programları mevcuttur; çeşitli organizasyonların iç ve dış insan transferi baz alınarak, uzay sektörüne aktarabileceğimiz hangi 'exchange' programları mevcuttur; yazılım, otomotiv ve diğer sektörlerden hangi proje yönetim metotları uzay sektöründeki bir şirkete aktarılabilir; uzay sektöründe, genç profesyoneller arasındaki bilgi ve iletişim transferini artıracak metotlar nelerdir; genç profesyonellerin ilgisini, yaratıcılığını ve girişimciliğini artırabilmek için hangi motivasyon faktörleri ve projeler uzay sektöründe kullanılabilir?

Boeing, NASA, ESA, BAE Systems, Airbus, Lockheed Martin gibi birçok önemli kuruluştan mühendislerin ve birçok üniversiteden aktif öğrencilerin katılımıyla harika bir grup oluştu. Gerek teknik gerekse yönetsel etkinlikler küresel bir ortamda insanlar arası bilgi ve tecrübe aktarımını oldukça hızlandırıyor.

Yüksek Danışma Kurulu toplantısının ilki gerçekleşti

Daha fazla mezunu bir araya getirerek daha çok projeye imza atma hedefiyle kurulan ve İTÜ Mezunlar Derneği'nin üyelerinden oluşan Yüksek Danışma Kurulu'nun ilk toplantısı üyelerin katılımıyla gerçekleşti.

İTÜ Mezunları Derneği'nin birincisini gerçekleştirdiği Yüksek Danışma Kurulu toplantısı 4 Aralık Çarşamba günü Rektörlük binasında gerçekleşti. Daha fazla Teknik Üniversiteliyi bir araya getirmek ve camiayı büyütmek amacıyla daha çok fikir oluşturmak ve hayata geçirmek üzere kurulan danışma kurulu dernek üyelerinden oluşuyor.

Yüksek Danışma Kurulu Başkanı Ülkü Arioğlu'nun yaptığı konuşmayla başlayan toplantı, İTÜ Mezunları Derneği Başkanı Erol Bilecik'in derneğin gündemindeki konuları ve faaliyetleri anlatmasıyla devam etti. Sonra sırasıyla söz alan katılımcı üyeler dernek adına neler yapılabileceğine ve hali hazırda devam eden projelerin nasıl hızlandırılabilceğine değinerek görüşlerini paylaştı.

Toplantının gündeminde iki önemli konu vardı. Bir tanesi projesi devam eden yurttu. Yarım kalan yurt yapımını bitirmek için nasıl kaynak yaratılabileceği toplantının ana konularından biriydi. Bir diğer önemli konu da mezunlar derneği için yapılması düşünülen lokaldı.

Teknik Üniversite mezunlarının maddi manevi daha çok katkılarını almak istediklerini söyleyen Yüksek Danışma Kurulu Başkanı Ülkü Arioğlu, üniversitenin ismine yaraşır, mezunlar için sağlam bir altyapı oluşturmak istediklerini söyledi: "40 bin mezuna ulaşılmış vaziyette. Bir data toplandı. Ama daha Anadolu'ya yığılmış olan mezunlar, İstanbul'da da ulaşamadığımız mezunlar var. Yapılacak daha çok iş var mezunlarla ilgili. O da anca sayıyla olabilir. Bugün mesela

MIT'ye baktığınız vakit 400'e yakın dünyanın her tarafına yayılmış, ofisine bilgi aktaran mezunu var. Her türlü kaynak da sağlıyor, hatta daha iyi öğrenci bulmak için dünyaya yayılmış vaziyetler. Biz de üniversitemize gelen ve gelecek öğrencilere, Teknik Üniversiteyi daha iyi tanıtmak istiyoruz. Çünkü öğrencinin kalitesi hem okulda yapılan eğitimin kalitesini hem ismini yükseltiyor. Hepsı birbirine bağlı."

20 kişiyle yola çıktıklarını söyleyen Arioğlu, yüksek danışma kuruluna seçilmiş olan her katılımcı üyenin yeni üyeleri kendilerine tanıtmasını istediğini belirtiyor ve bu halkayı 50, 100 kişiye çıkarmayı hedeflediklerini söylüyor. Yüksek Danışma Kurulu yılda en az iki kere bir araya gelmeyi planlıyor.

Etohum, 2014'ün en başarılı girişimcilerini seçti

İTÜ Mezunları Derneği ve TEB Girişim Bankacılığı sponsorluğunda, İstanbul Teknik Üniversitesi Süleyman Demirel Kültür Merkezi'nde gerçekleşen 'Etohum Girişimcilik Zirvesi'nde 2014'ün en başarılı 15 girişimi açıklandı.

Türkiye'deki internet şirketlerinin sayısını artırmak, girişimcileri desteklemek, internet ekosisteminin yaratılması ve gelişmesi için çalışan Etohum, 25 Ocak'ta İTÜ Mezunları Derneği ve TEB Girişim Bankacılığı sponsorluğunda, İstanbul Teknik Üniversitesi Süleyman Demirel Kültür Merkezi'nde gerçekleşen 'Etohum Girişimcilik Zirvesi'nde 2014'ün en başarılı 15 girişimini açıkladı.

Konusunda uzman pek çok girişimci ve profesyonelin katıldığı zirvenin açılış konuşmasını, TEB KOBİ Bankacılığı Segment Yönetimi ve İş Geliştirme Direktörü Devrim Ziya Tavil yaptı.

Zirvenin ikinci konuşmasını İTÜ Mezunlar Derneği Başkanı ve Index Grup CEO'su Erol Bilecik yaptı. İlk günden itibaren risk almayı, zaman içinde sabırlı olmayı, zamanı iyi yönetmeyi öğrenmeye çalıştıklarını anlatan Bilecik, konuşmasında

şunlara değindi: "Yapılan iyi plan programlar kadar zararların da iyi gelmesi büyük şans. Bazılarımız bu şansı iyi kullanınız. Büyük bir şevkle başladığınız işinizi büyütmek için çıraklık zamanını yani işinizin ilk yıllarını çok iyi geçirmeniz, hiçbir zaman ustayım dememeniz gerekir. Uzun yolculuğunuzda yol arkadaşlarınızı seçerken çok dikkatli olmalısınız. İş eğlencerele yapmanız çok önemli. İş planı yapmak da bir o kadar kritik."

Bir diğer konuşmacı Esas Holding CEO'su Çağatay Özdoğru, konuşmasında kurumsal girişimcilikten bahsetti. Son 20 yılda hayatımızın, iş yapış şeklimizin inanılmaz değiştiğini anlatan Özdoğru; "Dünyadaki bir sürü şey değişti. En önemlisi 90'lardan itibaren telekomünikasyonda inanılmaz değişiklik oldu. Bütün iş yapış şekli değişti. Bunun sonucunda rekabet değişti. Devletle, global şirketlerle, kayıt dışı ekonomiyle, kısa vadeli düşünen ve nakit akışıyla yönetilen şirketlerle rekabet ediyorsunuz. Farklılaşmak çok zor. Yeni işe girerken neye bakıyoruz? Farklılaşma imkanı var mı, pazar var mı, haksız rekabet veya devletle rekabet var mı, serbest rekabet koşulları var mı, büyümeyi engelleyecek regülasyon var mı, paradigma değişikliği yapma imkanı var mı? Bu rekabet ortamında insan çok önemli. Normal çalışanlarla başarılı olmanız çok zor. Şirketlerde girişimcilere ihtiyacımız var. Yoksa o şirketleri büyütmeniz mümkün değil" dedi.

Brand Assist Kurucusu Muhterem İlgüner ise konuşmasında şunlara değindi: "Her gün binlerce mesaj insan zihninde yer edinmek için gönderiliyor. Kim kazanacak? Zihinlere yerleşen ilk ol. İnsan zihnindeki merdiven tek kişilik. İlk olun. Fayda içeren, ihtiyaç keşfeden ilk mesajı insan hemen alır. Yapacağımız her şey ihtiyaç tabanlı olmak zorunda. Yeni bir fikir oluştururken yararını düşünün. Kimse sizden icat beklemiyor. İnovasyonu icattan ayırın. Siz ne satıyorsunuz? Kuru kuru mal, hizmet satıyorsanız ondan para kazanamazsınız. Başarmak için üründen fazlasını satmak gerekir."

Zirvenin bir diğer konuşmacısı İdil İnşaat Kurucusu Cahit İdil, insanın şansını kendisinin yaratabileceğinden bahsetti. Her insanın yanından şansların geçtiğini ancak bu şansları görebilmek için insanın hayal de kurabilmesi gerektiğini söyleyen İdil, kabiliyetli insanlarla çalışmanın önemini de vurguladı ve iş hayatında başkalarıyla değil kendileriyle yarışmaları gerektiğini söyledi.

Zirvede iki panel

Barış Aksoy Intel VC Bölge Direktörü ve Tanrılar Okulu Yazarı ve FLW Programı Kurucusu Prof. Stefano D'Anna'nın da konuşmalarının ardından Etohum Girişimcilik Zirvesi, iki panelle devam etti. Promoqube kurucu ortağı Özgür Alaz'ın yöneticiliğini üstlendiği, Zaytung'dan Hakan Bilginer,

Bobiler.org'dan Ozan Tüzün ve Penguin'den Selçuk Erdem'in katıldığı "Yaratıcılık" başlıklı panelde, yaratıcılığın ne olduğu, insanların tek başına mı yaratıcı olduğu yoksa grup halinde mi yaratıcı işler çıktığı, yaratıcılık öğrenilebilecek bir şey mi olduğu yoksa doğuştan mı geldiği, yaratıcılık dediğimiz şeyin orijinal mi olması gerektiği gibi konular tartışıldı.

Girişimcilik Zirvesi'nin Avukat Burçak Ünsal yöneticiliğinde gerçekleştirilen "İnternet'e sansür mü geldi?" başlıklı ikinci panelinde, BTS Avukatlık Ortaklığı Direktörü Avukat Nilay Erdem, hukukcu. com sitesinin kurucusu ve editörü Avukat Gökhan Ahi ve Canbolat & Purut Hukuk Bürosu Kurucusu, Ekşi Sözlük ve Pilli Network Avukatı Başak Purut konuşmacı olarak yer aldı.

Panellerin ardından sahneye Zirve'nin en küçük katılımcısı çıktı. 2010 yılından bu yana Android ve Windows Phone için yaklaşık 30 uygulama yazan, 14 tane uygulama paylaşan 2000 doğumlu Arda Özkal, uygulama yazmaya nasıl başladığından yazdığı çeşitli uygulamaları anlattı.

Konuşmaların ardından ise Etohum Kurucusu Burak Büyükdemir, 2014 yılında seçilen 15 girişim açıkladı. Etohum Girişimcilik Zirvesi'nde duyurulan 15 başarılı girişim SambaPOS, SmartCloud.com.tr, Pratikchef, Giycem.com, TazeLezzetler, Govatra, Supportload, LVX, Oruba, Mobidik.com, Guess About Me, Magicbook, Sharemyfare, Formhane ve Volt oldu.

İTÜ MEZUNLAR MEYDANINDA ADINIZ, YURT YAPIMINDA KATKINIZ OLSUN

240 yıllık bir geçmişe sahip olan üniversitemizin mezunları olarak, Türkiye’de üniversiteler arasında bir ilk olan “İTÜ Mezunlar Meydanı” projemizi başlattık. Bu projenin amacı, İTÜ’lü mezunlarımız ve İTÜ gönüllülerimizin, isimlerini sonsuza kadar Üniversite’imizde yaşatırken, yaptıkları bağışlar ile İTÜ’lü yeni nesillere barınma imkânı sağlamaktır.

Ağustos 2011’de başlayan “İTÜ Mezunlar Meydanı” projesinde ilk petek taşlarımız yerleştirilmiş olup, İTÜ Mezunlar Meydanımızın açılışı 24 Aralık 2011 tarihinde gerçekleştirilmiştir. İTÜ Mezunlar Yurdu’nun inşaatı devam etmektedir. 2013-2014 öğretim yılı öncesi açılması planlanmaktadır.

TÜM İTÜ’LÜ MEZUNLARIMIZ VE İTÜ GÖNÜLLÜLERİNİ “İTÜ MEZUNLAR MEYDANI”NDA YER ALMAYA DAVET EDİYORUZ.

EKİM 2013'TEN BU YANA MEZUNLAR MEYDANINDA YER ALANLAR

TAŞ NO İSİM SOYAD

2616	AZEMET CANDEMİR	2626	AKACAN AHMET ZEYDANLI	2636	SÜREYYA ATAKAN KARAKAPLAN
2617	ZİYA YÜCEER	2627	CAFER SITKI ANADOL	2637	ZELİHA DİLEK
2618	HÜSEYİN TEK	2628	ZAFER BAŞARAN	2638	MEHMET ŞERİF KAVSAOĞLU
2619	AYDAN (AKOBA) ÖZGEN	2629	KENAN GÜVEN	2639	MEHMET ATILGAN
2620	H. YILMAZ KÜLAHÇIOĞLU	2630	ARAM KAMBURYAN	2640	MEHMET RAGİP KEÇİK
2621	A. TURHAN UYAROĞLU	2631	RECAİ TANRIKULU	2641	NESRİN KEÇİK (YAPALI)
2622	A.YÜCEER GÖVER	2632	ATAKAN ŞAN	2642	SELAHATTİN BALKAYA
2623	CAN İNALÖZ	2633	FERHAT KÜÇÜK	2643	NAZLI BALKAYA
2624	MESUT TALAY	2634	TURGUT İÇİNSEL	2644	BURAK BALKAYA
2625	EZEL ZEYDANLI	2635	BURHAN ÖZDURAL	GÖNÜLLÜLER	
				25024 İKAROS SOLAR	

BURS FORMU

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ MEZUNLARI DERNEĞİ'ne,

Üniversitemiz öğrencilerine 2013-2014 eğitim-öğretim yılında, burs olarak kullanılmak üzere tarafımızca aşağıdaki şekilde ödeme yapılacaktır.

Saygılarımla,

Burs verilecek öğrenci sayısı:

Yazıyla:

Burs Süresi: 12 ay (2013 Ekim-2014 Eylül) 9 ay (2013 Eylül-2014 Haziran)

Burs Miktarı: 200 YTL (1 aylık, 1 öğrenci) **Toplam Aylık:** TL

Banka Bilgisi: İTÜ Mezunları Derneği

İş Bankası / IBAN: TR36 0006 4000 0011 2810 4318 68

Garanti Bankası / IBAN: TR97 0006 2000 3420 0006 2979 97

Ödeme şekli: Dernek hesabına 1 keredede 12 aylık veya 9 aylık.

Her ayın ilk üç iş günü içerisinde ödenmek üzere Aylık 3 ayda bir

Bursiyer seçiminde uygulanmasını istediğim kriterler:

Tarih :/...../2013

İmza :

Adı Soyadı :

Adres :

İş Telefonu :

GSM : Ev Telefonu:

Fax : E-Mail:

Dernek İletişim Bilgileri:

Telefon : 0212 - 3283454 3 Hat GSM: 0533 - 7720817

Fax : 0212 - 3283457

Adres : İTÜ Mezunları Derneği / İstanbul Teknik Üniversitesi Ayazağa Yerleşkesi
Süleyman Demirel Kültür Merkezi No:1/3 Maslak İSTANBUL

e-mail : bilgi@itumd.org.tr

Not: Yukarıdaki formu doldurduktan sonra İTÜ Mezunları Derneği'ne fakslamanızı ya da e-posta olarak göndermenizi rica ederiz.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ MEZUNLARI DERNEĞİ

İTÜ Ayazağa Yerleşkesi Süleyman Demirel Kültür Merkezi Maslak /Sarıyer /İST

Tel: +90 212 328 34 54-55-56 Fax: +90 212 328 34 57

Web:www.itumd.org.tr E-Posta bilgi@itumd.org.tr

ÜYE BAŞVURU FORMU

Adı ve Soyadı : _____
 Doğum Yeri ve Tarihi : _____ T.C Kimlik No: _____
 Baba Adı : _____ Anne Adı: _____

Mezuniyet Fakülte ve Bölüm : _____
 İTÜ Giriş Yılı/ Mezuniyet yılı : _____ / _____

İşyeri Adı : _____
 İşyeri Görevi : _____
 İş Adresi : _____
 İş posta kodu: _____
 İş tel / Faks : _____
 E-mail : _____

Ev Adresi : _____
 Ev ilçe / İl : _____ Ev posta kodu: _____
 Ev tel/ cep tel : _____

YAZIŞMALARDA ☐ Ev ☐ İş ☐ E-Posta Adresimi tercih ederim

Derneğin tüzüğünü okudum. Tüzükte belirtilen amaçların gerçekleşmesine katkıda bulunmak istiyorum. Dernekler Kanununa göre üye olmamda herhangi bir sakınca yoktur. 2013 yılı ödentisi olarak 120,00 TL ve gelecek yılların Dernek yönetimince belirlenecek ödentilerini ödemeyi kabul ederim.

Tarih:

İmza:

ÖDEME ŞEKLİ:

Nakit ☐ **Havale** ☐ **Kredi Kartı** ☐ **(Ekteki formu doldurunuz)**

Garanti Bankası Maslak Şubesi IBAN No:TR97 0006 2000 3420 0006 2979 97

İş Bankası İTÜ Kampüs Şubesi IBAN No:TR36 0006 4000 0011 2810 4318 68

Yapı Kredi Bankası Maslak Şub. IBAN No:TR75 0006 7010 0000 0069 2925 41

Gerekli ek belgeler: Kimlik ve Diploma fotokopisi, Bir adet fotoğraf

Bilişim Sektöründe oyun yeni başlıyor. Bu yıl da lider olarak sahnede yerimizi aldık.

Index Bilgisayar geleneği 2012 yılında da bozmadı! Geçirdiğimiz kârlı ve verimli bir yılın ardından sürdürülebilir başarıyı zirveye taşımaya devam ediyoruz. Profesyonel ve tecrübeli çalışanlarımızın özverisi, her biri alanında uzman iş ortaklarımızın güveni ve bizi en iyi şekilde temsil eden bayilerimizin gayreti ile 2012 yılında başarılarımızı bir kez daha taçlandırdık.

Index Bilgisayar, İnterpromedya A.Ş. tarafından her yıl düzenlenen

Türkiye ilk 500 Bilişim Şirketi araştırmasına göre, 2012 yılı ciro bazlı genel sıralamada 9. oldu.

Bunun yanı sıra, ana kategori bazında “Dağıtıcı Yazılım” kategorisinde birinci sıraya yerleşti.

Alt kategoriler bazında yapılan değerlendirmelerde ise 4 kategoride birinciliği elde etti.

Böylece **toplam 5 kategoride birinci** olarak bilişim sektöründeki liderliğini bir kez daha kanıtladı.

Index Bilgisayar'ın birinci olduğu kategoriler şu şekilde sıralanıyor.

Sunucu Gelirleri | Tablet ve Taşınabilir Bilgisayar Gelirleri | Çevre Birimleri Gelirleri | B2B e-Ticaret Gelirleri.

Ayrıca;

Index Grup şirketlerinden **Despec Bilgisayar** ise “Tüketim Malzemeleri” kategorisinde birincilik ödülüne layık görüldü.

Index Grup olarak teşekkür ederiz.

B İ L G İ T E K N O L O J İ L E R İ N İ N A R K A S İ N D A B İ Z V A R I Z .

T.C. İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ

Üniversite **KÜLTÜR**'dür

